

மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியமும்
மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய
ஆய்வியல் துறையும் படைக்கும்

"கவிச்சக்கரவர்த்தி"

கம்பன் விழா

காலமெனும் ஆழியிலும்
காற்றுமழை ஊழியிலும்
சாகாது கம்பனவன் பாட்டு-அது
தலைமுறைக்கு எழுதிவைத்த சீட்டு
-கண்ணதாசன்

Kmm0914

D

2006 பிப்ரவரி 3,4,5
துங்கு சேன்சலர் மண்டபம்
மலாயாப் பல்கலைக் கழகம்
கோலாலம்பூர்

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் வீழா செயற்குழு

புரவலர்கள்

651

974

மாண்புமிகு டத்தோரூ டாக்டர் ச. சாமவேலு

மதிப்புமிகு டானூரூ டத்தோ
கே.ஆர் சோமசுந்தரம்

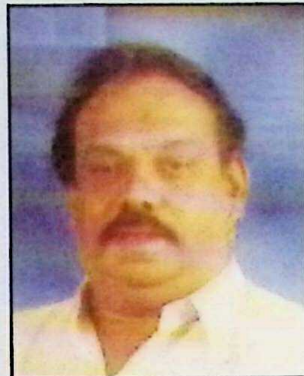

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் விழா செயற்குழு

ஆலோசகர்கள்

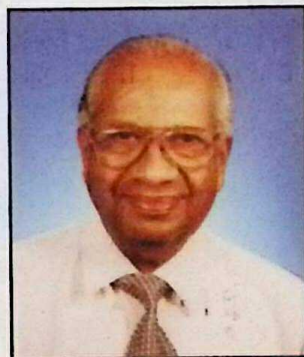
டத்தோ க. குமரன்
(முன்னாள் துணையமைச்சர்)

தீரு. ஆர். நடராஜா
(தலைவர், ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன்
கோவில் தேவஸ்தானம்)

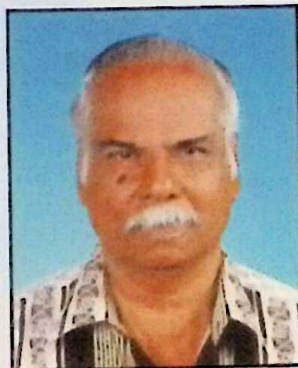
தீரு. என். செல்வத்தூரை
(பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரின் முதிர்நிலைச்
செயலாளர்)

நிறைநிலைப் பேராசிரியர்
டாக்டர் எஸ். சிங்காரவேலு
(மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்)

பேராசிரியர் டாக்டர்
எம். ராஜேந்த்ரன்
(மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்)

தீரும்த சுப. நாராயணசாமி

கம்பன் விழா 2006

SENATOR M. SARAVANAN AMN
AHLI PARLIMEN, MALAYSIA

மேலவை உறுப்பினரும்
கண்ணதாசன் அறவாரிய தலைவருமான
மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்களின்
முன்னுரை

கம்பனுக்கு மேலோர் கவிஞன் பிறப்பதில்லை!

கம்பன் கவியின்றி கன்னித்தமிழ் வாழ்வதில்லை
காலமெனும் ஆழியிலும், காற்றுமலை உழியிலும்
சாகாது கம்பன் அவன் பாட்டு

இது தலைமுறைக்கு எழுதி வைத்த சீட்டு -

என்றார் கவியரசு கண்ணதாசன்.

காலத்தால் அழியாத கலைப் பெட்டகமான இராம காதை, கம்பன் நமக்கென உருவாக்கிய மாபெரும் சொத்து. கற்போர் மனதில் மட்டுமல்லாமல் கேட்போர் மனதிலும் இன்பத்தேன் பிலிற்றும் அற்புதமான காவியம் கம்பராமாயணம்.

தமிழன்னையை அலங்கரிக்கும் எத்தனையோ மலர்களில் இன்றைய கோலாலம்பூர் கம்பன் விழாவும் விளங்கும் என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை! இந்த கம்பராமாயணம் எனும் மாபெரும் காவியத்தைப் படைத்த கம்பனே ஒரு சாதாரண பூனையாக தன்னை வருணித்துக் கொண்டபோது, வெறும் விழாவை நடத்துகின்ற நான் பெருமைப்பட ஏதுமில்லை. ஆனால், இந்த விழா மலேசியத் தமிழ் மண்ணில் நிச்சயம் பதிவு செய்யக்கூடிய விழாவாக காலத்தை விஞ்சி நிற்கும் என்பது மட்டும் சத்தியம்!

இந்த நேரத்தில் இந்த விழாவினை இப்படி மாபெரும் விழாவாக நடத்திட எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து, சுக்ரீவனுக்கு இராமன் அருளிய வரத்தினப்போல் எனக்கும் தாரமும் தலைமையும் தந்த செம்மல் மாண்புக்கும், மரியாதைக்குமுரிய மலேசிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு டத்தோரூ ச. சாமிவேலு அவர்களுக்கு இவ்வேளையில் நன்றி மலர் குவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கம்பனுக்கும், கன்னித் தமிழுக்கும் அணி செய்யக் கிட்டிய வாய்ப்பாக இதனை எண்ணுகிறேன்.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே!

தங்கள் சேவையிலுள்ள,

(Handwritten signature)

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் வீழா செயற்குழு

கண்ணாசன் அறவாரியத் தலைவர்
மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன்

தினைத் தலைவர்
இணைப் பேராசிரியர்
டாக்டர் வே. சபாபதி
(மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்)

செயலாளர்
தீரு. கரு. கார்த்திக்

பொருளாளர்
தீரு. மனோகரன் முத்துதம்பி

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

'செவ்விசைச் சீத்தூர்'
ரே. சனிழகம்

டாக்டர்கிருஷ்ணன்
மணியம்

கவிஞர்
காசிதாசன்

கவிஞர் டாக்டர் வி. யுவான்

கவிச்சுடர் காரைக்கீழார்

கவைஞர்
சோ. பரஞ்சோத

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் வீழா செயற்குழு

கவிஞர் விரமான்

**கவிஞர்
சீனி ரைனா கம்மது**

**பாவலர்
ஐ. இளவழகு**

**மணிக்கவிஞர்
பாதாசன்**

தீரு. கோவி. குட்டப்பன்

**கவிஞர்
மைதீ சுல்தான்**

**கலைஞர்
வே. துங்கமணி**

கவிஞர் பெர்னாட்டி

**டாக்டர்
இந்திராணி மாணிக்கம்**

தீரு. அருண்

தீரு. தங்கபெருமாள்

**வழக்கறிஞர்
சீ. பாண்டித்துரை**

தீந. க. விஜயமோகன்

கவிஞர்
ந. பச்சையாலன்

கவிஞர் சீராக்

**தீரு. பி. எஸ். வெங்கடேசன்,
ஏ.எம்.என்**

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் வீழா செயற்குழு

தரு. எஸ். ராஜா

தரு. மு. கணபதி

தரு. ஜேம்ஸ் செல்வராஜ்

நாவலாசிரியர்
ப. சந்திரகாந்தம்

தரு. க.மனோகரன்

தரு. இராஜேந்த்ரன்

தரு. ராஜமோகன்

தரு. நா. சீதம்யரம்

டாக்டர்
ஒவியர் சந்திரன்

தரு. எம். சீன்னையா

குமாரி
கீதாஞ்சலி

கம்பன் விழா 2006

தமிழகத்திலிருந்து வருகை தங்கிருக்கும் சிறப்புப் பேச்சாளர்கள்

பெரும்புலவர், பேராசிரியர்
பா.நமச்சுவாயம் அவர்கள்
திருப்புத்தூர்,
சிவகங்கை மாவட்டம்
தமிழ்நாடு

ஆய்வுரையாளர் முனைவர்
அ. அறிவொளி அவர்கள்
திருச்சி, தமிழ்நாடு

பேராசிரியர் முனைவர்
தீ. மு. அப்துல் காதர் அவர்கள்
இசுலாமியக் கல்லூரி,
வாணியம்பாடி, தமிழ்நாடு

வழக்கறிஞர், இலக்கியச் சூடர்
த. இராமலிங்கம் அவர்கள்
சென்னை, தமிழ்நாடு

பேராசிரியை டாக்டர்
I.S பர்வின் சுல்தானா அவர்கள்
சென்னை, தமிழ்நாடு

கம்பன் விழா 2006

**PEJABAT MENTERI KERJA RAYA, MALAYSIA
OFFICE OF THE MINISTER OF WORKS, MALAYSIA**

**KEMENTERIAN KERJA RAYA, MALAYSIA
TINGKAT 5, BLOK 'A', KOMPLEKS KERJA RAYA,
JALAN SULTAN SALAHUDDIN,
50580 KUALA LUMPUR.**

கார் பொழியும் மழைபோல கவி செய்தவன் கம்பன்!
அது கன்னித் தமிழ் தந்த அருளோ?
அவன் கற்பனையின் திறமோ?
அதை நானறியேன்!
ஆனால் கம்பன் கவிதை தந்தான்!!

கம்பனது சொல்லில் ஆளப்பட்ட வார்த்தைகள் அனைத்து
ஆழமானவை - பொருள் பொதிந்தவை.

காலங்களையெல்லாம் கடந்து வென்று நிற்கும் பழமைக்கும்,
பழமையாய் விளங்கும் பைந்தமிழ் இதிகாசம், தொடர்ந்து புதுமைக்கு
தகுதிப் பெற்றதால், இம்மலேசிய மண்ணில் தமிழின் எதிர்காலம்
மேலும் ஒளி பொருந்தியதாக இருக்கும். காலத்தால் அழியாத
காவியத்தைத் தந்த மாபெரும் கவி சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு
பெருவிழா முதல் முறையாக முன்று நாள் நடைபெறுகிறது.

அவரது கவிதைக் கடலில் கால் நனைத்து - உளம் சிரித்து -
உவகை பூத்துப் போகாதவர் யாருமில்ர் என்றே கூற வேண்டும்.
இன்று தமிழர்களில் பல சிந்தனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள்;
கவிஞர்கள் வாழ்கின்றனர்; சொற்பொழிவாளர்கள் தமது செம்மொழித்
திறத்தால் பல கருத்துக்களை சொல்லி வருகிறார்கள்;
இவையெல்லாம் தமிழ்பெற்ற நற்பெயரால்! இந்தப் பெயருக்கும்
புகழுக்கும் உரிய இதிகாசங்களில் ஒன்று கம்பர் இயற்றிய
இராமாயணம். அவர் ஆக்கிய இராமாயணம் அனைவருக்கும்
துணை நின்று அவர்களை வழிகாட்டி இலக்கிய உலகிற்கு
அழைத்துச் சென்று இலக்கிய ஆர்வலர்களை ஈர்த்துக்
கொண்டிருக்கிறது.

அந்த வகையில் பல்வேறு சிறப்பு நிகழ்வுகளுடன் மலேசிய
கண்ணதாசன் அறவாரியமும், மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய
ஆய்வியல் துறையும் இணைந்து நடத்தும் கம்பன் விழா தமிழ்கூறும்
நல்லுலகில் ஓர் ஆரமாகத் திகழும் என்பது திண்ணம்.

தமிழை வளர்ப்போம்! தரணி புகழ பாடுவோம்!

அன்புடன்,

டத்தோ ஸ்ரீ ச.சாமிவேலு

MINISTER OF CULTURE, ARTS AND HERITAGE
MALAYSIA

MESSAGE

“Mahabaratha” and “Ramayana” are the two great epics or “Ithihasas” that were profoundly connected with the Indian sub continent not only because of its religious significance but also due to its significance as historical documentation of events way before our times, some 25centuries ago.

While in Mahabaratha the nectar is the sage advice of Krishna to Arjuna as contained in the “Bhagavat Gita” which incidentally is the holy book of the Hindus, in the Ramayana it is the message of Love, Understanding, Tolerance and Righteousness as portrayed by the pivotal character Prince (later King) Rama. It is this particular message of love and understanding that bears special relevance to mankind.

The Ramayana is a source of great knowledge and study in the realm of human relationships and values. King Dasarata and his wives, Rama, Sita, the brothers Baratha, Lakshmana and Satrugna are all important in understanding the family as an institution. Hanuman and Sugriva for that matter can shed some light on Darwin’s theory of evolution. The ethos of Ramayana are just too huge to be addressed in a mere message. Suffice to say that the Ramayana can be practised in modern day politics.

The spread of King Rama’s glory has gone beyond the shores of India by “Rama Dhooth” (Messengers of Rama) to most part of South East Asia and its influence can be seen in Sri Lanka, Nepal, Burma, Cambodia, Vietnam, Thailand, Indonesia and Malaysia. The Ramayana is an eternal spring of knowledge, ethics, culture and a heritage to be treasured, studied and understood over and over again.

I congratulate the organizer for selecting this literary gem of our times as the subject matter for this occasion.

Dharma and peace be with you.

DATUK SERI UTAMA DR. RAIS YATIM

கம்பன் விழா 2006

منٲري فٲاجين تيٲكي ملىسيا
MENTERI PENGAJIAN TINGGI MALAYSIA

MESSAGE

I would like to congratulate the Kannadasan Trust and the Department of Indian Studies, University of Malaya for organizing this unique symposium on Ramayana in Kuala Lumpur from 3rd to 5th February 2006.

As we all know, shows based on Ramayana are organized on auspicious and religious occasions in many parts of South East Asia even today. The Ramayana has been faithfully preserved and passed on in various forms including epic poems, music, dance, and drama. It has captured the hearts and minds of generations.

Ramayana stands more for an ideal than for form; more for precepts than for a ritualistic complex. It allows great flexibility and catholicity in its treatment.

Ramayana is valued more for its ideals, and it upholds dharma whereby one's duty is more important than his emotions.

When contemporary world is torn apart by avoidable warfare and disputes, such conferences comes across as a breeze to aid modern living. We should always learn from the various stages of human civilization. There is always a learning opportunity in every facet of our existence in this world.

I extend my congratulations and support to Works Minister Dato' Seri S. Samy Vellu and Senator Saravanan on hosting such meaningful seminars.

I wish them, and those associated with this symposium, every success.

DATO' SRI Dr HAJI SHAFIE HAJI MOHD SALLEH
Minister of Higher Education

கம்பன் விழா 2006

MINISTER OF INFORMATION MALAYSIA
8TH FLOOR, ANGKASAPURI
BUKIT PUTRA
50610 KUALA LUMPUR
MALAYSIA

Tel : (603) 22827046
(603) 22887756
Fax : (603) 22823323
Email : menteri@kempen.gov.my

Forward

In conjunction with the Conference on Ramayana, please allow me to take this opportunity to congratulate Kannadasan Aravariam and the Department of Indian Studies of University Malaya for having successfully organized the three days conference.

It is my sincere belief that this conference will do lots of good and would contribute to a better life as the message depicted in Ramayana is universal and applicable for all religious.

Ramayana is a great teacher and it teaches us to lead a morally and spiritually enriched life in the high materialistic world. Just as Homer's Iliad and the Odyssey laid the foundation of the Western literature, Ramayana and Mahabharata exerted a profound impact upon the cultures of South East Asia.

The victory of good over evil is epitomized in the epic Ramayana and it spells the concept of dharma and duty. The teaching is as relevant today as it was, when it was actually written.

The conference is timely and I wish the organizer- particularly Works Minister Dato' Seri S. Samy Vellu and Senator Sarawanan, all the success.

(YB DATUK SERI PANGLIMA ABDUL KADIR BIN HJ SHEIKH FADZIR)

**TIMBALAN MENTERI PEMBANGUNAN WANITA,
KELUARGA DAN MASYARAKAT MALAYSIA
(DEPUTY MINISTER OF WOMEN, FAMILY AND COMMUNITY DEVELOPMENT)**

மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸின் தேசிய உதவி தலைவரும்,
மகளிர் மற்றும் குடும்பமேம்பாட்டு துறை துணையமைச்சருமான
மாண்புமிகு டத்தோ ஜி.பழனிவேல் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் பெயரில் தமிழன்னைக்கு விழா எடுக்கும் மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியத்திற்கு எனது நல்வாழ்த்துக்கள். இதில் மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இணைசேர்ந்திருப்பது சாலச் சிறந்த ஒன்று.

இராமாயண சிந்தனை இந்தியாவில் ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட இன்று தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மிகவும் பிரசித்திப் பெற்ற காவியமாக விளங்கி வருகின்றது. இன்னும் சொல்லப் போனால் உலகெங்கும் பரவியுள்ள ஓர் உன்னத காப்பியம்.

மேலும் தாய்லாந்து மற்றும் இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளில் தேசிய அளவில் நடத்தப்படும் நிகழ்வுகளில் முக்கிய அங்கமாக கம்பராமாயண நாட்டியங்கள் இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது.

இது போன்ற நிகழ்வுகள், நம்மிடையே புதைந்துள்ள சிறப்புமிக்க பண்டைய காவியங்களை இளைய தலைமுறைக்கும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் விட்டு செல்லும் என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்த நற்பணியை ஆற்றிவரும் கண்ணதாசன் அறவாரிய உறுப்பினர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி.

அன்புடன்,

டத்தோ ஜி.பழனிவேல்

DEPUTY MINISTER
MINISTRY OF DOMESTIC TRADE AND CONSUMER AFFAIRS
Aras 12, Lot 2G3 Menara, Precint 2,
Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, 62623 PUTRAJAYA.

Telefon: 03-8882 5531
03-8882 5525
Telefaks: 03-8882 5539

மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸின்
தேசிய உதவித் தலைவரும்,
உள்நாட்டு வாணிபம், பயனிட்டாளர் விவகாரத்துறை
துணையமைச்சருமான
மாண்புமிகு டத்தோ எஸ். வீரசிங்கம் அவர்கள் வழங்கிய
வாழ்த்துச் செய்தி.

கண்ணதாசன் அறவாரியமும், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இணைந்து
படைக்கும் சக்கரவர்த்தி கம்பன் விழாவிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்திய இதிகாசங்களில் இராமாயணத்திற்கென தனி இடம் உண்டு. இராமாயணம் ஒரு இதிகாசமாக
இருந்தாலும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை போதிக்கும் ஒரு பாடமாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது. உலக
மாந்தர்கள் அனைவரும் வியந்து பெருமைப்படக் கூடிய வாழ்வியல் நெறிகளை கம்பர் தனது கவியில்
படைத்துள்ளார்.

அவர் சமுதாயத்தை பல்வேறு பார்வைகளில் பார்த்து ஆராய்ந்திருக்கிறார் என்பதனை காவியத்தில் வரும்
சம்பவங்கள் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதுநாள் வரை காலத்தால் மறையாத இந்த இராமாயண
இதிகாசத்தை மேலும் பேணிக் காக்க வேண்டுமென்றால் இதுபோன்ற விழாக்களை எடுப்பது மிகவும்
அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் இதில் கூறப்பட்டுள்ள வாழ்வின் பொருளும்,
நெறிமுறைகளும் மனுக்குலத்திற்கு குறிப்பாக இளைய சமுதாயத்தினருக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதனை
எடுத்துக் காட்டும் அளவிற்கு இதுபோன்ற விழாக்களை தொடர்ந்து எடுக்க வேண்டும்.

மேலும் இந்த கம்பன் விழாவில் பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், இலக்கியச் சொற்பொழிவு, கம்பராமாயண
நாட்டிய நாடகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் படைப்பது விழாவிற்கு மட்டுமல்ல கம்பனுக்கு மேலும் பெருமை
சேர்க்கும் என்பது திண்ணம்.

நடைபெறவிருக்கும் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் விழா எல்லா வகையிலும் சிறப்புடன் நடைபெற எனது
மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

ச. வீரசிங்கம்

டத்தோ எஸ். வீரசிங்கம்

டத்தோ எஸ். சோதிநாதன்

கம்பன் விழா 2006

SETIAUSAHA PARLIMEN
KEMENTERIAN PELAJARAN MALAYSIA
ARAS 8, BLOK E8, PARCEL E
PUSAT PENTADBIRAN KERAJAAN PERSEKUTUAN
62604 PUTRAJAYA

Telefon: 03-88846068

Fax: 03-88894855

Laman Web: <http://www.moe.gov.my>

20 ஜனவரி 2006

கல்வி அமைச்சின் நாடாளுமன்ற செயலாளரும், காப்பார் தொகுதி
நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான
மாண்புமிகு கோமளா தேவி அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

வணக்கம்,

மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியம், மலாயா பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் ஆதரவோடு "கம்பன் விழா"வை ஏற்பாட்டு செய்திருப்பது தித்திக்கும் ஒரு செய்தியாகும். இவ்விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலர்க்கு என் வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வு எய்துகின்றேன்.

மலேசிய மண்ணில் கம்பனுக்கு விழா எடுக்கப்படுவது இந்நாட்டில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனுக்கும் பெருமை தரும் ஒரு நிகழ்வாகும். உலக மக்கள் உய்வதற்கு அரியபல தத்துவங்களையும், வாழ்வியல் பண்புகளையும் எடுத்துரைக்கும் உன்னத தமிழ்க் காவியங்களில் முதன்மையாய்த் திகழ்வது கம்ப இராமாயணம். இக்காவியம் காலத்தைக் கடந்து, இன்றளவும் நம் வாழ்க்கையில் ஒன்றாகக் கலந்து விட்ட ஓர் ஒவியமாய் ஒளி பரப்பி வருகிறது. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனிடம் குடிக்கொண்டிருந்த கவிப் புலமையே இதற்குக் காரணம் என்றால் மிகையில்லை.

கம்பர் பெருமானுக்கு விழா எடுப்பதற்கு அரும்பாடு பட்டு முயற்சிகள் மேற்கொண்ட ஏற்பாட்டுக் குழுவினரை எவ்வளவுப் பாராட்டினாலும் தரும். மலேசிய இந்தியச் சமூகத்தின் ஏற்றமிகு தலைவர் மாண்புமிகு டத்தோ ஸ்ரீ ச. சாமிவேலு அவர்களின் ஆசியோடு, விழாவை முன்னின்று நடத்தும் மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்களின் தலைமையிலான செயற்குழுவினருக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் புலப்படுத்தி, விழா சிறப்புற நடந்தேற என் இனிய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி, வணக்கம்.

அன்புடன்,

கோமளா

(கோமளா தேவி)

நாடாளுமன்ற செயலாளர்,
கல்வி அமைச்சு, மலேசிய

SETIAUSAHA PARLIMEN

மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸின் இளைஞர் பகுதித் தலைவரும்,
இளைஞர் மற்றும் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின்
நாடாளுமன்றச் செயலாளருமான

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழுக்கு வார்த்தை கொடுத்தவன் கம்பன் என்று கண்ணதாசன் புகழ்ந்து பாடியிருக்கிறார். கவிபாடும் அவன் பன்மொழி கற்றவன். வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தை ஈடு இணையில்லா செந்தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதிய கவி சக்கரவர்த்தி. தமிழாகவே வாழ்ந்த மாபெரும் புலவர்களில் கம்பனுக்கும் ஒரு மகுடம் உண்டு. உலக நாடுகளில் - தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் இன்றும் கம்பன் விழா நடைபெற்று வருகிறது என்பது, தமிழ்கூறும் நல்லுள்ளங்களுக்கு இதமான வீசுதென்றலாக இருக்கின்றது.

அந்த வகையில் நமது நாட்டில் முன்று நாள் விழாவாக கம்பன் விழா நடைபெறவுள்ளது. இவ்விழாவால் கம்பன் மட்டும் வாழவில்லை. தமிழும் இந்நாட்டில் வாழ்கிறது என்பதனை தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்விழாவினை நடத்துவதற்கு அரிய முயற்சியை மேற்கொண்ட கண்ணதாசன் அறவாரியத்திற்கு எனது நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்களை இந்த வேளையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மொழி - கலாச்சாரம் இவையிரண்டும் சீரோடு விளங்க இதுபோன்ற இலக்கிய விழாக்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுதல் வேண்டும். இன்றைய தலைமுறையினருக்கு நூற்றாண்டைக் கடந்த இலக்கியத்தை நல்லமுறையில் ஊட்டப்பட வேண்டும். இது அவர்களின் வாழ்வினை செம்பையுற வைக்கும். இந்த நல்ல முயற்சியை மேற்கொண்ட வாரியத் தலைவர் செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்களுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்,

ச. விக்னேஸ்வரன்

கம்பன் விழா 2006

**PARLIAMENTARY SECRETARY
MINISTRY OF HOUSING AND LOCAL GOVERNMENT, MALAYSIA**

நாடாளுமன்றச் செயலாளர்

வீடமைப்பு, ஊராட்சி மன்ற அமைச்சு, மலேசியா

வாழ்த்துச் செய்தி

வணக்கம், வாழ்க.

மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியமும் மலாயா பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்துள்ள கம்பன் விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நம் நாட்டில் “கவிச்சக்கரவர்த்தி” கம்பனுக்கு மாநாடு அளவிலே மிகப் பெரிய விழா ஒன்று எடுப்பது இதுவே முதல் முறை என நான் நம்புகின்றேன். ஏற்கெனவே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மலாக்கா மாநிலத்திலே இந்த கம்பனுக்கு விழா எடுக்கப்பட்டிருந்தது. “கவிச்சக்கரவர்த்தி” கம்பனின் சிறப்புக்கள் பற்றிய ஆய்வுரைகள், கவிதைக் களம், புதுக் கவிதை மற்றும், சொற்போர், கம்பராமாயண நாட்டிய நாடகம், இந்நாட்டில் தமிழ்மொழிக்கு தொண்டு செய்தவர்களுக்கு விருதுகள் வழங்குவது போன்ற விழாவின் அம்சங்களெல்லாம் இந்த விழா ஒரு மாநாடு என்பதையே தெளிவுறுத்துகின்றன.

நம் நாட்டின் பழம்பெரும் கவிஞர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே மட்டும் பேசப்பட்டு மற்றும் ஆராயப்பட்டு வந்த “கவிச்சக்கரவர்த்தி” கம்பன், இந்த விழாவின் வழி பாமர மக்களாலும் பேசப்படுவார் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அதோடு இந்த கம்பன் விழாவை நடத்தும் குழுவுக்கு தலைமையேற்றிருக்கும் மலேசிய நாடாளுமன்றத்தின் மேலவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு செனட்டர் எம்.சரவணன், A.M.N. அவர்கள், இளைய தலைமுறையைச் சார்ந்த ஒரு தலைவர் என்பதால் கம்பனின் சிறப்பு அடுத்த தலைமுறைக்கும் கொண்டுச் செல்லப்படும் வாய்ப்பு பிரகாசமாகியுள்ளது என தாராளமாக நம்பலாம். மலாயா பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இந்த விழாவின் ஏற்பாட்டுப் பணிகளில் இணைந்திருப்பதானது, இந்த விழாவை ஒரு கல்வி களமாகவும் தோற்றமளிக்கச் செய்துள்ளது. விழாவின் நோக்கமும் இதையே வலியுறுத்துவது கண்டு அகமகிழ்வு கொள்கின்றேன்.

நம் நாட்டைப் பொருத்தவரை, இது போன்ற விழாக்கள் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்ற முடியும், மக்களிடையே தமிழ் இலக்கிய அறிவை பெருக்குவதன் வழி, ஒழுக்கமுடைய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதுடன், அது நம் சமுதாயத்தில் தலைதூக்கி நிற்கும் சமூக சீர்கேடுகளை களைய உதவும். இந்த உட்பாட்டினை, இந்த கம்பன் விழாவின் அங்கங்கள் கொண்டிருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

இறுதியாக, பல்வேறு சிரமங்களுக்கிடையில் இந்த விழாவை மிகச் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்துள்ள, பொறுப்பாளர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் விழா தனது நோக்கங்களையும் அடைய வாழ்த்துகின்றேன்.

“வாழ்க தமிழ் ஒங்குக கம்பனின் புஷ்ப”

நன்றி, வணக்கம்-

டாக்டர் S. சுப்ரமணியம், MN.PJK.

Telipon: 22731250
Cable: "NALFIN"
Fax: 03-22740826

Kopexasi Kebangsaan Permodalan Tanah Berhad

National Land Finance Co-operative Society Limited

தேசிய நில நிதி கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

Level 10, Wisma Tun Sambanthan, Jalan Sulaiman, Peti Surat 12133, 50768 Kuala Lumpur, Malaysia.

30 டிசம்பர் 2005

வாழ்த்துச் செய்தி

ஆண்டுதோறும் கண்ணதாசன் விழா நடத்தி வந்த கண்ணதாசன் அறவாரியம் முதன் முறையாக கம்பன் விழா நடத்தவிருப்பது அறிய மகிழ்ச்சி.

பல ஆண்டு காலமாக தொடர்ச்சியாக கண்ணதாசன் விழா நடத்தி வரும் கண்ணதாசன் அறவாரியம் நமது நாட்டில் தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத்துக்கும், தமிழ் கலைக்கும் சேவையாற்றி வருபவர்களை அடையாளம் கண்டு தேர்வு செய்து ஆண்டுதோறும் பாராட்டி பரிசுகளை வழங்கி பாராட்டுக்குரிய பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கின்றது. இவ்வாண்டு கண்ணதாசன் விழாவோடு கம்பன் விழாவையும் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது தமிழ் அன்பர்களுக்கும், இலக்கியவாதிகளுக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் செய்தியாக இருக்கும்.

வால்மீகி முனிவரால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட மாபெரும் காவியம் இராமாயணம். தென்கிழக்காசியா முழுமையும் இராமாயண காவியத்தின் தாக்கம் பரவியிருக்கிறது. தமிழில் இதற்கு முன்னரும், அதற்கு பின்னரும் இதுபோன்ற ஒரு தமிழ்க்காவியம் தோன்றியதில்லை என்று போற்றும்படியான அளவிற்கு மாபெரும் இந்த இராமாயண காவியத்தைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு ஏற்புடையவாறு படைத்து தமிழுக்கும் தமிழர்கட்கும் பெருமை சேர்த்து கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற அழியாப் புகழையும் பெற்றார் - மகாகவி கம்பர்.

திருமாவின் அவதாரங்கள் பத்திலும் இராமாவதாரம் அதிகச் சிறப்புடையது என்று கூறப்படுகிறது. இறைவனாகிய திருமால் கோசலையின் வயிற்றில் மகனாகப் பிறந்தது உலக இயல்புகளுக்கேற்ப மனிதனாக மனிதனுக்குரிய இன்ப துன்பங்களை எல்லாம் மனித உணர்வுகளோடு அனுபவித்து வாழ்ந்து காட்டிய வரலாற்றுச் சிறப்புடையது இராமாவதாரம் என்று கருதப்படுகிறது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவியிருந்த இராமாயணம் அந்தந்த நாட்டு மக்களின் கலை கலாச்சாரங்களோடு கலந்து மருவியிருப்பதை இன்றும் காண முடிகிறது. தேசிய நில நிதி கூட்டுறவு சங்கமும் கோல பேராக் தோட்டத்தில் இராமர் ஆலயத்தை எழுப்பி இந்நாட்டில் மேலும் ஒரு இராமாயண வரலாற்றைப் பதித்திருக்கிறது என்பதில் பெருமை கொள்ளலாம்.

கண்ணதாசன் அறவாரியம் கம்பன் விழா கொண்டாடுவதின் வழி தமிழின் சிறப்பையும், தமிழ் இலக்கியச் சுவையையும் வழங்குவதோடு இராமாயணக் காவியத்தை இளைய தலைமுறையினரும் அறிந்துகொள்ளவும் வழிவகுத்துள்ளனர்.

கம்பன் விழா எடுக்கும் ஏற்பாட்டுக் குழுவினருக்குப் பாராட்டுக்கள். விழா பெற்றிபெற நல்லாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

அன்புடன்,

டான்ஸ் டத்தோ டாக்டர் கே. ஆர். சோமசுந்தரம்
தலைவர்

கம்பர் விழா 2006

Telipon: 22731250
Cable: "NALFIN"
Fax: 03-22740826

Koperasi Kebangsaan Permodalan Tanah Berhad

National Land Finance Co-operative Society Limited

தேசிய நில நிதி கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

Level 10, Wisma Tun Sambanthan, Jalan Sulaiman, Peti Surat 12133, 50768 Kuala Lumpur, Malaysia.

6 ஜனவரி 2006

வாழ்த்துச் செய்தி

கண்ணதாசன் அறவாரியம் முதன் முறையாக கம்பர் விழா நடத்தவிருப்பதறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இராமாயணம் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவியிருக்கிறது. வால்மீகி மாமுனிவர் வடமொழியில் இயற்றிய இராமாயணம், வாய்மொழிக் கதைகளாகவும், தெருக்கூத்துக்களாகவும் தோல் பொம்மை நிழலாட்டங்களாகவும் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இராமாயணக் கதைகளை மகாகவி கம்பர் முழுமையாக இராமாயணக் காவியமாகத் தமிழில் படைத்து தமிழுக்கு மகுடம் சூட்டினார்.

எல்லாம் வல்ல திருமால் மனித பிறவிக்கு அமைத்த பூரண குணங்களை தனக்கே உரித்தாக்கிக் கொண்டு அயோத்தியில் தசரத மன்னனுக்கு மகனாக ஸ்ரீ இராமபிரான் மனிதனாக இப்புவலகில் அவதரித்தார். சிறந்த குண நலன்களாலும் நற்பண்புகளாலும் ஒழுக்கச் சீலத்தாலும் அறத்தின் திறத்தினாலும் ஈடும் எடுப்பும் அற்ற வீரத்தினாலும் வரம்பெற்ற வள்ளல் தன்மையினாலும் எல்லையற்ற அருளாலும் இராமனை ஒரு தெய்வமாகவே கம்பர் சித்தரித்துள்ளார்.

தமிழ்மொழிக்கு மாபெரும் காவியம் படைத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் சிறப்புச் செய்த கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பருக்கு விழா எடுப்பது மலேசியத் தமிழருக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

கம்பர் விழாவை முன்னின்று நடத்தும் மேலவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு M. சரவணனுக்கும், அவர்தம் குழுவினருக்கும் பாராட்டுக்களையும், நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

அன்புடன்,

டத்தோ B. சகாதேவன் P.J.N. SSA. PPT. ANS.

தலைமை நிர்வாகி.

UNIVERSITI MALAYA

UNIVERSITI MALAYA

கம்பன் விழா

“தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை”

உலக மகாக்கவிஞர்களின் வரிசையில் வைத்துப் போற்றத் தக்கவர்களுள் ஒருவர் கவியரசர் கம்பர். தமிழில் காப்பிய இலக்கியத்தின் எழிலுக்கும் ஏற்றத்திற்கும் பெரும் பங்காற்றியவர் கம்பர் பெருமான். இராமாயணக்கதை இந்திய மக்கள் மத்தியில் வேதகாலத்திலிருந்தே செவிவழிக் கதையாக இருந்து வந்துள்ளதாக அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுவர். அச்செவிவழி கதைக்கு முதன் முதலாக எழுத்தில் உருவம் கொடுத்தவர் வால்மீகி. எனினும், எழுத்தில் உயர்கற்பனைச் செறிவோடும் நறுங்கவி நயத்தோடும் நற்சிந்தனைத் திறத்தோடும் புதுமை மிளிர்ச் சிறந்து விளங்குவது கம்பனின் கைவண்ணத்தில்தான் எனில் மிகையில்லை. இது ஆய்வாளர் முற்றும் உணர்ந்த உண்மை. தவிர, கம்பர் முழுக்க வால்மீகியைப் பின்பற்றாது தமிழ்மக்களுக்கு ஏற்பத் தமிழ் மரபுப்படி பண்பாட்டையும் வாழ்வியல் கூறுகளையும் படைப்பில் சேர்த்துக் குழைத்துத் தமிழ்ப்படைப்பாகவே தந்த பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. அதனால், இராமாயணம் தமிழர் வாழ்வோடு, தமிழர் இனத்தோடு இரண்டறக் கலந்து ஒன்றித்துவிட்டது. கம்பரால் இராமாயணம் புதுமைபொங்கப் பொலிவுற்றது; கம்ப இராமாயணத்தால் தமிழ் சிறப்படைந்தது; தமிழ் இனம் பெருமையுற்றது.

கம்ப இராமாயணம் இளையோர் முதல் முதியோர்வரை அனைவருக்கும் ஏற்ற வாழ்வியல் உண்மைகளையும் சீரியச் சிந்தனைகளையும் ஏற்றம்தரும் புதுக்கருத்துகளையும் உள்ளடக்கியுள்ள அற்புதப் படைப்பு. ‘நவில்தொறும் நூல் நயம்போலும்’ படிக்கும் தோறும் புதியது புதியதாகக் கருத்துகள் ஊறும் வற்றாத ஊற்று அது. இல்லறத்தார், தொழில்புரிவோர், அரசியலார், மாணவர், சமயத்தார் ஆகிய அனைவரும் பயன்படுத்த வேண்டிய கருத்துகள் அடங்கிய பேழை அது. இராமாயணக் கதைமாந்தர்களும் கதைநிகழ்ச்சிகளும் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் கருத்துகளை வலியுறுத்துகின்றன. இதில் வெளிப்படும் அன்பு, பாசம், நேர்மை, தூய்மை, வாய்மை போன்றவை என்னைக்கும் மனுக்குலத்திற்குத் தேவைப்படும் நற்பண்புகள் ஆகும். சுருங்கக் கூறின் மக்களின் வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்தும், பண்படுத்தும் சிறந்த படைப்பு கம்ப இராமாயணம்.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த படைப்பைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகிற்குத் தந்த கவியரசரைத் தமிழ் மக்கள் எக்காலத்தும் போற்றிப் பரவுதல் வேண்டும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டே கம்பனுக்குத் தமிழகத்திலும் அதற்கு அப்பால் தமிழர்கள் பெருவாரியாக வாழும் பிற நாடுகளிலும் தமிழ் மக்கள் விழா எடுத்து வருகின்றனர். இவ்விழாவின்வழி தமிழ் மக்கள் குறிப்பாகத் தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ்மொழியின் மாண்பையும், கம்ப இராமாயணத்தின் சிறப்பையும் அறிந்து கொள்வதோடு வாழ்க்கையையும் நன்முறையில் அமைத்துக்கொள்வர் எனப் பெரிதும் நம்பலாம்.

வாழ்க செந்தமிழ்! வளர்க நற்றமிழர்!

ஆய். சிபுரபதி

இணைப்பேராசிரியர் டாக்டர் வே. சபாபதி,
தலைவர்
இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
கோலாலம்பூர்.

இந்திய ஆய்வியல் துறை

JABATAN PENGAJIAN INDIA, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia
DEPARTMENT OF INDIAN STUDIES, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya, 50630 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel : 603 - 7967 5510 Fax : 603 - 7967 5460

கம்பன் விழா 2006

சேவை SERVICE

மலேசிய இந்து சங்கம் MALAYSIA HINDU SANGAM (5059-M)

Penaung: YB Dato' Seri Dr. S. Samy Vellu, *SPMP, SPMM, DPMS, SMS, PCM, AMN*
Y. Bhg. Datuk T.S. Sambanthamurthi, *PJN, KMN, AMN, G.M.*
Y. Bhg. Teh Puan Uma Sambanthan
Y. Bhg. Tan Sri Kishu Thirathirai, *PSM*
Y. Bhg. Tan Sri Dato' K.R. Somasundram, *PSM, DPMS, AMN, JP*

NO. 6, JALAN DUKU, OFF JALAN KASIPILLAY, 51200 KUALA LUMPUR. TEL: 603-4041 4557 / 4041 4559 FAX: 603-4044 7304 E-mail: info@hindusangam.org.my

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழுலக கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு கண்ணதாசன் அறவாரியம் ஓர் விழா எடுக்க முன்வந்துள்ளது அறிந்து மலேசிய இந்து சங்கத்தின் சார்பாக தனது பாராட்டையும் வாழ்த்தினையும் ஏற்பாட்டுக்குமுவினருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கண்ணதாசன் அறவாரியம் கண்ணதாசனையும் அவர்தம் இலக்கிய சிறப்பையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் பல்வேறு இயல் இசை நாடக நிகழ்வுகளையும், மாநாடு மற்றும் பல்வேறு கருப்பொருள்களில் கருத்தரங்குகளையும் பயிலரங்குகளையும் ஏற்பாடு செய்து வருவது நாம் அறிந்ததே! இன்று கண்ணதாசனை தவிர்த்து மற்ற தமிழ் கூறு நல்லுலக அறிஞர்கள் பலரையும் அறிமுகப்படுத்தும் படலமாக, குறிப்பாக கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு விழா எடுப்பதானது அவர்கள் தமிழ் வளர்க்கும் முயற்சிகளுக்கு ஒரு மைல் கல்லாகும்.

வால்மிகி இராமாயணத்தை கவிச்சுவையோடு தமிழுலகத்திற்கு எற்றவாறு கம்பராமாயணம் என்னும் அரிய பொக்கிஷமாக தந்தருளிய தமிழ் புலவனுக்கு மலைத்திருநாட்டில் மாபெறும் விழா எடுப்பது சாலப்பொருத்தம் என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். இவ்விழாவின் மூலமாக மலேசிய வாழ் தமிழ் மக்களிடையே கம்பனைப் பற்றியும் கம்பராமாயணத்தைப் பற்றியும் நன்றாக அறிவதற்கும் அதன்மீது ஈடுபாடு கொள்வதற்கும் நல்ல வாய்ப்பாக அமையும்.

இவ்விழாவிற்கு துணை நின்று ஏற்பாடு செய்கின்ற மாண்புமிகு செனட்டர் சரவணனுக்கும் அவர்தம் குழுவினருக்கும் மீண்டும் எனது பாராட்டையும் வாத்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இவ்விழா எல்லா வகையிலும் சிறப்பாக அமைவதற்கு இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

என்றும் இறைச் சேவையில்,

டத்தோ அ.வைத்திலிங்கம்,
தலைவர்,
மலேசிய இந்து சங்கம்.
15.11.2005

உயர்வோம் / MAJU JAYA

MAJLIS KELAB BELL BELIA TAMIL MALAYSIA
மலேசியத் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றப் பேரவை
MALAYSIAN TAMIL YOUTH BELL CLUBS COUNCIL

PENDAFTARAN 90 (SEL)

PRESIDEN - Tel: 06 - 7622236

SETIAUSAHA - Tel: 06 - 6775796

வாழ்த்து செய்தி

தமிழுக்கு தொண்டாற்றியவன் தாழ்வதில்லை என்பது நாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அந்த வகையில், கம்பன் விழாவை ஏற்பாடு செய்து, தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் மாபெரும் தொண்டாற்றும் ஏற்பாட்டுக் குழுவினர் குறிப்பாக, அதன் தலைவர் மாண்புமிகு செனட்டர் எம். சரவணன் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் தாகத்தையும், இலக்கிய தாகத்தையும் இந்த விழா போக்கும் என்பதில் எந்தவொரு ஐயப்படும் இல்லை. இந்த விழாவின் வழி இந்த நாட்டில் அதிகமான தமிழ் ஆர்வாளர்களையும், இளைஞர்களையும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது திண்ணம்.

கண்ணதாசன் அறவாரியம் மலேசிய நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலும் தமிழுக்கு அரணாக விளங்கும்; விளங்க வேண்டும். தமிழ் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேவையாற்றிவரும் மலேசியத் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றப் பேரவை, கண்ணதாசன் அறவாரியத்தின் கம்பன் விழாவில் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பை எண்ணி மன்றம் பெருமை கொள்கிறது. இந்த வாய்ப்பைத் தந்த மலேசிய கவிஞர்களுக்கும், மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்களுக்கும் மன்றம் தனது நன்றியை புலப்படுத்திக் கொள்கிறது.

விழா வெற்றியடைய மலேசிய தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றப் பேரவையின் சார்பில் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொண்டு, வாய்ப்பு வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றிகூறி, தமிழுக்குத் தொண்டாற்றும் தங்கமகன் சரவணன் அவர்களுக்கு தலைவணங்கி விடை பெறுகிறேன்.

நன்றி. வணக்கம்.

"தமிழோடு உயர்வோம்"

3.02.2006 - வெள்ளிக்கிழமை

முதல் அங்கம்

- 3.00 மணிக்கு : தேநீர்
- 4.00 மணிக்கு : கம்பன் இசைமாலை
'செவ்விசைச் சித்தர்' ரெ. சண்முகம் குழுவினர்
- 4.25 மணிக்கு : தமிழ் வாழ்த்து
'சீர்காழியார்' புகழ் இராஜ இராஜ சோழன் அவர்கள்
- 4.30 மணிக்கு : கவிதை
கவிஞர் டாக்டர் வீ.பூபாலன் அவர்கள்
(மலேசிய வானொலி 6ன் முன்னாள் தலைவர்)
- 4.35 மணிக்கு : வரவேற்புரை - ஏற்பாட்டுக்குழுச் செயலாளர்
கரு. கார்த்திக்
- 4.40 மணிக்கு : விழா இணைத்தலைவர்
டாக்டர் வே. சபாபதி அவர்கள்
(இணைப் பேராசிரியர் மலாயா பல்கலைக்கழகம்)
- 4.55 மணிக்கு : விழாக் குழுத் தலைவர்,
மாண்புமிகு செனட்டர் மு.சரவணன் அவர்களின் உரை
மலேசிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்
- 5.05 மணிக்கு : சிறப்புரையும் நூல் அறிமுகமும்
மாண்புமிகு டத்தோ ஸ்ரீ டாக்டர் ச.சாமிவேலு அவர்கள்
(மலேசிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்)
- 5.30 மணிக்கு : கண்ணதாசன் அறவாரியம் 3 சான்றோர்களுக்கு
விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தல்
1. 'சடையப்ப வள்ளல்' விருது
பெறுநர்: டான்ஸ் டத்தோ கே. ஆர். சோமசுந்தரம் அவர்கள்
 2. 'கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்' விருது
பெறுநர்: நிறைநிலைப் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். சிங்காரவேலு அவர்கள்
 3. 'குலோத்துங்கன்' விருது
பெறுநர் : டாக்டர் எஸ். எம். பொன்னையா அவர்கள்
- 5.30 மணிக்கு ஏற்புரையும் / நூல் அறிமுகமும்
- விருது பெற்றோர் சார்பில்
: டான்ஸ் டத்தோ கே.ஆர். சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இரண்டாம் அங்கம்

தனிப்பேச்சு

- 6.15 மணிக்கு : வழக்கறிஞர் த. இராமலிங்கம் அவர்கள்
கம்பன் கூட்டும் "தசதன்"
- 6.45 மணிக்கு : பேராசிரியை பர்வீன் கல்தானா அவர்கள்
கம்பன் கூட்டும் "பரதன்"
- 7.15 மணிக்கு : பேராசிரியர் தி.மு. அப்துல் காதர் அவர்கள்
கம்பன் கூட்டும் "அனுமன்"
- 7.45 மணிக்கு : பெரும்புலவர் பா. நமச்சிவாயம் அவர்கள்
கம்பன் கூட்டும் "இரவணன்"
- 8.15 மணிக்கு : டாக்டர் அ. அழிவொளி அவர்கள்
கம்பன் கூட்டும் "சூகன்"
- 8.45 மணிக்கு : முதல்நாள் நிகழ்ச்சி நிறைவு
- உணவு-

நிகழ்ச்சி நெறிப்பாளர்கள்:

முதல் அங்கம்:

"வெண்கலக் குரலோன்"

வே. தங்கமணி அவர்கள்

இரண்டாம் அங்கம்:

கவிஞர் பெர்னாட்ஷா அவர்கள்

கம்பன் வீழா 2006

4.02.2006 - சனிக்கிழமை

மூன்றாம் அங்கம்

9.00-க்கு -

கம்பன் இசை மாலை

: 'செவ்விசைச் சித்தர்' ரெ. சண்முகம் அவர்கள்

9.25-க்கு -தமிழ் வாழ்த்து

: திரு பாபு அவர்கள் (திருச்சி லோகநாதன் அவர்களின் புதல்வர்)

ஆய்வுரைகள்

9.30-க்கு -

: 'தென்கிழக்காசியாவில் இராமாயணத் தாக்கம்'
பேராசிரியர் டாக்டர் எம். ராஜேந்திரன் அவர்கள்

10.00-க்கு -

: 'கம்பராமாயணத்தை நவில்தொறும் நாம் பெறும் நூல் நயமும் நற்பயனும்'
நிறைநிலைப் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். சிங்காரவேலு அவர்கள்

10.30-க்கு -

: 'புதுக்கவிதையில் அகலிகை'
இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் வே. சபாபதி அவர்கள்

11.00-க்கு -

: 'கம்பனும் கண்ணதாசனும் '
இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் கிருஷ்ணன் மணியம் அவர்கள்

11.30-க்கு -

: 'கம்பராமாயணத்தில் முனிவர்கள்'
விரிவுரையாளர் கோ. சிவபாலன் அவர்கள்

12.00-க்கு -

: 'காதற்சுவையில் கம்பனும், வள்ளுவனும்'
வழக்கறிஞர் சி. பாண்டித்துரை அவர்கள்

12.45-க்கு -

: மதிய உணவு

நான்காம் அங்கம்

மதியம்

2.15-க்கு

: 'புதுக்கவிதை மன்றம்'

தலைமை : கவிஞர் ந.பச்சைபாலன் அவர்கள்

2.45-க்கு

கம்பன் கவியில் இராமன்
: கவிஞர் கா. இளமணி அவர்கள்

2.55-க்கு

கம்பன் கவியில் இலக்குவன்
: திரு ப.அ.சிவம் அவர்கள்

3.05-க்கு

கம்பன் கவியில் சீதை
: குமாரி வே. இராஜேஸ்வரி அவர்கள்

3.15-க்கு

கம்பன் கவியில் பரதன்
: திரு சிவா அவர்கள்

3.25-க்கு : கம்பன் கவியில் குகன்
: குமாரி இராம சரஸ்வதி அவர்கள்

3.35-க்கு : கம்பன் கவியில் அனுமன்
: திரு ஏ. தேவராஜன் அவர்கள்

3.45-க்கு : கம்பன் கவியில் தூர்ப்பணை
: குமாரி பூங்குழலி அவர்கள்

3.55-க்கு : கம்பன் கவியில் இராவணன்
: திரு. மா. நவீன் அவர்கள்

4.00-க்கு முடிவுரை

மாலை
4.15-க்கு - : சிறப்பு பேச்சு
'கம்பன் கவிநயம்'
புலவர் ப.மு. அன்வர் அவர்கள்

5.00-க்கு - : 'கம்பனின் இலக்கிய அணிகள்'
கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது அவர்கள்

5.45-க்கு - : தேநீர்

நிகழ்ச்சி நெறியாளர்
முன்றாம் அங்கம் & நான்காம் அங்கம்
வே.தங்கமணி அவர்கள்

ஐந்தாம் அங்கம்

இரவு 8.30-க்கு துவக்கம்

கம்பராமாயண நாட்டிய நாடகம்

இராமயண அங்கில பதிப்பு அறிமுகம் : டாக்டர் எஸ். எம். பொன்னையா அவர்கள்

சிறப்பு வருகை : மாண்புமிகு டத்தோ சு. வீரசிங்கம் அவர்கள்
(உள்நாட்டு வாணிபம் மற்றும் பயனிட்டாளர் துணை அமைச்சர்)

தஞ்சை கமலா இந்திரா நாட்டியப் பள்ளியின் ஆசிரியை டாக்டர் இந்திராணி மாணிக்கம் அவர்களின் மாணவிகள் பங்கு பெறும் "கம்பராமாயண நாட்டிய நாடகம்".

நாடக எழுத்தும் இசையும் : 'செவ்விகைச் சித்தர்' ரெ.சண்முகம் அவர்கள்

இரவு 10.00-க்கு * நிகழ்ச்சி நிறைவு

கம்பன் விழா 2006

5.02.2006 - ஞாயிற்றுக்கிழமை

ஆறாம் அங்கம்

காலை 8.30-க்கு : சிற்றுண்டி
காலை 9.00-க்கு : கம்பன் இசை மாலை
: 'செவ்விசைச் சித்தர்' ரெ. சண்முகம் அவர்கள்
தமிழ் வாழ்த்து : இசைத் தென்றல் நா. மாரியப்பன் அவர்கள்

மலேசிய மரபுக் கவிஞர்கள் பங்குபெறும்

கவிதைக்களம்

கள நாயகன்: பேராசிரியர் டாக்டர் தி. மு. அப்துல் காதர் அவர்கள்

9.45-க்கு-	கவிஞர் கரசிதாசன் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "காதல்"
10.00-க்கு-	கவிஞர் டாக்டர் வீ. பூபாலன் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "துன்பம்"
10.15-க்கு-	கவிஞர் சீனி ஞானா முகம்மது அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "கருணை"
10.30-க்கு-	கவியரசு வீரமான் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "சினம்"
10.45-க்கு-	கவிஞர் பெர்னாட்ஷா அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "மயக்கம்"
11.00-க்கு-	கவிஞர் மைதீ சுல்தான் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "அச்சம்"
11.15-க்கு-	பாவலர் ஜ. இளவழகு அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "மகிழ்ச்சி"
11.30-க்கு-	கவிஞர் பெரன்முடி அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "வீரம்"
11.45-க்கு-	கவிச்சுடர் காரைக்கிழார் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "நுகைச்சுவை"
12.00-க்கு-	மணிக்கவிஞர் பாதாசன் அவர்கள்	கம்பன் கவியில் "அமைதி"
12.15-க்கு-	களநாயகனின் முடிவுரை ஆறாம் அங்கம் நிறைவு	

மதிய உணவு

நிகழ்ச்சி நெறியாளர்கள்:

ஆறாம் அங்கம் : வே. தங்கமணி அவர்கள்

எழாம் அங்கம் : கவிஞர் பெர்னாட்ஷா அவர்கள்

ஏழாம் அங்கம்

'சுழுவும் சொற்போர்'

மண்டபப் பொருள் :

கம்பன் கவிமில் பெரிதும் வெளிப்படுவது ?

2.00-க்கு : மதியம்

: தலைமையுரை

டான்ஸ் டத்தோ கே. ஆர். சோமசுந்தரம் அவர்கள்

2.10-க்கு-

அறிமுக உரை

: மண்டபத் தலைவர் அறிமுக உரை

பெரும் புலவர் பா. நமசிவாயம் அவர்கள் (திருப்பத்தூர்)

2.30-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "தொண்டின் உயர்வு"

: வழக்கறிஞர், இலக்கியச் சுடர் த. இராமலிங்கம் அவர்கள்

3.00-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "பெண்மையின் ஏற்றம்"

: பேராசிரியை பர்வீன் சுல்தானா அவர்கள்

3.30-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "நட்பின் சிறப்பு"

: பேராசிரியர் டாக்டர் தி.மு. அப்துல் காதர் அவர்கள்

4.00-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "முதுமையின் விவேகம்"

: முனைவர் அ. அறிவொளி அவர்கள்

2-ஆம் சுற்று

4.30-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "தொண்டின் உயர்வு"

: வழக்கறிஞர், இலக்கியச் சுடர் த. இராமலிங்கம் அவர்கள்

4.45-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "பெண்மையின் ஏற்றம்"

: பேராசிரியை பர்வீன் சுல்தானா அவர்கள்

5.00-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "நட்பின் சிறப்பு"

: பேராசிரியர் டாக்டர் தி.மு. அப்துல் காதர் அவர்கள்

5.15-க்கு-

கம்பன் கவிமில் "முதுமையின் விவேகம்"

: முனைவர் அ. அறிவொளி அவர்கள்

5.30-க்கு-

மண்டபத் தலைவரின் தீர்ப்பு

5.45-க்கு-

நன்றியுரை, அறவாரியத் தலைவர்

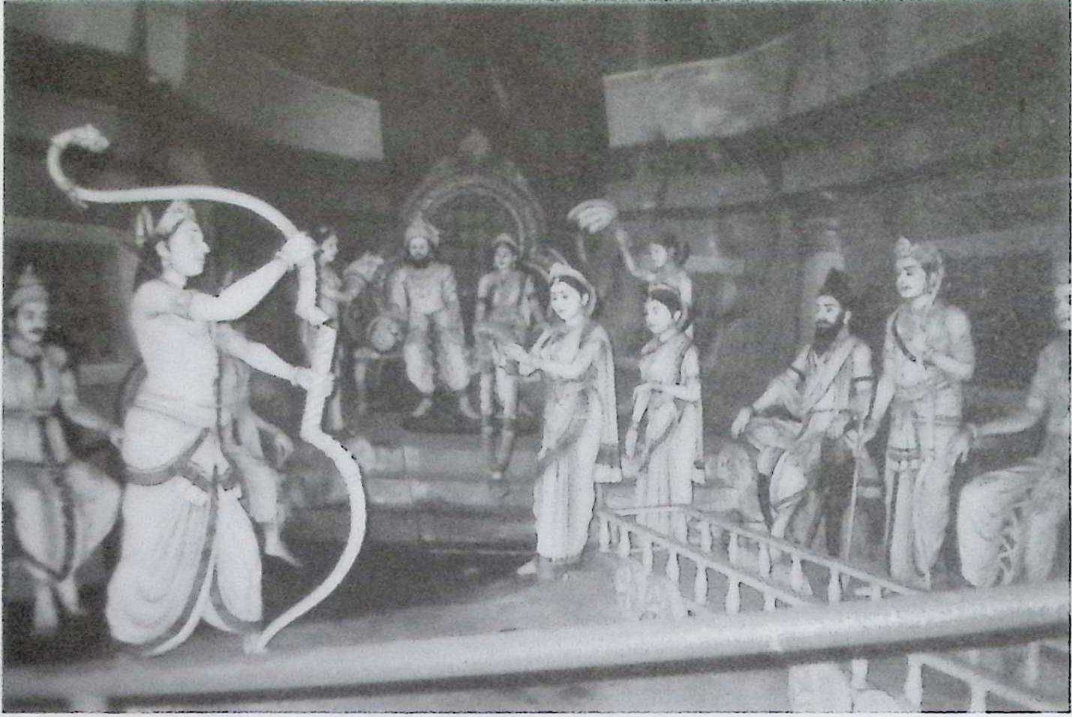
மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்கள்

6.00-க்கு-

விழா நிறைவு

கம்பன் வீழா 2006

இரகுராமன் சிவதனுசினை வளைத்து உடைக்கும் போது... மணமாலையைப் போட்டிட சீதை முந்தி வரும் காட்சி. இது ஜனகனின் ராஜசபையாகையால்... மன்னன் தன் பரிவாரங்களோடு அமர்ந்து இராமனின் பராக்கிரமத்தை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தல்.

மிதிவா நகரத்தில் சீதா தன் தோழியோடு உப்பரிகையில் வலம் வரும்போது... இராமனும் திலக்குவனும் விசுவாமித்திரரோடு, நகர்வலம் வருகின்றனர். இராமனின் அழகும் கம்பீரமும் அவளைக் கிளவியது. அச்சமயமே... அவளும் நோக்கினாள், அண்ணலும் நோக்கினார்..." எனும் அத் திருக்காட்சியே இது.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி

19-01-2006

ஜி.கே. வாசன், எம்.பி.

தேதி ...20-1-2006...

தலைவர்

அன்புடையீர்,

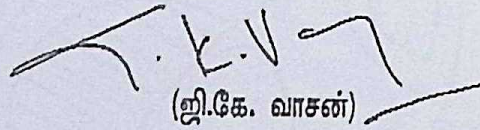
வணக்கம். மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியமும், மலேயாப் பல்கலைக் கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இணைந்து கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் விழாவினை கோலாம்பூரில் நடத்துவது அறிந்து மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழகத்தில் மட்டுமே அதிகமாக நடைபெற்று வந்த கம்பன் விழா, வெளிநாடுகளிலும் நடைபெற வேண்டுமென்ற நமது வேட்கைக்கு நீங்கள் நடத்தும் இவ்விழா ஒரு முன்னோடி விழாவாக அமையுமென்று நம்புகிறேன்.

அன்னைத் தமிழுக்கு அணி சேர்க்கும் இவ்விழாவினை மாண்புமிகு மலேசிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் டத்தோஸ் டாக்டர் ச. சாமிவேலு அவர்கள் தொடங்கி வைத்து சிறப்புரை ஆற்றுவது சால்ப் பொருத்தமாகும்.

விழா, சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

தங்கள் அன்புள்ள,

(ஜி.கே. வாசன்)

பெறுநர்

திரு. செனட்டர் மு. சரவணன்
விழாக்குழுத் தலைவர்
கம்பன் விழா
கோலாலம்பூர்

கம்பன் விழா 2006

இராம விரப்பன்

7, இராமசாமி தெரு,
கோபாலபுரம்,
சென்னை - 600086

நாள் : 16-12-2005

பேரன்புடையீர்! வணக்கம்

மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில், கவியரசர் கண்ணதாசன் அறவாரியமும் மலாயாப்பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையும் இணைந்து முதல்முறையாக கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் விழா நடத்துவது கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைந்தேன் ...

இவ்விழாவை நடத்தத் துணைபுரியும் அனைவரையும் சென்னைக் கம்பன் கழகத்தின் சார்பில் வாழ்த்துகிறேன். பாராட்டுகிறேன்...

மலாயா நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் தலைவர் மாண்புமிகு டத்தோ ஸ்ரீ ச. சாமிவேலு அவர்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிகு இவ்விழாவைத் துவக்கி வைப்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் உலகின் மூத்தமொழியாக விளங்கி வரும் தமிழ்மொழி இப்பொழுதுதான் தான் பிறந்த தாய்மண்ணில் இந்தியப் பேரரசு செம்மொழியாக அங்கீகரித்துப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்மொழியை நினைக்கும் பொழுதும், அதன் தொன்மையான சிறப்புகளைப் பேசும் பொழுதும் தொல்காப்பியத்திலிருந்து தொடங்கி, சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், சமய இலக்கியங்களான மூவர்கள் இயற்றிய தேவாரம், மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம், திருமூலரின் திருமந்திர, திருப்பாசுரங்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டிலக்கியம் கம்பராமாயணம், தமிழர்களின் வரலாற்று இலக்கியமான பெரியபுராணம், பட்டினத்தார் பாடல்கள், திருப்புகழ், தாயுமானவர் பாடல்கள், வள்ளலாரின் திருஅருட்பா, மகாகவி சுப்ரமணியபாரதி, பாவேந்தர் பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிமணி, கவியரசர் கண்ணதாசன் என்று முவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழை வளர்த்துப் பாதுகாத்து வரும் இலக்கியங்களின் பெருமை பற்றிப் பேசுகிறோம்.

இந்த இலக்கியங்களின் வரிசையில் திருக்குறள் இலக்கியமாக மட்டுமில்லாமல் தமிழர்களை மறையாக எந்தக் காலத்திற்கும். எந்த நாட்டிற்கும், எந்த மக்களுக்கும் ஏற்ற அறநூலாக உலகப் பொதுமறையாக விளங்கும் தமிழ்த்தாயின் மணிமகுடமாகும்.

திருக்குறள் வகுத்த வாழ்வியல் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக விளங்குவது தான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் படைத்த இராமாயணம் - கம்ப இராமாயணம்.

பொதுவாகப் பலரும் எண்ணுவது போல் அது ஒரு கடவுள் அவதாரத்தை மட்டும் பாடும் இதிகாசம் மட்டுமல்ல. வள்ளுவர் வகுத்த இலக்கணத்திற்குச் சமுதாய, தனிமனித ஒழுக்கத்திற்கு, பண்பாட்டிற்கு, இலக்கியமாக எழுந்த நூல்.

தமிழகத்தின் உயர்வை உலகத்திற்குப் படம் பிடித்துக் காட்டும் ஒப்பற்ற நூல்.

உலகக் கவிஞர்களில் தலைசிறந்தவன் தமிழ்க் கவிஞன் என்று உணர்த்தும் அற்புதமான காப்பியம்...

கற்பனையில், உவமையில், பாத்திரப் படைப்பில், கதையின் கட்டுக்கோப்பில் தர்க்கவாதத்தில் உலகத்தின் படைப்பாளர்களுக்கே முன்மாதிரியாக விளங்கியவன் கம்பன்.

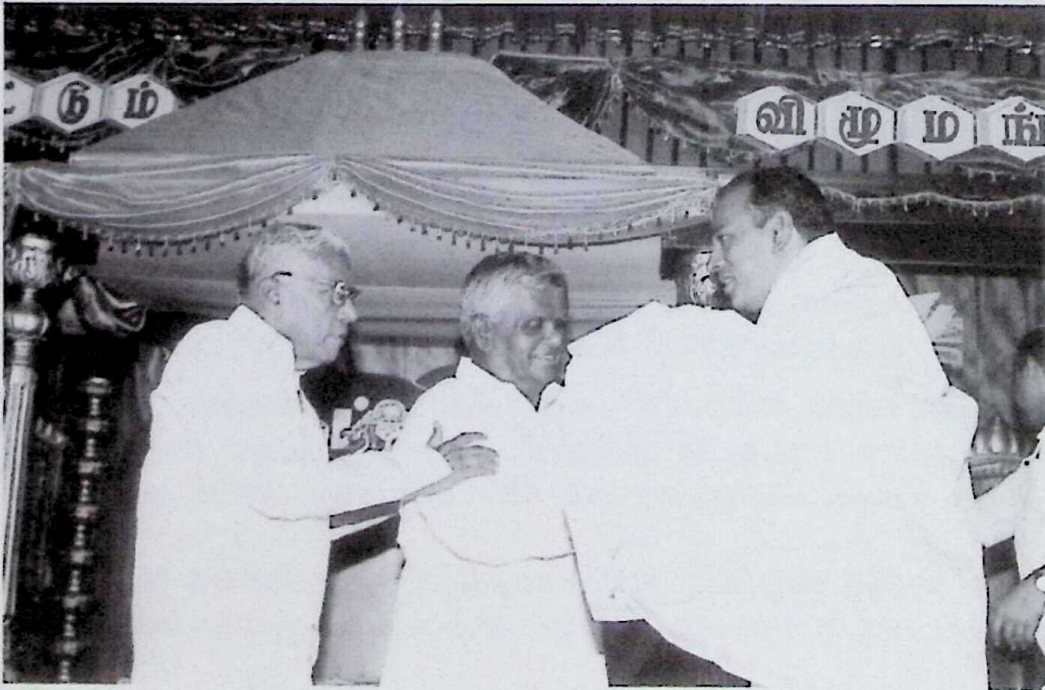
அதனால்தான் மகாகவி பாரதியார் 'கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு' என்று பெருமையுடன் பாடினார்.

“எல்லொன்றின்மை எனும் பொருள்தனைக் கம்பன் குறிகளால் காட்டும் முயற்சிதனைக் கருதியும்” நாள் நம்பிக்கை வைத்தேன் என்று புகழ்ந்தான்.

அத்தகைய தமிழின் தலைமைக் கவிஞனுக்கு மலேசியமண்ணில் விழா எடுப்பது எண்ணி மகிழ்த்தக்கது; போற்றுவதற்கும், பாராட்டுவதற்கும் உரியது. எல்லாருக்கும் எனது பாராட்டுகளை, வாழ்த்துகளை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புள்ள,

சென்னை

2005-ல் சென்னையில் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில், அதன் தலைவர் திருமதி ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள், கண்ணதாசன் அறவாரியத் தலைவர் மாண்புமிகு செனட்டர் மு. சரவணன் அவர்களுக்கு சிறப்பு செய்யும் காட்சி.

கம்பன் விழா 2006

கம்பன் கழகம்

கம்பன் அறநிலை

கம்பன் மணி மட்டபம், காரைக்குடி - 630 001, தொலைபேசி : 04500 237600

நிறுவியது: 1969

நிறுவனர்: சா. கணேசன்
(கம்பன் அடிப்பொடி)

தேதி: 2-1-2006

அன்புடையீர்

வணக்கம்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு கோலாலம்பூரில் விழா நடத்திடவும், அதனையொட்டி மலர் வெளியிட இருப்பதுவும் அறிய மகிழ்ச்சி.

கம்பனுக்கு முதன் முதலில் விழா எடுப்பது, கம்பன் இயக்கம் இன்று உலகம் முழுவதும் பரவ வித்திட்ட பெருந்தகை கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்கள் ஆரம்பித்த கம்பன் திருநாள் 67 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து காரைக்குடியில் நடைபெற்று வருகிறது. மலேசியாவில் மலாக்காவிலும் நடைபெற்றது.

கோலாலம்பூர் கம்பன் சீரும் சிறப்புமாக நடந்தேறி, பயன் சுரக்கவும், கம்பன் காட்டிய அறநெறியைத் தலைநிறுத்தி, நீதித்திறன் தெரிந்து உலகம் பூண்டு செந்நெறி செல்லவும். அலகிலா விளையாட்டுடை அவன் திருவருளை வழத்தி வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

வணக்கம்

ராம. து. வெங்கடாசலம் (வெங்கா)

தலைவர் - கம்பன் அறநிலை & கம்பன் கழகம்,
காரைக்குடி

உ-

"அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே"

கொழும்புக் கம்பனிகழகம்

கம்பனிகோட்டம், 11, திராமகிருஷ்ண தோட்டம், கொழும்பு 06, தொலைபேசி - 2360525

பெருந்தலைவர் :

நீதியரசர்

சீ.வி. விக்னேஸ்வரன்

தலைவர் :

தி. சஸ்வரன்

உபதலைவர்:

க. சிவதாசன்

செயலாளர் :

பொ. பாலசுந்தரம்

பொதுளாளர் :

ச.ஆ. பாலேந்திரன்

15.01.2006

கௌரவ திருமிகு எம். சரவணன் அவர்கட்கு,
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், மலேசியா.

பேரன்புமிக்க ஐயா அவர்கட்கு!
வணக்கம். நலம் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.
தங்களின் அன்பான மடல் கிடைக்கப்பெற்றேன்.
கடிதத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும் மகிழ்வு தந்தன.
தங்களின் கம்பகாதல் வியப்பேற்படுத்துகிறது.
மண்கண்ட வெண்குடைக்கீழாக மேம்பட்ட மன்னரும்,
அவன் பண்கண்டளவில் பணியும் பான்மை கண்டு சிலிரிக்கிறேன்.
புவியாளும் மன்னர்கள் கவியாண்ட கம்பனைக் காதலித்து நிற்பது.
கம்பகாது இராசி போலும்.
உங்களுக்கும் தன்வயப்படுத்தி இருக்கிறான். - மகிழ்கிறேன்.
திருவேறு தெள்ளியராதல்வேறு என,
இரு வேறு உலகத்தியற்கையை வகுத்தனன் வள்ளுவப்பாட்டன்.
விதிவிலக்காய் இரண்டும் ஒன்றாகும் பாக்கியம் பெற்றீர்கள்.
அது முன்னதைத்தவப்பயன்.
கம்பன் நம் இனத்தின் சொத்து.
அச்சொத்தின் அருமை தெரியாது நம் தமிழினம் தாழ்ந்து நிற்கிறது.
கம்பன் பெருமையை உணர்வது, நம்பெருமையை நாம் உணர்வதாம்.
தங்களைப்போன்றோர் உணர்த்தினால் உலகம் உணரும்.
இறையருளால் அவ்வுக்கம் கொண்டீர்கள்.
முதல் விழா அழைப்பிதழை அசத்துகிறது.
விழாச்சிறக்க என் இனிய வாழ்த்துக்கள்.
இம்மாத இறுதியில் சொற்பொழிவுக்காய் அவுஸ்திரேலியா செல்கிறேன்.
பெப்ரவரி நடுப்பகுதிவரை அங்கிருப்பேன்.
ஆதலால் தங்கள் அன்பான அழைப்பை ஏற்கமுடியவில்லை.
தங்கள் மண்ணில் தங்கள் விருந்தேற்கும் வாய்ப்பிழந்தேன்.
பொறுத்தருள்க.

"கம்பனி புகழ் பாடித் கனிவித் தமிழ் வளர்ப்போம்"

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

நா. கோமகாந்தன்
பொ. விவலேந்திரன்
சி. நேசேந்திரன்

வி. திராமக்கமலன்
ப. முத்தரசன்

திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்
வைத்தியகலாநிதி. ஜீவனா பொழிந்தான்

வேளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள்

பாக்கம். நாராயணம் (லண்டன்)
பாக்கம் செ. ஆனையாசுவாமி (திருச்சிநாமு)

எஸ். சுந்தரபாப்பிள்ளை (கனடா)

சிவபுரி சாளுரணபவானந்த குருக்கள் (கனியினாந்து)

கம்பன் விழா 2006

“அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே”

கொழும்புக் கம்பன்கழகம்

கம்பன்கோட்டம், 11, இராமகிருஷ்ண தோட்டம், கொழும்பு 06 தொலைபேசி - 2360525

பொதுத்தலைவர் :

நிதியாளர்

சி.வி. விக்னேஸ்வரன்

தலைவர் :

திரு. ஈஸ்வரன்

உபதலைவர்:

க. சிவதாசன்

செயலாளர் :

பொ. பாலகந்தரம்

பொருளாளர் :

ச.அ. பாலேந்திரன்

அடுத்த ஆண்டில் நிச்சயம் விழாக்காணவேளும் வருவேன்.

‘சாதனை செய்க பராசக்தி’

தங்கள் கடிதத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளிலும் இருந்த பணிவு,

உங்கள் உயர்வை எனக்கு உணர்த்திற்று.

தங்கள் தொடர்பால் எல்லையற்ற மகிழ்வுறுகிறேன்.

உலகம் யாவையும் கற்றுரைத்த அழகும், அருமையும் ஆனந்தம் தந்தன.

எழுதிய பயன் எய்தினேன்.

தங்கள் இனிய வார்த்தைகள் இன்னும் எழுத விருப்பப்படுகின்றன.

அனைத்திற்கும் நன்றிகள்.

போர்மேகம் சூழாதிருந்தால்,

எங்கள் கம்பன்விழா எதிர்வரும் ஏப்ரல் 08,09,10,11 ஆகிய தினங்களில் நடைபெறும்.

அவ்விழாவில் தாங்கள் பங்கேற்றால் பெரிதும் பெருமை கொள்வேன்.

தங்களை விருந்துபசரிக்கும் பாக்கியம் முதலில் எங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும்.

பதில் தாருங்கள்.

கம்பன் தந்த உறவு காலங்கடந்து நிலைக்கட்டும்.

எனது பழம் பண்டிதரின் பகிரங்கக் கடிதம், அழியா அழகு, ஆகிய நூல்கள்,

தங்கள் பார்வைக்குக் கிடைத்தனவா?

இல்லையெனின் அனுப்பிவைப்பேன்.

தங்கள் புனைபட்டத்துடன் கூடிய பதில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இல்லத்தார்க்கும் என் அன்பும், வாழ்த்துக்களும்.

‘இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை’

நன்றி,

வணக்கம்

அன்பன்,

தி. ஜெயராஜ்

“கம்பன் புகழ் பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளாப்போம்”

தீர்மான உறுப்பினர்கள்

தலைவர் பொதுத்தலைவர்

பொ. விமலேந்திரன்

சி. நேசேந்திரன்

வி. இராமச்சந்திரன்

பி. பழதாசன்

திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்

வைத்தியசுப்பிரமணியன் ஜென்மபெரிபுத்தின்

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள்

டாக்டர். நவராஜன் (லண்டன்)

எஸ். சந்திரபாப்பிள்ளை (கண்டா)

டாக்டர் செ. ஆனந்தசுந்தரன் (திருச்சிவந்தூர்)

சிவாஜி சாதாரணபவானந்த (குருக்கள் (கவிவல்லாந்து))

V.N. CHIDAMBARAM
New No.14, Sarathy Street,
T.Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 2834 0368

V.N. CHIDAMBARAM
No.21, Kamala Second Street,
Chokkikulam, Madurai - 625 002.
Phone : 253 1023

Date : 11. 1. 06

வாழிய செந்தமிழ்

"இன்பத்தமிழ்க் கவி யாவரும் கற்றவர்
என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால்
துன்பம் நீங்கும் சுகம் வரும்
நெஞ்சில் தூய்மை யுண்டாகும் வீரம் வரும்."
-புரட்சிக்கவி

தமிழ் தோன்றிய காலந்தொட்டு
புதுப்பொலிவோடு வளர்ந்து
கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் உலகம்
போற்ற வளரும் என்பதில் எவ்வித
ஐயமுமில்லை. நான் கலந்து கொள்கின்ற
இலக்கிய விழாக்களும், தமிழ்மொழி
குறித்த ஆழ்ந்த வாசிப்பும் தான் என்னை
இன்றும் இளமையோடு வைத்திருக்கிறது.

VADAPALANI, CHENNAI - 26. PH: 24837000

கம்பன் வீழா 2006

V.N. CHIDAMBARAM
New No.14, Sarathy Street,
T.Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 2834 0368

V.N. CHIDAMBARAM
No.21, Kamala Second Street,
Chokkikulam, Madurai - 625 002.
Phone : 253 1023

Date : 11.1.06

2

உலக நாடுகளிலேயே மலேசியாவில்
மட்டும் தான் மலாய் மொழியைத் தவிர
தமிழும் ஆட்சிமொழியாக வீற்றிருக்கிறது.
மலேசியாவின் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்
மாண்புமிகு டத்தோ ஸ்ரீ சா.சாமிவேலு போன்ற
தமிழ் உள்ளங்களின் ஆதரவினால்தான்
இவ்வரிய செயல்களெல்லாம் நடந்து
கொண்டிருக்கிறது கொள்வதில்
மிகுந்த பெருமை அடைகிறேன்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தை தன் கவி
வரிகளால் எழுச்சியுறச் செய்த
கம்பனையும், கண்ணதாசனையும்
கூட்டுவிக்கச் செய்யும் இவ்விழா
ஒவ்வொரு தமிழனையும் உசுப்பிவிடத்
தூண்டும் என்பது உண்மை. வெறும்
புகழ்ச்சி இல்லை.

VADAPALANI, CHENNAI - 26. PH: 24837000

V.N. CHIDAMBARAM
New No.14, Sarathy Street,
T.Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 2834 0368

V.N. CHIDAMBARAM
No.21, Kamala Second Street,
Chokkikulam, Madurai - 625 002.
Phone : 253 1023

Date :

3

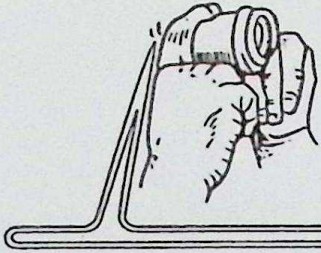
தமிழகத்துப் பேச்சாளர்கள் ஐவர் கூடும்
இத்தமிழ் விழா தரணியில் தனி விழாவாக
இருக்கட்டும்.

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்,
கவியரசரின் எழுதுகோலும் கவிதைநடனமாதும் என
பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், இலக்கியச்சொற்பொழிவு,
கம்பராமாயண நாட்டிய நாடகம் என்று ஒவ்வொரு
நாளும் புதுப்புது நிகழ்ச்சிகளுடன்
நடைபெறவிருக்கும் இப்பிரமாண்ட இலக்கிய
விழாவிற்கு எனது மனது கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

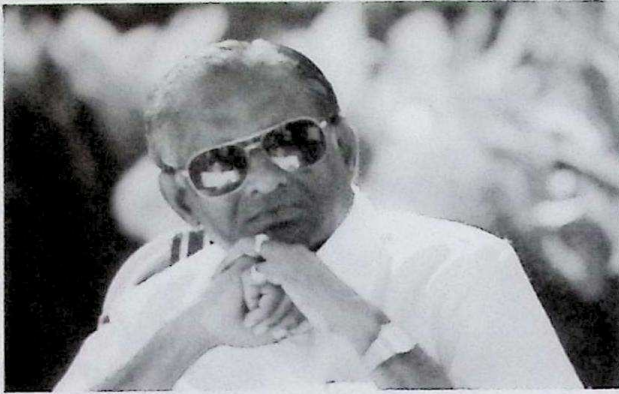
"இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்- இமையோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்"

இப்படிக்கு
தங்கள் அன்புள்ள,
வி. சே. சிவமூர்த்தி.
11.1.06.

SP.முத்துராமன்
திரைப்பட இயக்குநர்

வணக்கம்

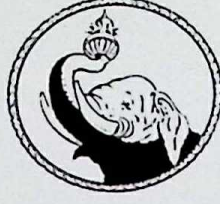
தங்கள் கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றேன். மலைநாட்டில் கண்ணதாசன் அறவாரியம் “கம்பன் விழா” நடத்துவதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். “கவியரசர் அறவாரியம்” நடத்தும் “கவிச்சக்கரவர்த்தி” விழா. கம்பன் விழாவைத் துவக்கிய மதிப்பிற்குரிய கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்கள் காரைக்குடி. கவியரசரும் காரைக்குடி. கம்பனுக்கு புகழ் சேர்க்கும் காரைக்குடியைச் சேர்ந்தவன்தான் நானும். கம்பன் வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவிபாடும் என்பதற்கிணங்க, நானும் உங்களுடன் சேர்ந்து “கம்பன் புகழ்” பாடுகிறேன்.

தாயகத்திலிருந்து வரும் ஐம்பெரும் புலவர்களுக்கும், மலை நாட்டு புலவர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் என் அன்பு நிறைந்த பாராட்டுக்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் டத்தோபுரீ ச.சாமி வேலு அப்பா அவர்களுக்கும், தங்களுக்கும், தங்கள் அறவாரியம் குழுவிிற்கும் என் நன்றி கலந்த வாழ்த்துக்கள்.

தங்களன்புள்ள
SP.முத்துராமன்
7-12-2005.

வானதி ஏ. திருநாவுக்கரசு

23, (ப.எண். 13), தீனதயாளு தெரு,
தபால் பெட்டி எண். 6151
தி.நகர், சென்னை - 600 017
தொலைபேசி (அ) : 24342810
(இ) : 24996344

11-1-2006.

வணக்கம்.

கவியரசர் கண்ணதாசன் அறவாரியம் சார்பில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு விழா எடுப்பது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். இதில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகமும் இணைந்திருப்பது மேலும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

தமிழ் மீது மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட மலேசிய பொதுப்பணி அமைச்சர் டத்தோயூ ச. சாமிவேலு அவர்கள் விழாவைத் துவக்கிவைப்பது சாலப்பெருத்தம். அவர்கள் மிகவும் கைராசி படைத்தவர்கள். அவர்கள் துவக்கிவைப்பது எல்லாம் வெற்றிதான். உங்கள் முயற்சிகள் அனைத்தும் வெல்லும்.

கவியரசர் கண்ணதாசன் புகழும், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் புகழும், உலகமெங்கும் பரவ வாழ்த்துகிறேன்.

வணக்கம்

வானதி ஏ. திருநாவுக்கரசு

கம்பன் விழா 2006

லேனா தமிழ்வாணன்

பதிதிரிகையாளர், பதிப்பாளர்.

10.11.05

வணக்கம். வாழிய நலம்.

கடல் கடந்து கவியரசு கண்ணதாசனுக்கென அறவாரியம் அமைத்து ஆண்டுதோறும் விழா எடுக்கும் தங்கள் அமைப்பு கம்பனுக்கும் விழா எடுக்க முன்வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்.

நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து வாழும் கவிஞர் பெருமக்களை மிகச் சரியாக இனம் கண்டு விழாக் காண்பது அரிய சிறப்பு. இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு மாண்புமிகு டத்தோ ஸ்ரீ டாக்டர் எஸ்.சாமிவேலு அவர்கள் எப்போதும் துணை நிற்பார்கள் என்பது தமிழ்கூறு நல்லுலகம் நன்கு அறிந்த ஒன்று. இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு டத்தோ ஸ்ரீ அவர்கள் உறுதுணையாக இருப்பது நாம் செய்த பேறு.

பேச்சாளர்களின் பட்டியலைக் கண்ணுற்றேன்.

அடேயப்பா!

முத்து முத்தான தேர்வு!

தமிழகப் பேச்சாளர்களெல்லாம் வியக்கும் பேச்சாளர்கள் இவர்கள். மலேசியத் தமிழ் நெஞ்சங்களைக் கொள்ளை கொண்டு தாயகம் திரும்பப்போகும் தனிப்பெரும் பேச்சாளர்களாகுட.

பேச்சாளர்களின் பட்டியல் விழாவின் வெற்றியை எனக்கு அழைப்புக் கிடைத்த அன்றே உறுதி என உரைத்துவிட்டது. விழா மேலும் சிறக்க என் இதய வாழ்த்துகள்.

அன்புடன்,
லேனா

மணிமேகலைப் பிரசாரம்.

தபால் பெட்டி எண் : 1447, எண் : 7, தணிகாசலம் சாலை.

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 24 34 29 26. தொலைநகல் : 0091 44 24 34 60 82.

மின் அஞ்சல் : manimekalai@eth.net மின்இணையம் : manimekalai2005@yahoo.com

சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத் தலைவர் திரு. நா. ஆண்டியப்பனின் வாழ்த்து

மலேசிய கண்ணதாசன் அறவாரியம் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு விழா எடுப்பது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இது மிகவும் அரிய முயற்சி.

உலக இலக்கியங்களில் தலைசிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ள காவியங்களில் இராமாயணமும் ஒன்று. சகோதர பாசத்தை எதிர்மறையாக மகாபாரதம் காட்டும் வேளையில், அதை உடன்பாட்டு வகையில் காட்டுகிறது இராமாயணம். மண்ணுக்காகவும் அரசரிமைக்காகவும் பங்காளிகள் சண்டை போட்ட கதையை மகாபாரதம் விவரிக்கிறது. தனக்குக் கிடைத்த அரசரிமையை அண்ணனுக்காக ஏற்க மறுக்கும் தம்பியையும் அண்ணனுக்காக தன் உயிரையே கொடுத்த தம்பியையும் காட்டுகிறது இராமாயணம்.

கண்ணகியின் கற்பின் திண்மையை வெளிப்படுத்தியது இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம். அதுபோல சீதையின் கற்பின் மேன்மையை கம்பரின் இராமாயணம் வெளிப்படுத்துகிறது. தவறு செய்யும் அரசையும் நாட்டையும் அழிக்கும் வல்லமை கற்புடைய பெண்டிருக்கு உண்டு என்பதை கண்ணகியின் வரலாறு மூலம் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது. அதே ஆற்றல் சீதைக்கும் உண்டு என அவள் மூலமே நமக்குத் தெரிவிக்கிறார் கவிச்சக்கரவர்த்தி.

**“அல்லல் மாக்கள் இலங்கையது ஆகுமோ
எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாவும் என்
சொல்லினால் சுடுவேன் அது தூயவன்
வில்லின் அதற்கு மாசு என்று வீசினேன்.”**

வால்மீகி இராமாயணத்தை அடிப்படையாக வைத்து பல இராமாயணங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றில் கம்ப இராமாயணமும் ஒன்று. ஆனால் பத்தோடு பதினொன்றாக இதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாத வகையில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் தமது கவிதைகளால் நம்மைக் கட்டிப்போட்டு விடுகிறார். அவரது முத்திரை ஒவ்வொரு பாட்டிலும் பதிந்துள்ளது.

அத்தகைய கம்பனுக்கு கண்ணதாசன் அறவாரியம் மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையுடன் இணைந்து கோலாலம்பூரில் விழா எடுப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கண்ணதாசன் அறவாரியத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள அருமை நண்பர் மாண்புமிகு செனட்டர் சரவணன் அவர்கள், மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸின் தேசியத் தலைவரும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சருமான டத்தோ ஸ்ரீ ச.சாமிவேலு அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் அரிய தொண்டினை ஆற்றி வருகிறார். அவரின் தொண்டு மேலும் சிறக்கவும் கம்பன் விழா வெற்றி பெறவும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,
ஆண்டியப்பன்

கம்பன் வீழா 2006

கம்பராமாயணத்தில் உவமைச் சிறப்பு

முனைவர் மு. அ. மாணிக்கவேலு

தேர்வ, நிலை விரிவு ரையாளர்
விவேகானந்தா கல்லூரி
சென்னை - 600 004

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரால் இயற்றப்பட்ட நூல் கம்பராமாயணம். அவர் வால்மீகி வடமொழியில் இயற்றிய நூலைத்தழுவி இந்நூலைப் படைத்தார். அவர் தம் நூலுக்கு இட்ட பெயர் இராமவதாராம் என்பது.

இந்நூலில் நிகழ்ச்சிகளை வருணிப்பதிலும் பாத்திரப்படைப்பிலும் உவமைகளைக் கையாளுந்திறனிலும் கம்பனுக்கு நிகர் அவரே. அவர் பாடிய பாடல்களை, கடலில் முழ்கி உவமைகளாக்கிய முத்தினை எடுத்து, நாம் அணிந்து மகிழ்வோம்.

இராமபிரானின் இளமைப் பருவ நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பகுதி பாலகாண்டம். இதில் முதலாவதாக வரும் பகுதி ஆற்றுப்படலம். இப்படலத்தில் வானத்தில் இருந்து மழை பொழியும் காட்சியை உவமை நயத்துடன் வருணிக்கிறார் கம்பர்.

பொன்னைத் தோண்டி எடுக்க, வெள்ளிமயமான தோண்டுங் கருவியாக மழைத்தார வீழ்ந்தது என்கிறார் அவர். மேலும் வள்ளல்கள் பொருள்களை மனமகிழ்ந்து தருவது போல, மேகங்கள் மழைத்தாரைகளைப் பொழிந்தன; மழைத்தாரைகள் எல்லாம் வெள்ளிக் கோல்களைப் போல் உள்ளன என்கிறார் ஆசிரியர். இக்கருத்துடைய பாடல் இதோ:

புள்ளி மால் வரை பொன் என நோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தென் தாரைகள்
உள்ளி உள்ளலெ லாமுவந் தீயுமவ்
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே. (பா.எ.4)

அதாவது பெருமையை உடைய பெரிய இமயமலையறை பொன் மயமாய் இருத்தலைப் பார்த்து, வானம் அப்பொன்னைத் தோண்டியெடுக்கும்படி வெள்ளிமயமான தோண்டுங் கருவியை நடுவில் வீழ்த்தியதைப் போல மழை பொழிந்தது. செல்வ நிலையாமை ஈகை, நன்னிலையடைதல் என்பவற்றை எல்லாம் எண்ணி, தம்மிடத்து உள்ள பொருள்களை எல்லாம் மனமுவந்து தருகின்ற வள்ளல் குணம் உடைய வள்ளல்களைப் போல மேகங்கள் வெண்ணிறமுள்ள மழைத்தாரைகளைத் தந்தன என்பது அப்பாடலின் பொருளாகும்.

மழைத்தாரை என்பது தொடர்ச்சியாக ஒழுகுதலைக் குறிக்கும். இதற்கு வெள்ளிக்கோலை உவமையாக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். மேலும், மேகங்கள் மழைத்தாரைகளை வள்ளல்களைப் போல வழங்கின என்கிறார் அவர். வள்ளல்கள் எப்பொழுதும் வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடின்றி. மனமகிழ்ந்து தம்மிடமுள்ள பொருள்களை எல்லாம் மற்றவர்களுக்கு வாரி வழங்குவர். அதுபோல மழையும் பாகுபாடு பார்க்காமல் பொழிந்தது என்ற நயம் படித்தின் புறத்தக்கது.

அடுத்து, தாடகை வதைப் படலத்தில் வரும் இன்னொரு காட்சி. தாடகையின் உடம்பில் இராமரின் அம்பு சென்று புகுந்து வெளிவந்ததை உவமைநயத்துடன் விளக்கியுள்ளார் கம்பர்.

தாடகையை அழிப்பதற்காக இராமன் செலுத்திய அம்பு அவன் நெஞ்சில் ஊடுருச் செல்லுகின்றது. மேன் மக்கள் கீழோர்க்குச் சொல்லும் அறிவுரைகள் அவர்கள் நெஞ்சில் தங்காமல் செல்வது போல் அம்பு ஊடுருவிச் சென்றது என்கிறார் கம்பர், அப்பாடல் இதோ:

சொல்லொக்குங் கடிய வேகச் சுடுசரங் கரிய செம்மல்
அல்லொக்கு நிறத்தினாள் மேல் விடுதல்லும் வயிரக்குன்ற
கல்லொக்கு நெஞ்சில் தங்கா தப்புறங் கழன்று கல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருளெனப் போயிற்றன்றே(பா.எ.71)

அதாவது, கரு நிறமுள்ள ஸ்ரீராமன், முனிவனது சாபச் சொல்லை ஒத்த மிக்க விரைவையுடைய சுடுகின்ற ஓர் அம்பு இருளையொத்த கருநிறத்தை உடைய அத்தாடகையின் மேல் செலுத்திய நிலையில் அம்பை, வச்சிரமயமான மலையிலுள்ள கல்லைப்போன்ற உறுதியான அவளது மார்பிலே தைத்துத் தங்கியிராமல் பின்னே சென்று, படியாத முடர்களுக்கு நல்லறிவுடையோர் அறிவுறுத்திய அறிவுரை போல போய் விட்டது என்பது அப்பாடலின் பொருளாகும்.

அப்பாடலில் முனிவர்களின் சாபச்சொல் விரைந்துச் சென்று அடைவது போல இராமபிரானின் அம்பு சென்று தாடகையத் தாக்கியது என்கிறார், ஆசிரியர். இராமபிரானைக் கரிய செம்மல் என்றும் தாடகையை இருளை ஒத்த கரு நிறத்தை உடையவள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார் அவர். வச்சிரம் போன்ற வலிமை வாய்ந்த மார்பிலே அம்பு சென்று தைத்து தங்கியிராமல் சென்றது. அது முடர்களுக்குச் சொன்ன அறிவுரை போல தங்கியிராமல் சென்றது என்ற நயம் படித்தின்புறத்தக்கது.

முடிவுரை:-

உவமைகளைக் கையாள்வதில் கம்பருக்கு நிகர் அவரே. அவர் பாடல்களில் கையாண்ட உவமைகளில் இரண்டு உவமைகளை எடுத்து அணிந்து மகிழ்ந்தோம்

"இராமாயணத்தை இலக்கியமாக அனுபவிக்கலாம். அதற்கு இதயம் வேண்டும். அரசியல் வரலாறாக அனுபவிக்கலாம். அதற்கு அறிவு வேண்டும். ஆன்மிக ஞான அனுபவமாகவும் இராமாயணத்தை உணரலாம். அதற்கு ஆத்மாவும் ஆன்மிக எண்ணமும் அவசியம்.

சுகி. சீவம்

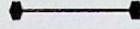

கம்பன் விழா 2006

கம்பன் புகழ் பாடுவோம்

பெரும்புலவர் - பேராசிரியர் பா. நமசிவாயம்
தீருப்பத்தூர் (சீவகங்கை மாவட்டம்)

உலகம் போற்றும் கவிஞர்களில் காப்பியப்புலவர்கள் தலைசிறந்து விளங்குகிறார்கள். தமிழ்ப் பெருங்கவிஞன் கம்பன் அக்காப்பியப் புலவர்களில் முதல்வனாகத் திகழ்கிறான்.

கம்பனைக் கற்ற ஒரு கவிஞர் அரசபோகம், இந்திரபோகம் இவை இரண்டுமே கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் கவிதைகளைப் போல மனக்களிப்பைத் தரமாட்டா. கம்பனைக் கற்ற இந்த அறிஞரின் கணிப்பு இது. மண்ணிலும் விண்ணிலும் கவியின்பத்துக்கு நிகராக வேறு இன்பம் இல்லை என்று உறுதியாகச் சொல்கிறார்.

“இம்மர் நாட்டன் செவ்வமெவ்வாம்
எய்த அரசான் உருந்தாலும்
உம்மர் நாட்டன் கற்பகக்கா
ஒங்க நழுவ் இருந்தாலும்
செம்பொன் மேடு அனையபுயத்
திறல் சேர் இராமன் திருக்கதையல்
கம்ப நாடன் கவிதையிற்போல்
கற்றோர்க் கீதயம் களியாதே”

ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுற்பட்ட இலக்கியம் கம்பராமாயணம். எனினும் காலத்தைக் கடந்து இந்த நூல் வீறு நடைபோட்டு வருகிறது. பல எதிர்ப்புக்களின் மத்தியிலும் உயிர்த்துடிப்புடன் மாபெரும் காப்பியமாக நிலைத்து நிற்கிறது. இன்னும் எத்தனை நூற்றாண்டுகள் கழிந்தாலும் உலகில் மனிதநேயம் இருக்கும் வரை கம்பன் உயிர்த்துடிப்போடும் உணர்வோடும் கலந்து உயிர்வாழ்வான். அவனுக்கு அழிவில்லை. எனவேதான் கவியரசர் கண்ணதாசன்

“காவமெனும் ஆழிய்வும்
காற்றமழை ஊழிய்வும்
சாகாது கம்பனவன் பாட்டு அது
தலைமுறைக்கு எழுதிவைத்த சிட்டு”

எனப்பெருமித உள்ளத்துடன் பாடிப்பரவி மகிழ்ந்தார்.

பண்பாட்டின் விளக்கமே கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். “உலகம் யாவையும்” என்று தொடங்கும் கம்பன் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று பாடிய சங்கப் புலவரின் வழி வந்தவன்.

உலகப் பண்பாட்டை உருவாக்கும் விழுமங்களை அருளியுள்ளான். அவனது நன்னெறிகளை உலகிற்கு அறிவிக்கவே கம்பர் கழகங்கள் - கம்பன் விழாக்கள், கம்பனடியார்கள் பலர் சாதி சமய வேறுபாடின்றி எல்லா நாட்டிலும் கம்பன் புகழ்ப்பாடி கன்னித் தமிழ் வளர்த்து வருகிறார்கள்.

இந்த வகையில் மலேசியத் திருநாட்டில் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் 2006ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் வாரத்தில் மாண்புமிகு டாக்டர் ச. சாமிவேலு அவர்கள் திருக்கரங்களால் கம்பன் விழாவைத் துவக்க முத்தமிழ்த்துறையில் முறைபோகிய கம்பவாணர்கள் பலர் பங்கேற்கிறார்கள்.

இதில் ஒரு சிறப்பு என்னவென்றால் கவியரசு கண்ணதாசன் அறவாரியம் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு விழா எடுப்பதுதான்.

கண்ணதாசனுக்கும் கம்பனுக்கும் தொடர்பு உண்டு. கம்பனின் தாக்கம் கண்ணதாசனின் கவிதைகளில் அதிகம். கவியரசு கண்ணதாசன் பாடலில் அவரே இதனைச் சொல்கிறார்.

“எப்படியோ கம்பனுக்கும் எனக்கும் தொடர்புண்டு
செய்யுவதெல்லாம் கம்பன் செந்தமிழாய் வருவதனால்
அக்காவம் அம்பிறப்பில் அழகுவிண்ணைய் நவ்ஜார்வ்
கம்பனது விட்டல் கணக்கெழுத் வாழ்ந்தேனோ?
நம்புகிறேன் அப்படித்தான்”

கம்பனது இராமாயணம் எல்லாவகையிலும் பெரிய நூல். “கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்” என்றவாறு அவரது காப்பியமும் பெருங்காப்பியமே! சிலப்பதிகாரம் நெஞ்சை அள்ளுகிறது என்னும் அளவில் கம்பராமாயணத்தோடு ஒப்பிடும்போது சிறியது. இராமாயணத்தின் இரு காண்டங்களுக்கே சிந்தாமணி நிகராகும். மணிமேகலை, இராமாயணத்தின் சில படலங்கள் அளவே. பெரியபுராணம் அதன் இரண்டு காண்டங்கள் அளவே.

வான்மீகத்தினும் அளவில் பெரியது கம்பராமாயணம். அழகிலும் பெரியது. வான்மீகம் 24,000 (இருபத்து நான்காயிரம்) சுலோகங்களாலானது. கம்பராமாயணம் 12,000 (பன்னிரண்டாயிரம்) விருத்தங்களாலானது. ஆயினும் சுலோகங்களின் குறுமையும், விருத்தங்களின் நெடுமையும் நோக்கும் கம்பராமாயணம் அளவில் பெரியது.

முதல் நூலிலிருந்து மாறுபடும் இடங்களில் எல்லாம் பெரும்பாலும் கதையமைப்பிலிருந்து மாறவில்லை. எனினும் புதுக்கருத்துக்களையும் கற்பனைகளையும் மிகத்துணிவுடன் தன் நூலில் ஆண்டுள்ளான். கம்பராமன் வால்மீகியின் இராமனைவிட வேறுபட்டவன்.

இந்த நுட்பத்தை மனங்கொண்ட கம்பனடிப்பொடி உயர்திரு சா. கணேசன் அவர்கள், அவர்களுடைய பெயரனுக்கு வெறுமனே இராமன் எனப் பெயர் வைக்காமல் “கம்பராமன்” எனப் பெயரிட்டார்.

“கம்பனது அகலிகை மாசில்லா கற்புடையவன். கும்பகருணன், வீடணன் போன்றவர்களை அரக்கப் பண்புடையவர்களாக்காமல் அறம் உணர்ந்தவர்களாகவும், அறன் வலியுறுத்திய துணிவுடையவர்களாகவும் தெளிவாகக் காட்டுகிறான். தனிமனிதன், குடும்பம், சமுதாயம் பற்றிய தேவையான நல்ல கருத்துகளைச் சொல்ல நம் கம்பன் இராமசரிதத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளான். இராமன் குகனையும், சுக்கிரீவனையும், வீடணனையும் தன் உடன்பிறப்புகளாக ஏற்றுக்கொண்டமையை இனிய தமிழில் கம்பன் விளக்குகிறான். வீடணைப்பார்த்து “இன்று முதல் நீயும் என் சகோதரன். உன்னைச் சேர்த்து நாம் எழுவராகி விட்டோம்” என்றான்.

“குகனோடும் ஐவர் ஆனோம் முன்பு, பின்பு பின் குன்றுகூழ்வான் மகனோடும் அறுவர் ஆனோம். எம்முறை அன்பன் வந்த அகனமர் காதல்ஐய நின்னோடும் எழுவர் ஆனோம் புகல் அரும் கானம் தந்து புதல்வராய் பொலிந்தான் நுந்தை கோசல நாட்டில் எல்லாரும் எல்லா பெருஞ்செல்வமும் எய்தியிருந்தனர். கள்வர்களுமில்லை - காவலுமில்லை. வறியவர்களும் இல்லை - வள்ளல்களும் இல்லை-

என்றும்

“இல்லாரும் இல்லை உடையாரும் இல்லை! என்றெல்லாம் பாடி ஒரு நாட்டின் நிறைவு எப்படி அமைய வேண்டுமென்று காட்டுகிறான்.

காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. முத்துசிவன் அவர்கள் கம்பனிடம் எல்லையற்ற ஈடுபாடு உடையவர்கள். “அசோக வனம்” என்னும் அருமையான நூலினை அன்றைக்கே எழுதியவர்.

மங்கையர்க்கரசியாரைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் எங்கள் “தெய்வம்” என்று பாராட்டுவார். பேராசிரியர் முத்துசிவன் அவர்களோ கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனை “என் தெய்வம்” என்று பாராட்டி மகிழ்கிறார்.

“செய்யொநள் விளக்கம் தந்து
தீருவநள் நெறியைக் காட்ட
இன்பநற் கவிதை மூலம்
யாவரும் வியக்குமாறு
அம்புவி தன்வே சுவர்க்க
ஆட்சியை அமைத்து விட்ட
கம்பன்என் தெய்வம் ஐயா
கம்பன் என் தெய்வம் ஐயா”

கம்பன் என் தெய்வம் என்று காதலாகிக் கசிந்து உருகிப்பாடும் பேராசிரியர் முத்துசிவம் அவர்களை இந்த நேரத்தில் நினைக்கத் தூண்டிய திருவருளை வாழ்த்துகிறேன்.

கம்பன் தனக்கு முன்னிருந்த வள்ளுவர், இளங்கோவடிகள், ஆழ்வார்கள் எல்லோரையும் அறிந்து வைத்திருந்ததோடு தான் தேவையென்று அறிந்த உயர் பண்பாடுகளையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டி இராம காதையுடன் செவிநுகர் கணிகளாக வழங்கியுள்ளான். கம்பன் எங்கே வாழ்ந்தான் - தெளிவான வரலாறு இல்லை. எனினும் அவன் தன் இராமகாதையில் வாழ்கிறான். எனவேதான் பாரதியாரின் பாடலிலே பரம்பொருளே இப்படிப் பேசுவதாகக் காட்டுகிறான்.

எப்படி? எல்லாம் நானே என்று பேசும் பரம்பொருள் கம்பன் இசைத்த கவியெலாம் பேசுகிறது, எங்கும் நீக்கமற வாழும் பரம்பொருள்கே கம்பன் கவியாகத் தன்னைச் சொல்லிச் சொல்லி ஆடை பாதி இப்படிப் பார்க்கிறான்.

கம்பன் வீழா 2006

தண்மை, திண்மை, தொன்மை

நீதிக்கரசர் மு. மு. இஸ்மாயில்

முதுமையும் யுதுமையும்

முதுமையை மதிப்பதும், பழைமையைப் போற்றுவதும் நமக்கு வழக்கம். இந்த வழக்கத்திற்கு அடிப்படையில்லாமல் இல்லை. “முதுமை” என்னும்பொழுதே, ஒரு நீண்டகால வாழ்வு அதற்குப் பின்னணியாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த நீண்டகால வாழ்வினால் அறிவு வளர்ச்சியும், அனுபவ முதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற காரணத்தினாலேயே, அந்த முதுமைக்கும் மதிப்பு உண்டாகிறது.

அதுபோலவே, பழைமையைப் பாராட்டுவதற்கும் அதுவே காரணம். பழைமை என்ற உடனேயே, அது நீண்ட காலமாக நிலை நிற்பது என்பது புலனாகின்றது. அவ்வாறு நிலை நிற்பதின் காரணமாகவே அதற்கென ஒரு தனித்தன்மையும், தகுதியும் இருக்கின்றன என்றாகிறது. இருந்தபோதிலும், முதுமை, தொன்மை ஆகிய ஒன்று மாத்திரம் பெருமைக்கும், பாராட்டுதலுக்கும் காரணமாக அமைந்துவிட முடியாது. நம்முடைய வாழ்க்கையிலே அன்றாடம் நாம் காண்கின்ற ஒரு சிறிய உண்மையினையே இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ள முடியும்.

மரபும் தெளிவும்

வயதில் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவது நம்முடைய மரபு. அத்தகை வயதினால் முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களுக்கு உள்ளத்தினால் உயர்ச்சியும், அறிவினால் வளர்ச்சியும் இருக்குமாயின், அவை பிறர்க்குப் பயன்படுவனவாக அமையும். அதுபோலவே, அந்த முதிர்ந்த நிலையிலும் உடல் நலமும், அறிவுத் தெளிவும் இருந்தால்தான், அந்த முதுமையின் பயனைப் பிறர் முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும்.

முதியவர்கள் பலருக்கு அறிவுத் தெளிவு மறைந்து போவதை நாம் காணத்தான் செய்கின்றோம். அப்பொழுது அவர்களுடைய நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாக ஆகிவிடுகின்றதே தவிர, பாராட்டுதலுக்குரியதாக ஆவதில்லை. எனவே, முதிர்ச்சி, அதே சமயத்தில் அறிவுத்தெளிவு, அனுபவத்தின் திண்மை ஆகியவை ஒருங்கே இடம்பெறும் பொழுதுதான், முதுமையின் முழுப்பலனையும் பூரணமாகப் பெறமுடியும்.

தொன்மையார் புகழ்வுரை

ஒரு தனி மனிதனுடையவாழ்வே இப்படி ஆகுமாயின், ஒரு சமூகத்தினுடைய வாழ்வு எப்படியிருக்கும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

உலகில் தோன்றியிருக்கும் மனித இனங்களில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலத்தில், சமுதாய வாழ்வைத் தொடங்கியிருக்கிறது. அப்படித் தொடங்கியிருக்கின்ற மனித இனங்களில் மிகத் தொன்மையானது தமிழர் இனமே என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொன்மையினால் மாத்திரம் தமிழர்களுக்குப் பெருமை வந்துவிடாது.

தொன்மையின் உயர்

இந்தத் தொன்மை வெறும் தொன்மையாக இருந்துவிடாமல், சிறந்த கோட்பாடுகளையும், உயர்ந்த கலவைகளையும், பாராட்டுதற்குரிய பண்புகளையும், போற்றுவதற்குரிய குறிக்கோள்களையும், பரந்த உள்ளத்தையும் உயிரினம் முழுவதையுமே ஒன்றாகக் காணும் விசால மனப்போக்கையும் வாழையடி வாழையாகச் சுடர்விட்டு வளர்ந்து, தொன்மையாக இருக்குமாயின், அந்தத் தொன்மை எல்லாராலும் மதிக்கக்கூடிய தொன்மையாக ஆகிவிடுகின்றது. தம்மில் பெரும்பாலோர் இந்தத் தொன்மையை மாத்திரம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோமே தவிர, இந்தத் தொன்மைக்கு ஊட்டம் அளித்த பண்பாட்டுச் சிறப்பையும், கலைச் செல்வத்தையும், சிந்தனா சக்தியையும், நுண்ணிய உணர்வையும் நாம் பெரிதாகச் சிந்திப்பதில்லை. ஆனால் இவைதாம் அந்தத் தொன்மைக்கு உயிராக அமைந்து இருக்கின்றன.

தனிமனிதன் - சமுதாயம்

இவ்வுலகிலே ஆங்காங்குத் தோன்றிய அறிஞர்களும், ஞானிகளும், ஓர் இலட்சிய சமுதாயத்தைக் காண முயன்றிருக்கிறார்கள். இந்த இலட்சிய சமுதாயம் எப்படிக் கிடையுமல்லாம் இருக்கவேண்டுமென்று அருமையாகவும், அற்புதமாகவும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். வருணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இவற்றினின்றும் மாறுபட்ட வகையில், தமிழன் ஒரு தனி தனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும், விளங்க வேண்டும் என்று பாடியிருக்கிறான், பேசியிருக்கிறான்?

எந்த ஒரு சமுதாயத்திற்கும் அடிப்படையாக இருப்பவன் தனிமனிதன். அந்தத் தனிமனிதன் அறிவினாலும், அன்பினாலும், பண்பினாலும், ஒழுக்கத்தினாலும், உறவினாலும், சிறப்புடையவனாக இல்லாவிட்டால், அந்தச் சமுதாயம் சிறப்புடையதாகவோ உயர்ந்ததாகவோ அமைய முடியாது.

காரணம் என்னவென்றால், பல தனி மனிதர்களைத் தன்னுடைய அங்கமாகக் கொண்டதுதான் ஒரு சமுதாயம். எப்பொழுது ஒரு அங்கம் பலவீனப்பட்டுவிடுகின்றதோ, அப்பொழுது அந்த அளவுக்கு அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய பெருமையும், திறமையும், தகுதியும், தொன்மையும் குறைவுபடவே செய்யும்.

வள்ளுவன் வாக்கு

ஆக, தனி மனிதனுடைய வாழ்வைச் செம்மையாக ஆக்க முயல்வது, சமுதாயத்தையே செம்மையாக ஆக்க முயல்வதாகும். எனவே, தனி மனிதனை மறந்துவிட்டு ஓர் உயர்ந்த, சிறந்த சமுதாயத்தைப் படைக்க முடியாது. இதை நன்கு உணர்ந்திருந்தவன் தமிழன். இந்த உணர்ச்சிக்குப் பிரதிநிதியாக இருப்பவன் வள்ளுவப் பேராசான். ஆகையினால்தான், அவனுடைய குறள் தனி மனித ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றது. இப்படித் தனி மனிதனைப் பற்றிப் பேசும் பொழுதுகூட வள்ளுவன் ஒரு பெரிய அற்புதத்தைச் செய்திருக்கின்றான்.

அதாவது, மனித இனங்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவாகச் சில உணர்ச்சிகளும், சில பந்தபாசங்களும் உண்டு என்பதை மனத்தில் இருக்கிக்கொண்டு, அந்த உணர்ச்சிகளையும், பந்த பாசங்களையும் அடிப்படையாக வைத்து, தன் அறநெறியை வகுக்கும்பொழுது, அப்படி வகுக்கப்பெற்ற அறநெறி உலகிலே எந்தப் பகுதியிலும் வாழ்கின்ற மனித இனத்திற்குப் பொருந்துவதாக அமைந்து விடுகின்றது.

பண்புகள் பரிசீலிக்கின்றன!

இந்த அடிப்படையில்தான் தமிழனுடைய நாகரிகத்தையும், தமிழனுடைய அறநெறியையும், தமிழன் படைத்த இலக்கியங்களையும் நோக்கவேண்டும். இப்படி நோக்கும்பொழுதுதான், தமிழினத்தினுடைய தொன்மை மாத்திரம் பெரிதாகத் தோன்றாமல், அந்தத் தொன்மையினுடைய பெருமைக்கு அடிப்படையாகவும், காரணமாகவும் விளங்குகின்ற இந்தச் சிறந்த பண்புகள் ஒளிவிட்டு வீசுவனவாக அமைகின்றன.

தனிமனிதப் பண்பு

இப்படிப்பட்ட வள்ளுவன் தான் தொடக்கத்திலேயே தனி மனிதனுடைய அறத்தை மிக அழகாக விளக்கத் தொடங்கி விடுகின்றான். அதாவது....

“மனத்துக்கண் மா(சு) இவன் ஆதல் அனைத்து) அறன் ஆதல நீர் பிற”

என்று கூறிவிடுகின்றான். இந்தக் குறளினுடைய சிறப்பை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எடுத்து விளக்கிக்கொண்டே போகலாம். இந்தக் குறளுக்கு உரை எழுதப் போந்த பரிமேலழகர், “மனத்தின்கண் குற்றம் உடையன் அல்லனாக; அவ்வளவே அறமாவது; அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் ஆரவார நீர்மையே” என்று கூறுவார்.

இந்த மூன்று சொல்லாட்சியும், கருத்தாழம் மிக்க சொல்லாட்சி. அனுபவத்தில் ஒன்றை நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். எதற்கும் ஆதியாகவும், மூலமாகவும் இருப்பது மனத்திலே உண்டாகின்ற

அவாவும், வேட்கையும்தான், மனம், ஒன்றை எண்ணிய பிறகு, அதை வாய் வெளியிடுகின்றது; உடல் செய்கின்றது. மனம்தான் சொல்லையும், செயலையும் இயக்கும் மூலகர்த்தாவாகும்.

பெரும்த மனவுணர்வு

“புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது” என்பது ஒரு பழமொழி. புலி இடப்பக்கமாக விழுந்த தன்னுடைய இரையை உண்ணாது என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கூறும். இங்கு கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது என்னவென்றால், புலியொன்றுக்குப் பன்றியை அடித்து வீழ்த்துவது சுலபம்; யானையை அடித்து வீழ்த்துவதோ கடினம். அப்படியிருந்தும் கூட, பெருமூயற்சியின்றி வீழ்த்தப்பட்ட பன்றியை அது இடப்பக்கம் வீழ்ந்தது என்ற காரணத்தினால் புலி தின்னாது. அதற்கு மாறாக, பெரியமூயற்சி தேவைப்படுகிற களிற்றினைக் கொன்று, அதை வலப்பக்கமாக விழுச்செய்து, அதை உண்பதற்காக அப் புலி காத்திருக்கும். அதாவது புலிபோன்ற ஒரு மிருகத்திற்குக்கூட தான் எப்படி உண்ணவேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த நியதிப்படியே அது செயல்படுகிறது. அதுபோலவே, மனிதன் சுலபமாகக் கிடைக்கின்றது என்பதற்காக எதையும் அடைய விழையாமல், மிக்க முயற்சியுடன் கிடைக்கக்கூடிய உயர்ந்த ஒன்றையே அடைய விரும்ப வேண்டும் என்பது, இதனால் உணர்த்தப்படும் உண்மை. இந்தப் புறநானூற்றுப் பாடலிலிருந்து எத்தகைய குணம் தனக்கிருக்க வேண்டுமென்று ஒருவன் விழைகிறான் என்பது தெளிவாகிறது.

தனிமனிதச் சிறப்பே சமுதாயச் சிறப்பு!

ஆக, வள்ளுவனாகட்டும், இந்தப் புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடியவனாகட்டும், தனி மனிதனுடைய பண்பாட்டிலிருந்தும், குறிக்கோளிலிருந்துமே தொடங்குகிறார்கள். அந்தப் பண்பாடும், குறிக்கோளும் ஓர் இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் பொழுது, வாழும் நெறியும், ஒழுக்கமும் விழுப்பம் உடையதாக ஆகி, சிறந்ததொரு குடிமகனைப் படைக்கிறது. இத்தகைய குடிமகனால் உண்டாக்கப்படுகின்ற சமுதாயம் தானாகவே சிறந்திருக்கும் என்பதைத் தனியாக எடுத்துக்கூறத் தேவையில்லை.

ஆக, இன்றைய தமிழன், தலை நிமிர்ந்து தன்னுடைய வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும், சாதனையையும், ஒழுக்கத்தையும் பற்றிப் பேசுகின்றான் என்றால், அதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்தவர்கள், அடிகோலியவர்கள், அற்புதமான மனோபக்குவமும், உள்ளத்திட்பமும், சிறந்த இலட்சியமும் கொண்டவர்களாக இருந்து, அதன்படியான இலட்சிய வாழ்க்கையையே பிறரும் வாழ வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள்தாம். எனவே, தொன்மையினால் மாத்திரம் ஒரு சமுதாயம் சிறப்பு அடைய முடியாது. அந்தத் தொன்மையோடு திண்மையும் இருக்குமாயின், அந்தச் சமுதாயம் வலுவுள்ள சமுதாயமாக இருந்து,

கம்பன் விழா 2006

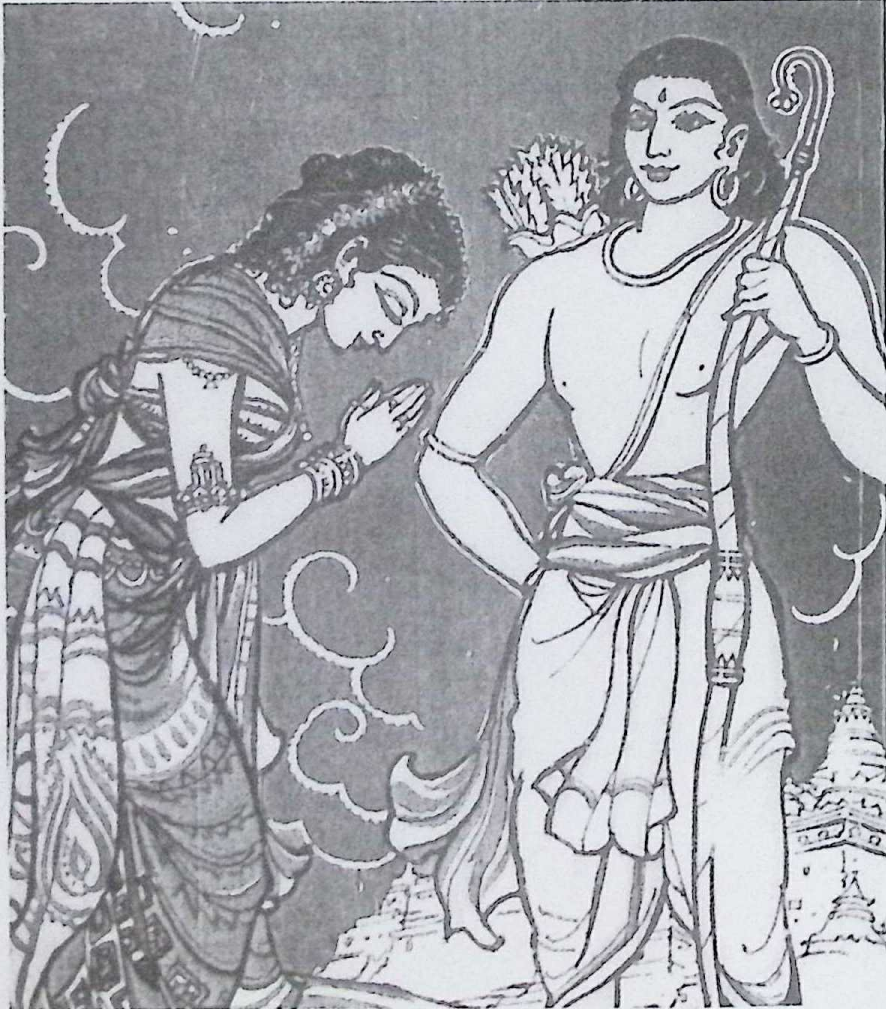
எதிர்ப்புகளை சமாளித்து வெற்றி கொள்ளக்கூடிய சமுதாயமாக வளரும். ஆனால், இப்படி எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்து வெற்றிக் கொள்கின்ற சமுதாயத்தில், திண்மை இருந்தால் மாத்திரம் போதாது. இந்த வெற்றியின் பயனாகவும், இந்த வெற்றிக்கு உறுதுணையாகவும் இருக்க வேண்டியது முக்கியமாகும்.

தண்மை கொண்ட சமுதாயம்

“தண்மை” என்ற அற்புதமான தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, “இன்பம்”, “மென்மை” போன்ற பொருள்கள் இருப்பினும் “குளிர்ச்சி”, “சாந்தம்” ஆகிய பொருள்கள்தாம் சிறக்கும். காரணம் என்னவென்றால், ஒரு கோட்பாட்டின் வழி நின்று, எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்து வெற்றிக் கொண்டவிடத்து மனநிறைவு உண்டாகின்றது. அந்த மனநிறைவில் இருந்து பிறப்பது குளிர்ச்சியும், சாந்தமும். வடமொழி அறநூல்கள் அனைத்தும், “சாந்தி” என்பதையே மனித முயற்சியுடைய, வாழ்வினுடைய இறுதிக் குறிக்கோளாகக் காட்டும். அதுவே சலனமற்ற நிலை.

அந்தச் சலனமற்ற நிலையில், விருப்பு வெறுப்புக்கோ, ஆத்திரத்துக்கோ இடமில்லை. அந்த நிலையைத்தான் “தண்மை” என்ற அருமையான தமிழ்ச் சொல் குறிக்கும்.

இந்தக் குளிர்ச்சியும், சாந்தமும் நிலவுகின்ற சமுதாயம், கொடுமையினின்றும் விலகி, அன்பும் அருளும், கருணையும் நிறைந்த சமுதாயமாக வாழ்வதின் காரணமாக, தான் வாழ்வதோடு பிறரையும் வாழவைக்கும் சமுதாயமாக ஆகிவிடுகின்றது. அத்தகைய சமுதாயத்தைப் படைக்க விரும்பியவன்தான் தமிழன். தமிழிலுள்ள பழம் பெருங் காப்பியங்கள் அனைத்தும், அறநூல்கள் யாவும், இந்த உண்மையையே பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அழியாத உண்மைகளைப் பறை சாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அழியாத உண்மைகளைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான், தமிழ்மொழி, இறவாது என்றும் வாழும் மொழியாக இருக்கிறது.

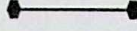

“கம்பன் அருமையும் கவிநயப் பெருமையும்”

டாக்டர், கவிஞர் இரவிபாரதி எம்.ஏ. பி.எச்.டி

பருத்தியிலிருந்து பஞ்சை எடுத்த பெருமை வால்மீகியைச் சேருமென்றால், பக்குவமாய் அதை நூலாக்கி அழகொளிரும் ஆடையாக நெய்து காட்டிய பெருமை கம்பரைச் சாரும்.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது பலாபழத்தின் தோற்றம் நம்மை ஈர்ப்பதில்லை... எல்லாப் பழத்தையும் போல எளிதாக அதை உண்பதற்கில்லை...

தவமிருந்து பெற்றதுபோல் மாமுனி வான்மீகி வனத்தினரிடையே இருந்து கொண்டுவந்தது தான். “இராமாயணம் என்னும் அந்தப் “பலா”

பருத்து நீண்டுகிடந்த அந்தப் பலாவைத்தான் இலக்கணம் என்னும் கத்தியால் கவனமாக வகுந்தெடுத்து, சுவையான சுளை எடுத்து, தமிழ் என்னும் தேனில் தோய்த்துக்கொடுத்த பெருமை கம்பனுக்கே உரியது...

கம்பனுக்கே உரிய இந்தப் பெருமையினை

“வான்படிந்த தவமுனி வான்மீகி என்பான்
வனத்திடையே தான்கண்டு கொண்டுவந்த
பால்படர்ந்து முன்அடர்ந்து பருத்து நீண்டு
பரிமளிக்கும் பலவீன்கனி பாருக்கு ஈந்தான்
மேல்படர்ந்த பிசினகற்றி மெல்லக் கீறி
மெதுவாகச் சுளையெடுத்து தேனும் வார்த்து
“நூல்படிந்த மனத்தவர்க்கு” வீருந்து வைத்தான்
கம்பனும் தமிழ்த்தாய் நோற்ற மைந்தன்”

என்ற நாமக்கல் கவிஞரின் கவிதை வரிகள் நம்மை பரவசப்படுத்தி கம்பன் பெருமையினைப் பறைசான்றுகின்றன. பழைமையில் ஊறிக்கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே புதுமையாகச் சிந்தித்த புரட்சிக் கவிஞன் கம்பன்...

“மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்” என்று மன்னனை உயிராக உச்சரித்த புலவர்கட்கு மத்தியில்

“மன்னுயிரெலாம் உயிராக அதனைத் தாங்கும் உடல் வுள்ள மன்னவன்” என்று மக்களை உயிராகவும், மன்னனை உடலாகவும் மாற்றி மக்களாட்சி தத்துவத்தைப் போற்றிப் பாடியவன் கம்பன்.

ஆட்சி என்பது நிரந்தரமானது... ஆனால் ஆட்சியாளர்கள், மாறக்கூடியவர்கள் உடம்புபோல் நிரந்தரமில்லாதவர்கள் என்ற கருத்தை அற்றை நாளிலேயே அழகாகச் சொன்னவன் கம்பன்.

“செயிரிலா உலகினில் சென்று நின்றவாழ்

உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினன்” என்ற கம்பன் வரிகள் மக்களாட்சிக் கோட்பாட்டிற்கு மகுடம் சூட்டுகிறது.

மன்னனாக இருப்பவர்கள் தன்னை மன்னனாக எண்ணி மமதை கொள்ளாமல், கீழே இறங்கி நடந்து சென்று, மக்களைச் சந்தித்து, அவர்தம் குறைநீக்கும் மனத்தியல்பு கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வைத்து,

“எதிர்வரும் அவர்களை எமைஉடை இறைவன் முதிர்ந்தரு கருணையில் முகமலர் ஓளிர எதுவினை இடர்இலை இனிவரும் மனையும் மதிதரும் குமரரும் வலியவர்கொல்” எனவே ஆட்சியாளர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இப்பாட்டில் அற்புதமாக எடுத்துரைக்கின்றான்.

கம்பன் வீழா 2006

ஓர் ஏழை விவசாயி தான் வைத்திருக்கும் சிறிய நிலத்தில் எப்படி கவனத்தோடு உழவு செய்து செயல்படுகிறானோ அதுபோல தனது அரசாட்சியை மன்னன் நடத்தவேண்டும் என்பதை

“வறிகுன் ஒம்புவோர் செய்யெனக் காத்து இனிது அரசு செய்கின்றான்” என்ற கவிதைத் தொடரில் கம்பன் அழகுறக் குறிப்பிடுகின்றான்.

அன்றலர்ந்த மலர்கள் அன்றையதினமே வாடிடும். ஆனால் சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரை முகம் எப்படி என்றைக்கும் வாடாதிருக்குமோ அதுபோல இராமனின் முகம் சிரித்து செழித்திருந்தது என்று அற்புதமான உவமையால் அழகுபடச் சித்தரிக்கின்றான்.

கம்பனின் காவிய வெற்றிக்கு கட்டியங் கூறுவது அவனது குருபக்தியே என்பது ஆன்றோர் பலரின் முடிவாகும்...

ஆதிகவியான வான்மீகியை கவிதா சிம்மாசனத்தில் ஏற்றிவைத்து கம்பன் வணங்கியதாலும், பெரியோரை மதித்து வணங்கினால் பெருமையடையலாம் என்ற உண்மையை கம்பன் உணர்ந்திருந்தாலும் **“கம்பச்சித்திரம்”** **“கம்பஇராமாயணம்”** என்று அழைக்கும் அளவுக்கு இலக்கிய உலகின் இமயமாக இது திகழ்கிறது என்பது மறுக்கமுடியாத மகத்தான உண்மையாகும்.

இராமாயணம் என்னும் பாற்கடலின் கரை ஓரம் “இதை நக்கிக் குடித்து விடுகிறேன் என்று பேராசை கொண்ட ஒரு பூனைபோல நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்” என்று தன்னையே குறைத்து கூறுகிற கூற்றின்மூலம், வான்மீகி மாமுனியை வானத்தைவிட உயரத்தில் வைத்து கம்பன் வணங்கியதை நம்மாலே உணர முடிகிறது.

நான் இந்த நூலை தமிழில் கொண்டுவருவதன் காரணம், நல்ல கல்வியும், பெருமையும் உடைய வான்மீகியின் அருமை அறிந்துகொள்ள இது ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தான் காரணம் என்கிறான் கம்பன்.

இக்கருத்தை

**“நொய்தில் நொய்யசொல் நாற்கலுற்றேன் எனை
வைத வைவின் மராமரம் ஏழ்தொளை
எய்த எய்வதற்கு எய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவன் சொல்கின்ற தேயத்தே**

என்ற கம்பன் பாட்டால் நன்கறியலாம்...

மாணிக்கவாசகரின் கதையில் இறைவனாக சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண்சுமந்தபோது, அவர் முதுகில் விழுந்த பிரம்படி எல்லோர் முகுகிலும் விழுந்தது போல, வெண்ணெய் திருடித்தின்ற கண்ணனை அடித்த அடி பதினான்கு உலக மக்கள் முதுகில் பட்டதென திருவரங்க மாலை கூறுவதுபோல...

இராமபிரானுக்கு சூட்டிய முடியும், எல்லோர் தலையிலும் சூட்டியதாகவே எல்லோரும் உணர்ந்தனர் என்கிறான் கம்பன்.

**“சித்தம் ஒத்தனன் என்றாலும் திருநகர் செல்வமென்ன
உத்தமத் தொருவன் சென்னி விளங்கிய உயர்பொன்மொளலி
ஒத்துமெய்க்கு உவமைகூற ஒங்கு முவுலகத் தோர்க்கும்
தத்தமது உச்சியின் மேல்வைத்து ஒத்தெனத் தளர்வு தீர்ந்தார்”**

இதனை இப்பாட்டால் நமக்குப் பறைசாற்றுகின்றான் கம்பன்.

இராமனின் பெயரில்லாமலேயே, இராமனுக்கு முடிசூட்டுகிற விதத்தை கம்பனைத்தவிர, வேறுயார் காட்டமுடியும்?

**“அரியணை அனுமன்தாங்க, அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த,
பரதன் வெண்குடை கவிக்க, இருவரும் கவரிவீச
விரைசெறி குழலி ஓங்க, வெண்ணெயூர்ச்சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசித்தனே புனைந்தான் மொளலி**

என்றுபாடி எல்லோரையும் குறிப்பிடுகிற கம்ப நாடன் நாயகன் இல்லாமலே நாடகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறான். இப்படிப்பட்ட புதுமையை அரங்கேற்றுவதன் மூலம் மக்களாட்சி மலர்ந்ததையும் மானுடம் வென்றதையும் மண்ணுலக மன்றத்தில் அமுத்தமாய்ப் பதிவுசெய்துவிடுகிறான்.

இப்படிச் கம்பனது அருமையினையும், கவிநயப் பெருமையினையும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

மாகாகவி பாரதியை சொல்கிறான்...

“கம்பன் இசைத்த கவியெல்லாம் நான்” என்று இதைவிட கம்பனுக்கு வேறுபெருமை என்ன இருக்க முடியும்?

பாரதியைவிட ஒருபடி மேலே சென்று....

“காலமெனும் ஆழியீலும்

காற்றமழை ஊழியீலும்

சாகாது கம்பனவன் பாட்டு - அது நம்

தலைமுறைக்கு எழுதிவைத்த சீட்டு” என்கிறார் கவியரசர் கண்ணதாசன்

கம்பனது கவிதைகள் போலவே திகழ்கின்றதோ... கவியரசர் கண்ணதாசனின் இந்தக் கவியையும், கல்வெட்டாகவே என் கண்ணில் தோன்றி, மனத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றது...

“என்றுமுள தென்தமிழ் இயம்பி இசைகொண்ட கம்பநாடன் புகழ் காலமெல்லாம் வாழ்க!

கம்பன் விழா 2006

கம்பனும் கண்ணதாசனும்

பேராசிரியை, டாக்டர் சரஸ்வதி இராநாதன், பள்ளத்தூர்

முன்னவரும் பின்னவரும்
காலத்தால் பிரிந்தவர்கள்;
கருத்தால் இணைந்தவர்கள்!
கோலத்தால் பிரிந்தவர்கள்!
கொள்கையில் இணைந்தவர்கள்!
இடத்தால் பிரிந்தவர்கள்
இன்றமிழால் இணைந்தவர்கள்!
வள்ளலால் வாழ்ந்தவர் முன்னவர்!
வள்ளலாய் வாழ்ந்தவர் பின்னவர்!
தெய்வத்தை மனிதனாய்க் கண்டவர் முன்னவர்!
மனிதனைத் தெய்வமாக்க முயன்றவர் பின்னவர்!
கவிதையை வாழ்வெனக் கொண்டவர் முன்னவர்!
கவிதையே வாழ்வாய்க் கொண்டவர் பின்னவர்!
பாத்திரங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டியவர் முன்னவர்!
படம் பிடித்துப் பாத்திரத்தைக் காட்டியவர் பின்னவர்!

படைத்த அந்த நற்கவிஞர் நற்றமிழில் பாடுவதைக் கேட்பது நாம் செய்த தவமன்றோ? இதனைக் கண்ணதாசனார்...

பாத்திரம் படைத்தோன் அன்று
படைத்து சரியா என்று
பாத்திரம் காட்ட வந்தார்
பாவலர் பதின்மர் இங்கே
சாத்திரம் பபாய்யா னாலும்
சரித்திரம் பபாய்யா காது!
நாத்திரம் படைத்தோர் சொல்ல
நான் கேட்கும் நாளிதன்றோ?

எனப் பாடி பரவுகிறார். “ர”கர “ற”கர வேறு பாட்டினால் கண்ணதாசனார் வழங்கும் கவிதைத் திறன் கற்கண்டினும் இனியதன்றோ! (பாத்திரம் - பாத்திரம்)

என்றுமுள தென்தமிழை இயம்பி இசை கொண்ட திறன் கம்பனுக்கு உண்டென்றால் தமிழோடு தன்னை இரண்டறக் கலந்துவிட்ட திறன் கண்ணதாசனுக்கே உரியதன்றோ? தாசரே கூறுகிறார்.

தன்னையே வியக்கும் தன்மை
தமிழுக்கும் எனக்கும் இல்லை
என்ற தொடரின் மூலம் கூறுகிறார்.

அன்று கம்பர் “காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையினை ஆசை பற்றி அரையலுற்றேன்; இது ஓசை பெற்று உயர் பாற்கடல் உற்று ஒரு பூசை முற்றவும் நக்குப் புக்க செயல் போன்றது” என்றும், வையம் என்னை இகழுமா? மாசு எனக்கு எய்துமோ? அறியேன், ஆனால் தெய்வமாக் கவிமாட்சி தெரிவிக்கப் பாடிவிட்டேன் என்றும் அவையடக்கம் பாடி அமைதியுறுகிறார். ஆனால் கம்பனாக வந்த கண்ணதாசனாரோ...

கோபுரம் இறப்ப தில்லை
கொள்கைகள் மறைவ தில்லை
நாபுர ஒலியில் ஆடும்
முண்ணிடைத் தேவி தனை
ஓர்புறம் வைத்த இராமன்
உயர்கதை காட்டி வைத்தேன்
மாபுரம் எனது பாடல்
மடிந்தாய்க் கேள்வி இல்லை

என்றும்,

காலமெனும் ஆழியிலும்
காற்றுமழை ஊழியிலும்
சாகாது கம்பன் அவன் பாட்டுஅது -
தலைமுறைக்கு எழுதி வைத்த சீட்டு!

என்றும் பெருமித உள்ளத்துடன் பாடிப் பரவி மகிழ்கிறார். நம்மையும் மகிழ்விக்கிறார்.

தசரதனாய் மாறிய கண்ணதாசன்

கம்பராய் மாறிக் கவியரங்கில் கலந்துகொண்டு கன்னித் தமிழ் மொழியில் கவிதை மழை பொழிந்தது மட்டுமல்ல. கம்பனின் பாத்திரமாய்க் கம்பப் பாத்திரமாய் அம்புலியில் அவரே வருகிறார் தசரதராய்.

காகுத்தனைக் கவிதையாக்கியவர் முன்னவர்;
கவிதையைக் கண்ணனாக்கியவர் (கடவுளாக்கியவர்) பின்னவர்!
கவிதை பொழுதுபோக்கு அவருக்கு!
பொழுதுபோக்கே கவிதை இவருக்கு!
இருவரையும் இணைப்போம்; இன்பம் காண்போம்.

கற்றவர் நெஞ்சில் களிநடம் புரியும் கம்பருக்கும் மற்றவர் நெஞ்சிலும் மறையாமல் வாழும் கண்ணதாசருக்கும் ஒற்றுமை காண்போம்!

காவிரிச் சோழ நாட்டுக்
கரையிலே காகம் பாடும்
தேவர்செந் தமிழிற் பாட
திருவழுந் தூரில் வந்தேன்

கி.பி. 1974 ஆம் ஆண்டு புதுவைக் கம்பன் விழாவில் கண்ணதாசனாரே கம்பராக மாறிப் பாடிய கவிதையின் தொடக்கம் இது.

சோழ நாட்டுக் காவிரிக் கரையிலுள்ள திருவழுந்தூரில் இப்போது கண்ணதாசனாரே கம்பராகப் பிறந்து வந்து பேசும் கவிதை இது.

அவர் பாடிய பாடலின் திறத்தை அவரே கேட்க வந்துள்ளார் போலும். அவரது கவிதைத் திறத்தை - பாத்திர (பாத்திர) மாண்பைப் - பார்க்க வந்துவிட்டார் போலும்!

ஆம் தாசனார் பாடுகிறார், பின் வருமாறு -

ஆவல் கொண் டயற்றி வைத்தேன்
ஆக்கிய பாத் தி ரங்கள்
சேவையைத் திறனை இங்கு
செப்பவே கவிஞர் போந்தார்.

கம்பராகக் கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் நாடறிந்த நற் கவிஞரின் நலமான முன்னுரை இது.

பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பாடிவிட்டு மறைந்த கம்பர் இன்று வந்தால் எப்படிப் பாடுவாரோ அப்படிப் பாடத் தொடங்குகிறார் கவியரசு கண்ணதாசனார்.

பத்துநூற் றாண்டின் முன்னே
பள்ளியில் விழ்ந்த என்னைச்
செத்தவன் என்றே எண்ணிச்
சிதையிடைக் கனல் குவித்தார்
செத்தவன் மீண்டும் தோன்றும்
ஜென்மத்தை நம்பும் இந்து -
பத்துநூற் றாண்டின் பின்னே
பாண்டியில் பிறந்து விட்டேன்.

கம்பன் விழா 2006

ஆம்! முன்பு பிறந்தது சோழ நாட்டில், இன்று பிறந்தது புதுவை நாட்டில்!
ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்.

ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்.

வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்வியல் கூறு இது.

படைத்த கம்பர் பாத்திரத்தின் திறனறியப் பாருக்கு வந்துவிட்டார் கவியரசராய். பாவலர் பதின்மர் இங்கே பாநலம் காட்டிடப் பாலுடன் வருகின்றார் நாத்திறம் தசரதர்.

பத்து தேர்களை மொத்தமாக ஓட்டியதால் தத்தித் தாவி வந்துவிட்ட பெயரோ? ஐம்பொறி ஐம்புலன் ஆக மொத்தமாய் பத்தையும் ஆண்ட திறத்தால் தசரதன் ஆனானோ?

பத்துக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரினை பாங்காய் செலுத்தியதால் நீங்காமல் வந்த பெயரோ? யாரறிவார்? கண்ணதாசனார் கூறுகிறார்.

-அந்தத்

தையலாள் சீதை மாமன்;
இசையுறும் இராமன் தன்னை
சுன்றதால் இறந்த மன்னன்
வசையுறும் பழியான் றுண்டு
மாதர் சீசல் மதித்த தாக!

எனப் பாடுவதன் மூலம் தசரதனின் குறைநீக்க நிறையாக்க முந்துகிறார் கண்ணதாசனார்.

உலகியலோடு ஓட்டினால் அல்லவா! கவிதை உள்ளத்தைக் கொடும். இந்த நுட்பத்தை நன்கு உணர்ந்தவர் கவியரசர் கண்ணதாசனார். நகைச்சுவை உணர்வும் கழி பேர்இரக்கமும் தோன்ற எவ்வளவு அற்புதமாகத் தசரதன் நிலையைத் தன்னிலை ஆக்கித் தருகின்றார் பாருங்கள்!

மனைவியாள் ஒருத்தி என்றால்
மடையென் றுரைப்பர், அந்த
மனைவியர் இருவர் என்றால்
மகத்தான முடன் என்பார்
சனியென முன்றும் வந்தால்
தற்கொலை என்பார், அந்த
மனிதரில் நானே முத்தோன்
மனைவியர் மூவர் பெற்றேன்!

அற்புதமான பாடலிது, கடலாழம் கொண்ட பெரியோர்கூடப் பெண்கள் மனத்தாழம் காண முடியாது. "பறவைகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்" என்பது போல முன்று மனைவியரும் மும்பெரும் மடல்கள்தாமோ? அளக்க முடியா அவர்கள் உள்ளத்தை அளந்து காட்டிய தசரதர் வடிவில் இப்போது கண்ணதாசர் வருகின்றார்.

கையுள் விரல்கள் ஐந்தும்
கணக்கு ஒன்றாய் இருப்பதில்லை
மைவழி மங்கை முன்றும்
மனத்தினால் வேறு வேறு
கையளவு இருந்தாற் கூட
சோசலை கனிந்து ஏற்பாள்!
வையகம் கிடைத்தாற் கூட
கைகேயி வாழ்த்த மாட்டாள்.

எவ்வளவு எளிமையாக - இனிமையாக - மன வேறுபாட்டைப் படம் பிடித்துவிட்டார் நமது கண்ணதாசனார்.

க

ந்

பு

ம்

பெ

ண்

மை

யு

ம்

முனைவர்
-சரஸ்வதி
இராமனாதன்
பள்ளத்தூர்

வள்ளுவர் சில பொருள்களை அறுதியிட்டு உறுதியாக உரைப்பார். வாய்மையின் சிறப்பை வலியுறுத்த 'யாம் மெய்யாக் கண்டற்றுள் இல்லைஎனைத் தொன்றும் வாய்மையின் நல்லபிற' என்பார். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று' என்று அழுத்தம் தருவார். வறுமையை விடக்கொடியது எது என்று கேட்டு வறுமையைவிடக் கொடியது வேறெதுவு மில்லை, வறுமைதான் என்றுமுடிப்பார்.

'இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது'

இதைப்போலவே, பெண்ணைவிடச் சிறந்த பொருளில்லை என்பதையும் அழகுற விளக்க;

'பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்'

என்றார். ஆம்! கற்பு என்பதே பெண்மையின் சிறப்பு, அது உள்ள பெண்மையை அந்தப் பெண்ணை விடப்பெரிய தொன்றுண்டா? 'பெண்ணிற் பெருந்தக்கது இல்' என்று நாமும் வள்ளுவனுடன் சேர்ந்து குரல் கொடுக்கிறோம். அந்தக் கருத்தின் வழியே பாரதியும் 'பெண்மை வாழ்க! என்று குத்திடுவோமடா' என்றார்.பெண்மை எப்போது வாழும்? எப்போதுசிறக்கும்? எப்போது தொழப்படும்? கற்பு என்னும் கலங்காத்திண்மை உள்ளபோதுதானே! கல்+பு=கற்பு என்று பகுத்துப் பொருள் காட்டிக் கற்பிக்கப்படும் ஒழுக்கம் என்பர். தாய் அதன் பின்னர், கணவன், சமுதாயம் இவற்றால் கற்பிக்கப்படும் ஒழுக்கம் கற்பு என்று கொள்வதில் தவறில்லை. இந்த ஒழுக்கம் பெண்ணுக்கு மட்டும் என்று பேசப்பட்டதை மாற்றி ஆணுக்கும் கற்பு நிலை காட்டியவர் கம்பர்.இராமன் சீதையைத்தவிர மற்றொரு பெண்ணைச் சிந்தையால் கூடத் தொடமாட்டேன் என்றிருந்த செம்மல், ஏகபத்தினி விரதன். தசரதன் அறுபதினாயிரம் தேவியருடன் வாழ்ந்தவன் அவன் மகன்

'இந்த இப்பிறவிக் கிருமாதரைச்
சிந்தை யாலும் தொடேன்'

என வாழ்ந்தது பெருமை. சீதையைத் தவிரப் பிறமகளிருக்கு அவன் கண்கள் 'நஞ்சு எந்த தகையன்' என்பது அனுமன் கூற்று. சூர்ப்பனகையிடம் இராமன் பேச்சுக் கொடுத்ததே அவளது வஞ்சமனத்தைப், போலிக்காதலை வெளிப்படுத்தத்தான். அவள் பால் எந்தவித நேயமும் கொள்ளவில்லை. இராமன் தம்பி இலக்குவனனும் பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மையாளன். பெண்கள் கூட்டம் வழிமறித்து நின்றால் இடையில் புக மாட்டான், ஒதுங்கி, நாணி, முகம் சாய்த்து நிற்பான்.

கார்காலம் முடிந்தும் வானரப்படையுடன் சுக்கிரீவன் வரவில்லை. மதுவேறியில் மதிமயங்கி நின்றான். இராமனால் ஏவப்பட்ட இளைய பெருமாள் கிட்கிந்தை வந்தபோது எதிரே நின்ற வானர மகளிர் முகம் காணவும் நாணித் 'தாமரை வதனம் சாய்த்து, தனு நெடுந்தரையில் ஊன்றி, மாமியர் குழுவில் வந்தானாம் என' மயங்கி நின்றான் என்பார் கம்பர். சீதையின் பாத அணியாம் சிலம்பு தவிர மற்றறியாதவன் இந்த இளையபெருமாள் என்று வால்மீகி காட்டுவதும்

கம்பன் வீழா 2006

இளவலின் பண்பின் ஏற்றமே. 'வையம் ஈந்தும் போகா உயிர்த்தாயர் நம்புங்குழல் சீதை' என்று சுமித்திரை கூறிச் சீதையை இளைபெருமானுக்கு அன்னை என்றாள். அந்த அன்னையை வணங்கும்போது பாத அணியை மட்டுமே இளையபெருமாள் பார்த்திருக்கிறான்.

இராமனும் இலக்குவனும் பண்புமிக்க கோசலசமுதாயத்தில் பிறந்து, வாழ்ந்து வருவதால் இத்தகைய பண்பு நலத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் காட்டு வேடன் குகனிடமும் இந்தக் கற்பை அழகுறக் காட்டிவிட்டானே கவிச்சக்கரவர்த்தி! பரதன் குகனைச் சந்தித்து அண்ணன், அண்ணி இளவல் இவர்களைப்பற்றி வினவுகிறான். அண்ணன் அண்ணி எவ்வழி உறைந்தனர் என்றும், எங்கு உறங்கினர் என்றும் கவலையுடன் கேட்கிறான். குகன் 'நம் அண்ணனும் அவனுடைய தேவியும் உறங்கினார்களே தவிர, இளையபெருமாள் உறங்கவேயில்லை' என்று கூற வருகிறான்.

'அல்லையாண்டமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச, இளவல் காவலிருந்தான்'

என்கிறான். இந்த 'அவளும்' என்ற சொல் ஏன்? இராமனுக்கு அழகன் என்ற பெயர் கூறி, இருள் போன்ற கரிய திருமேனி அழகன் என்று அடையுடன் கூறிய குகன் சீதையை 'அவள்' என்றதுடன் நிறுத்துவானேன்? இராமன் அழகைக்கண்டு மகிழ்ந்ததால் அவனுடைய அழகை விவரித்த குகன், சீதையைச் சரிவரக் கண்டதில்லை என்பதாலேயே 'அவள்' என்று மட்டும் கூறி நிறுத்தினான் எனலாம். இப்படி ஆடவர்களுக்கும் கற்பை வலியுறுத்திக் கம்பன் பாத்திரப்படைப்பைச் செய்துள்ளான்.

அப்படியிருக்க, மங்கையர் மனத்தவமாம் கற்பைக் கம்பன் விவரிக்காமலிருப்பானா? கணவன் உயிர்நீத்தப்பின் உயிர்வாழ விரும்பாது உடன் உயிர் நீக்கும் பெண்கள் உளர். காப்பியத்தில் தசரதன் இறந்ததும் அவனுடன் உயிர் துறக்க உடன்கட்டை ஏறிய அறுபதினாயிரம் மகளிரையும், இராவணன் இறந்ததும் உயிர் நீத்த மண்டோதரியையும் இவ்வகையினர் எனலாம். கணவன் இறந்த பின்னும் கைம்மை காத்துக் கடமைக்காக வாழ்ந்த பெண்களும் உளர்.

இராமனுக்காக அவன் தாய் கோசலையும், பரதனுக்காகக் கைகேயியும், இலக்குவ சத்துருக்கனருக்காக சுமித்திரையும் அங்கதனுக்காகத் தாரையும் வாழ்ந்தனர்.

வாலியின் மரணத்தின்பின் தாரை, சுக்கிரீவனுடன் இன்புற்று வாழ்ந்ததாக வாண்மிகம் காட்ட , அதை மாற்றியமைக்கிறான் கம்பன். குரங்குப் பெண்மையிலும் கற்புத்திண்மை உண்டென்பது கம்பன் அறிந்துள்ள பாங்கு, குறுந்தொகைக் காட்சியை நன்கறிந்த கம்பன் தன்னுடைய காப்பியத்தில் அதை நினைவு கொண்டு குரங்குப் பெண்மையைச் செவ்விதாய்க் சித்தரித்துள்ளான். கடவுளரோ, தேவரோ, மானுடரோ, விலங்கோ, பறவையோ எந்த வகையில் பாத்திரம் படைக்கப் பெற்றாலும் அதன்வழி காப்பிய ஆசிரியன் நமக்குப் பாடம் புகட்ட, அறிவுரைகூற இலட்சியம் காட்ட நினைக்கிறான்.

ஒரு தலைவியின் தலைவன் இருட்டுவழியில் வந்துகுருட்டுத்தனமாக அவளைச் சந்தித்து வருகிறான். அவனைத்தடுத்து, விரைவில் வரைந்து (மணந்து) கொள்ளத் தூண்ட வேண்டும். பிடிக்கைபோட்டுப் பேசுகிறாள் தோழி; ஒருகதைபோலச் சொல்கிறாள். 'ஒரு குரங்குக் குடும்ப தலைவனாம் குரங்கு ஒருநாள் மலையினின்று வீழ்ந்திறந்தது. பெண் குரங்கு

தலைவனைப் பிரிந்து, 'கைம்மை' நோன்பு கொண்டு வாழ விரும்பாத அளவு என் உயிரைச் செலுத்திச்சேர்வேன் என்றுமுடிவு கொண்டு, மரம் தாவக்கூடக் கல்லாத தண்சிறு குட்டிகளை உறவினரிடம் சேர்த்து அதே மலையினின்று வீழ்ந்து இறந்தது. இத்தகைய நாட்டையுடைய தலைவா-குரங்குத் தலைவிகூடத் தன் தலைவனுக்கு ஊறு என்றால் உயிர்வாழாதே, உனக்கு ஏதாவது ஒன்று நேர்ந்தால் தலைவி உயிர்தரிப்பாளா? ஆகவே நீ இரவில் இவ்வழியில், கொடிய காட்டுவழியில் வராதே என்பதுகுறுந்தொகையில் வன்பரணர் காட்டும் ஒவியம். குரங்குப் பெண்மையில் கற்புத்திண்மை கண்டான் கம்பன். அதை ஒட்டியே தான் தாரையைப்படைத்தான்.

அழகு, அரசியலறிவு, முனையோசனை, சொற்றிறம், கணவன்மீது அன்பு, எல்லாம் நிறைந்த தாரையைக் கம்பன் காட்டும் விதமே தனித்தது. வாலிக்கும் தாரைக்குமிடையே இருந்த அன்பின் ஆழம் அளவிடற்கரியது. 'ஈருடல் ஒருயிர்' என்பது உபசார வழக்கன்றி உண்மையே என வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

கணவன் வாலியைத் தடுத்து, சுக்கிரீவனுடன் போரிடப்போக வேண்டாம் என்ற போது அறிவுப் பிழம்பாகக் கண்ட தாரையை, வாலி மடிந்து கிடக்கையில் புலம்பும் போது அன்புப் பிழம்பாய்க் காண்கிறோம். அவலம், பதிபக்தி, பாசப்பிணைப்பு, பெருமிதல், நயத்தக்க நாகரிகம் இவையனைத்தும் ஒருசேரப் புலம்புகிறாள். கணவனின் மரணத்திற்குக் காரணமான இராமனை ஒருசொல் பழித்துப் பேசாத பண்பையும் பார்க்கிறோம். வாலியின் வீரம், தோள் வலி, அமுது கடைந்து பிறருக்கு (தேவருக்கு)ஈந்த உபகாரம், சிவநேயம் அனைத்தையும் பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசுகிறாள். "என் ஆவி" என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னீர்களே. அது பொய்யா! நீர் பொய்யுரையாத புண்ணியரல்லவா!

'நாமிருவரும் ஒருவர் சிந்தையுள் மற்றவர் வசிக்கிறோம்' என்றீரே ! உம் நெஞ்சில் நானிருந்திருந்தால் படைவனின் அம்பு என்னைத்தானே முதலில் துளைத்திருக்கும்; என் நெஞ்சில் தாங்கள் இருந்தால் பிழைத்திருப்பீரே!

'செருவர் தோள! நின் சிந்தை உளேன்னனின்
மருவர் வெஞ்சாம் என்னையும் வவ்வுமால்
ஒருவே னுள்உளை யாகில், உய்தியால்
இருவே முள்இரு வேமும் இருந்திலேம்'

என்றெல்லாம் புலம்பி அழுகிறாள். இந்த அன்பிற்கு ஏற்ற வகையில் தாரை பின்னரும் நடப்பதைக் காப்பிய அமைப்பில் காண்கிறோம். வான்மீகத்தாரை, சுக்கிரீவனின் இன்பக் களியில் உடன் பங்கு பெற்றிருந்ததாக அமைத்திருக்க கம்பன் அதைமிக அற்புதமாக மாற்றி தாரையைக் கைம்மையின் கண்ணியத்துடன் சித்தரிக்கிறான்.

சுக்கிரீவன் நன்றி மறந்தான் என்று எண்ணி இளையவனைக் கிட்கிந்தைக்கு அனுப்புகிறான் இராமன். 'வாலியைக் கொன்ற அம்பு என்னும் கூற்றம் இங்குத்தான் இருக்கிறது', என்று எச்சரிக்கை செய்யவும் சொல்கிறான். தாரையை வானரமகளிருடன் அனுப்பி இளவலின் வழியை மறித்து நிற்கவைக்கிறான் அனுமன். இதிரே நின்ற தாரையின் கோலம்.

கம்பன் வீழா 2006

‘பார்குலா முழுவெண் திங்கள் பகல் வந்த படிவம்’

போல ஒளியிழந்து காணப்படுகிறது. சீற்றம் குறைந்து அருள் பிறக்கிறது இலக்குவனுக்கு.

“மங்கல அணியை நீக்கி மணியணி துறந்து வாசக்
கொங்கலர் கோதை மாற்றிக் குங்குமம் சாந்தம் கொட்டாய்
பொங்கவம் முலைகள் பூசக் கழுத்தொடு மறையப் போர்த்த
நங்கையைக் கண்ட வள்ளல் நயனங்கள் பனிப்ப நின்றான்”

தாரையின் விதவைக் கோலம் கண்டதும் ‘இளையராம் எனை ஈன்ற தாயர்’ என்று தன் தாய்மார்களை எண்ணிக் கண் கலங்கினானாம். என்ன அருமையான மாற்றம்! இந்த இடத்தில் கவிஞனுக்கு இருவகையில் இக்காட்சி பெருவெற்றி தருகிறது. இளைய பெருமானின் பண்பு நலன், தாரையின் பெண்மையின்சிறப்பு இரண்டும் புலனாகிறது. இளையவனின் சீற்றம் குறைவதுடன், தாரையின் கைம்மைக் கோலக் காட்சியும் உலகுக்கு வெளிபட்டு விடுகிறது.

அரக்க இனமானால் என்ன, குரங்கினமானால் என்ன மானுடப் பெண்ணானால் என்ன? எங்கெல்லாம் பெண்மை கற்புத் திண்மையுடனிருக்கிறதோ அந்தப் பெண்மை உலகோரால் தொழப்படும் என்ற உண்மையைச் சங்ககால முதற்கொண்டு இன்றுவரை கண்டு வருகிறோம். என்றும் இது நிலைத்த உண்மைதான்!

பாரதி கணிப்பில் கம்பர்

மணவை முஸ்தபா

அறிவியல் அறிவை ஆற்றலோடு கையாண்டு தன் இராமகாதைக் காப்பியத்துக்கு வலுக்கூட்டிய கம்பர்தம் திறத்தை ஆராயப்புகுமுன் அறிவிப்பூர்வமான ஒரு செய்தியை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளுக்கு அது ஒரு முன்னுரையாக அமையவியலும் என்பது என் நம்பிக்கை.

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியைப் பற்றி நமக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். சங்க காலம் தொட்டு இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த தமிழ்க் கவிஞர்களிலேயே ஆழ்ந்தகன்ற சமுதாய நோக்கும், அறிவியல் போக்கும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்ற காலக் கவிஞர் வரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார். ஆழ்ந்த புலமையும் ஆய்வு மனப்பான்மையும் ஒருசேர வாய்க்கப் பெற்ற புலமைக்கவி பாரதி. சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்கித் தந்த புலவர்கள் அத்தனை பேர்களையும், ஆய்வுச் சல்லடையால் நன்கு சலித்தெடுத்து, என்றென்றும் போற்றத்தக்கப் புலவர்களாக மூவரை மட்டுமே இனங்கண்டு மகிழ்கிறார். யார் அந்த மூவர்?

“யாமறிந்த புலவர்களிலே
கம்பரை போல் வள்ளுவர்போல்
இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில்
யாங்கணுமே கண்டதில்லை
உண்மை: வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.”
என்பது அவரது வைர வரிகள்.
இங்கு நாம் ஓர் உண்மையை ஊன்றிக்
கவனிக்க வேண்டும்.

சங்க காலம் தொட்டு, பாரதி காலம் வரை ஆயிரமாயிரம் புலவர்கள் தம் புலமையை வெளிப்படுத்தியிருக்க, கம்பர், வள்ளுவர், இளங்கோவடிகள் என மூவரை மட்டும் தெரிவு செய்து போற்றுவது வியப்பளிப்பதாயினும் பாரதியார் கூறுவது போல், அவரது வரிசை அமைப்பில் ஒரு பேருண்மை பொதிந்துள்ளது. வெறும் எதுகை, மோனைகளுக்காக இப்பெயர்களை இப்பாடலில் வரிசைப்படுத்தி வைக்கவில்லை. ஆழ்ந்த ஆய்வின் அடிப்படையிலேயே ‘கம்பர், வள்ளுவர், இளங்கோ’ என மூவரையும் வரிசைப்படுத்தியுள்ளார் பாரதியார்.

காலமுறையாலா? தரத்தாலா?

இலக்கியத்

கால வரிசைப்படி இம்முப்பெரும் புலவர் பெருமக்களை வரிசைப்படுத்துவதென்றால் முதலில் வள்ளுவரும், பின் இளங்கோவும் இறுதியாகக் கம்பரும் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். கால வரிசை முறையும் இங்கு பாரதியால் பின்பற்றப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஒருவேளை, சங்க காலத் தொடர்ச்சியாக உருவாக்கப்பட்ட ஐம்பெரும் காப்பியங்களுக்குப் பிறகு இன்னொரு பெருங்காப்பியம் தமிழில்

உருவாகவில்லையே என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சை, வியப்புணர்வை, பொங்கும் எக்களிப்பாக மாற்றிய இராமாயணப் பேரிலக்கியப் படைப்பை உருவாக்கிய 'பேராசான்' என்பதால் கம்பருக்கு முதன்மை தந்து பாரதி பாராட்டியிருப்பாரோ?

'பாட்டுக்கொரு புலவன்' பாரதியை உள்ளும் புறமும் நன்கு அறிந்து உணர்ந்தவர்கள் யாரும் அப்படியொரு மலிவான சிந்தனைக்கு எக்காரணம் கொண்டும் வரவே மாட்டார்கள். பின், காலத்தால் பிந்திய கம்பனுக்கு முதன்மை தர என்னதான் சிறப்புக் காரணம்?

தமிழ்மொழியை முன்வைத்து

சங்கம் தொடங்கி பாரதியார் காலம் வரை, தமிழ் மொழியில் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளிலேயே தமிழ் மொழியின் வளத்தை, அதன் அளப் பரிய ஆற்றலை, ஆழ அகலங்களை முழுவிச்சில் வெளிப்படுத்திய பெரும் புலவர் கம்பர் மட்டுமே என்பது வரகவி பாரதியின் கணிப்பு. சுருங்கச் சொன்னால் தமிழின் இனிமையை - சொல்லாற்றலை எல்லா வகையிலும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தி வெற்றி கண்ட 'பேரிலக்கியப் பேராசான்' என்பதனாலேயே இவ்வரிசையில் கம்பருக்கு முதலிடம் தந்து, பெருமைப் படைப்புகளிலேயே தமிழ் மொழியை முன்னிலைப் படுத்திய பேரிலக்கியமாக 'கம்பராமாயணம்' உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே ஒப்ப முடிந்த உண்மை.

கதைமாந்தர் குணவியல்புகளை, அவர்தம் பண்பு நலன்களை விலாவாரியாக விவரிப்பதிலும், பாத்திரங்களின் உணர்வுகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலும் நாடு, நகர வர்ணனை முதலாக அனைத்து வகைகளிலும் அரசோச்சி நிற்பது தமிழ்த் திறமும் அதன் வளமுமேயாகும் என்பதில் இருக்கருத்துக்கு இடமில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், 'நவில்'தொறும் நறுஞ்சுவையூட்டவல்ல நயமெனும் நறுந்தேன் சுரக்கவல்ல' தாகத், தமிழ் மொழியைக் கையாண்ட பெரும் சிறப்பு கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பருக்கு உண்டு.

அது மட்டுமா? தமிழ் எனும் உளி கொண்டு இராமாயணப் பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் அழகு-மிழும் எழிற் சிற்பங்களாகச் செதுக்க, அதன் மூலம் தமிழில் இராமாயணக் கதை மெருகடைந்து ஒளி பெற்றது என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

எனவே, எல்லாவகையிலும் மொழியை முன்னிலைப் படுத்திய எழிலோவியமே கம்பரின் இராமாயணக் காப்பியம். எனவே, மொழிக்கு முதன்மை தந்து உருவாக்கப்பட்ட பெருங்காப்பியம் என்பதால் இராமாயணக் கம்பருக்கு முதலிடம் தந்து போற்றிப் புகழ்ந்தான் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி.

சமுதாயத்தை முன்னிருத்தி

அடுத்து, அதே பாரதி, தனது வரிசை முறையில் அடுத்து வரும் தமிழ்ப் புலவர் 'வள்ளுவர்' பெருந்தகை. தமிழர் நெறியையே உலக நெறியாக உயர்த்திய அறிவுலக ஆசான் பொய்யா மொழிப் புலவர். தமிழில் குறள் நூல் எழுதியும் 'தமிழ்' என்ற சொல்லை எங்குமே கையாளாமல் உலகை மட்டுமே உளத்திற் கொண்டு, உலக மக்களுக்காக, மனித சமுதாயத்துக்காக நீதி நூல்கள் இயற்றியவர். சமுதாய நலனை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு வாழ்வியல் அறநூலை மனிதகுலப் பொதுமறையாக வகுத்தளித்த வான்புகழ் வள்ளுவரை சமுதாயத்தை மையமாக அமைத்து நூல் எழுதியவர் என்பதற்காக அவர் பெயரை அடுத்து அமைத்துப் போற்றினார் பாரதியார்.

நாட்டை முன்னிருத்து

அதே சமயம், ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் மணிமகுடமாகத் திகழும் 'சிலப்பதிகார' ஆசிரியர் இளங்கோவடிகளுக்குப் பாரதி, இவ்வரிசையில் இறுதி இடம் தந்ததன் நோக்கம் தான் என்ன?

சங்க காலத் தமிழக வரலாற்றில் திருவேங்கடம் முதல் குமரிமுனை வரை ஒரே இனம் வாழ்ந்தும், அந்த இனத்தின் ஒரே மொழியாகத் தமிழ் இருந்தும், அந்த இன, மொழி, நிலப்பகுதி முழுமையும் ஒரே அரசாக அமைந்திருக்கவில்லை. சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளாகப் பிளவுபட்டு பிரிந்து கிடந்தன. சேரர் குலச் செம்மலாக இருந்த இளங்கோவடிகட்கு தமிழ் இனத்தைப் பிளவு படுத்தும் மூவேந்தர் ஆட்சி பெரும் நெருடலாகவே இருந்து வந்தது. இந்நிலையை முற்றாக மாற்ற முனைந்தார். சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளாகப் பிளவுபட்டுப், பிரிந்து கிடந்த தமிழகத்தை ஒருங்கிணைந்த ஒரே தமிழ் நாடாகக் காண விரும்பினார். அவ்வேட்கையில் செயல்வடிவாக விளைந்ததே இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரக் காப்பியப்படைப்பு.

சோழ நாட்டின் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிறந்த கண்ணகி, கோவலனை மணந்து, பாண்டிய நாட்டில் கணவனைப் பறிகொடுத்து, சேரநாடு சென்று விண்ணுலகு அடைகிறாள்.

இக்கண்ணகியின் கதையைச் சொல்வதன் வாயிலாக சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளாகப் பிளவுபட்டுக் கிடக்கும் மூன்று நாடுகளை இணைப்பதன் மூலம் அம் மூன்று நாட்டுத் தமிழ் மக்களையும் ஒன்றிணைக்க முயன்றதை விரித்துரைப்பதே 'சிலப்பதிகாரக்' கதை.

பாரதி பயன்படுத்திய சமூக அறிவியல் கோட்பாடு

பாரதி மொழிக்கு முதன்மை கொடுத்ததற்கு அடிப்படைக் காரணம், மொழியை வைத்துத்தான் ஒரு சமுதாயம். சமுதாயத்தை வைத்துத்தான் நாடு அமைய முடியும் என்பது சமூக அறிவியல் (Social Science) கோட்பாடு. இவ்விதிக்கிணங்க, தமிழ் மொழியை வைத்துத் தமிழ்நாடு. எனவே, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முகமும் முகவரியுமாக அமைந்திருக்கும் தமிழ் மொழியின் வனப்புக்கும் வலுவுக்கும் கட்டியங் கூறுபவனாகக் கம்பர் அமைவதனால் தான் பாரதி அவருக்கு முதன்மைதந்து மகிழ்ந்தான்.

இவ்வாறு மொழியை - சமுதாயத்தை - நாட்டை முன் வைத்துப் பாடிய புலவர்களைப் போற்றியதற்கு அடிப்படை நோக்கு எதுவாக இருக்கும்? 'யார்?' எனப் பாராது 'என்ன?' என்பதில் கருத்துள்ளும் பாரதியின் அறிவியல் மனப்பான்மையே இதற்கு அடித்தளக் காரணம்.

அறிவியல் சிந்தனையாளர் கம்பர்

இம்முப்பெரும் புலவர்களுள் கம்பர் முதலிடம் பெற்றதற்கு மொழியை முன்னிலைப்படுத்தியது மட்டும் காரணமல்ல. ஆழமான சமுதாய நோக்கும், அறிவியல் சிந்தனைப் போக்குமுடையவராகக் கம்பர் திகழ்ந்ததினால்தான் மொழியை - சமுதாயத்தை - நாட்டை முன்னிலைப் படுத்தித் தம் இராமாயணக் காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார் என்பதே முழு உண்மை. அறிவியல் சிந்தனையாளராகக் கம்பரை இனங்கண்டு போற்றிய பெருமை பாரதிக்கு உண்டு.

'கம்பன் கவிஞருள் விஞ்ஞான மனப்பான்மை படைத்தவன்' எனப் பாரதி வெளிப்படையாக தன் நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பது இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும்.

கம்பன் வீழா 2006

கம்பனின் கனவு

கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன்

மகா கவிகளைப் போலக் கனவு காண்பவர்களை எங்குமே காண முடியாது. நம்முடைய அறிவுக்கெல்லாம் எட்டாத எத்தனையோ அற்புதமான கனவுகளை அவர்கள் கண்டுகொண்டே இருப்பார்கள். உலகிலே எங்கும் காண முடியாத ஒரு மகோன்னதமான நாட்டை மகாகவிகள் தங்கள் காவியத்திலே உண்டாக்கி விடுவார்கள். கோடானுக்கோடி செலவில், நூற்றுக்கணக்கான பொரியியவறிஞர்கள் (Engineers) கூடி பல்லாயிரக்கணக்கான வேலையாட்களைக் கொண்டு நிர்மானிக்கின்ற பெரிய பெரிய நகரங்களும், அங்குக் காணப்படும் அழகோவியங்களும் சிதைந்து அழிந்து மறைந்து மண்ணோடு மண்ணாய்ப் போனாலும்கூட, இந்தக் கவிதைத் தச்சர்கள் கட்டிய மாளிகைகளும், உயிர் ஓவியங்களும் அழியாத அமரத்துவத்தைப் பெற்று விடுகின்றன. ஆகவேதான் அறிஞர்களைப் பாராட்டுகிற உலகம் மேதைகளை எத்துகிறது இல்லையா....?

உலகம் கண்ட, மகா மேதைகளிலே, சிறந்து விளங்குவன் கம்பன். அதனாலே தான் மன்னாதி மன்னர்களும் அவனைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று மனதார, வாய் மணக்கப் போற்றி நின்றனர். அத்தகைய மகாகவி ஒரு நாட்டைப் பற்றிக் கனவு காணுகின்றான். நாடு எல்லா வகையிலும் குறைவற்றதாய் இருக்க வேண்டும். எவ்வகைப் பண்பாடுகளும் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்பது கவியின் ஆசை.

நாடு என்றால் எல்லா வளமும் இருக்க வேண்டும்; மக்களுக்கு முதற்படியான தேவை உணவு. உணவு முட்டின்றி கிடைக்க நிலவளம் சிறந்திருக்க வேண்டும். நீர்வளம் பெருகினாலன்றோ நிலவளம் சிறக்கும்? நீர் வளம் நிறைந்திருக்க வேண்டின் நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலும் ஜீவநதியைத் தருவதற்கு மரம் அடர்ந்த வானளாவிய மலைத் தொடர் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மேகம் கடல் நீரை மொண்டு கொண்டு வந்து மலைமீது பொழியும். மலையில் விழுந்த மழை நீர் ஆறாய்ப் பெருகும். இவற்றை எல்லாம் நன்குணர்ந்த கவி, தான் கனவு காணும் நாட்டை வருணிக்கத் தொடங்குகிறான். முதலில், மேகத்தை நமக்குக் காட்டுகிறான்.

வெள்ளை வெளேரென்று வானம் முழுவதும் பரந்திருக்கிற மேகம் கடலை நோக்கி ஓடுகிறது. கடலில் விழுந்த நீரை மண்டுகிறது. பிறகு கன்னங்கரேல் என்று திரும்பி வருகிறது. நாம் எல்லாம் எத்தனையோ தரம் பார்த்த சங்கதிதான். ஆனால், கம்பன், அழித்தற் கடவுளான சிவனைப் போலச் சென்ற மேகம் காத்தற் கடவுளான திருமாலைப் போலத் திரும்புகிறது என்கிறான். நிறத்தால் மட்டும் அல்லாமல், குணத்தாலும் இந்த உபமானம் எவ்வளவு பொருத்தமாய் அமைந்திருக்கிறது!

இப்படியாக வரும் மழைமுகில் இடையிலே வழி மறித்தாற்போல ஓங்கி வளர்ந்து, பச்சைப்பசேல் என்ற தோற்றத்துடன் நிற்கும் மலைமீது பொழிகிறது மழை வெள்ளத்தை, கருமுகிற் கூட்டம் மலையைக் கவிந்து கொண்டிருப்பது கவிக்கு, கடலே மலையைச் சூழ்ந்து கொண்டு விட்டதாய்த் தோன்றுகிறது. அதற்கு ஓர்அழகான அற்புதமான காரணமும் கிடைத்து விடுகிறது. கடலுக்கு மலை மாமன் முறை வேண்டுமாம். எப்படி...? ஆறு ஒரு பெண். அது கடலை மணந்து கொள்ளுகிறது. இந்தக் கனித நமக்குத் தெரிந்ததுதான். ஆற்றைத் தந்தது மலை. மலையை ஆண் என்று சொல்லுவது நமது சம்பிரதாயம். எனவே, ஆற்றின் தந்தையாகிய மலை, ஆற்றை மணந்து கொண்ட கடலுக்கு, மாமன் முறை ஆகவேண்டும் என்பது சரிதானே....?

காதலி மீதுள்ள அன்பின் பெருக்கினால், மாமன் வெயிலால் வாடி வதங்கிவிட்டான் என்று எண்ணிக் குளிர்ந்த நீரினால் மலையைக் குளிப்பாட்டுகிறதாம்.

பம்பி மேகம் பரந்தது பானுவால்

நம்பன் மாதலன் ஏவம்மையை நண்ணினான்

அம்பின் ஆட்டுதும் என்ரு) அகன் குன்றின்மேல்

இம்பர் வாரி எழுந்தது போன்றதே

(பம்பி - நெருங்கி; பானுவால் - சூரியனால்; நம்பன் மாதலன் - நம்பிக்கைக்குரிய மாமனார்; அம்பின் - நீரினால்; ஆட்டுதலும் - முழுக்காட்டுவோம்; இம்பர் வாரி - இவ்வுலகக் கடல்.)

தருமத்தையே வியாபாரமாகக் கருதிச் செய்பவர்கள் ஏராளமாகியிருக்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவந்தான். அதனாலேதான் அப்படி எண்ணிவிடப் பட்டது என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. "உள்ளி" என்றால், "இன்னும் வழங்குவதற்கு நம்மிடம் என்ன இருக்கிறது என்று துருவிப் பார்த்து" என்றுதான் பொருள் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் கவியின் உபமானம் எவ்வளவு நயம் பட விளங்குகிறது என்பது புலப்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே....

“இம்மை ிசுப்தது மறுமைக்கு ஆம்எனும்
அறவிலை வாணிகள் ஆ(அ)ய் அலன்”

என்னும் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரின் வாக்கு நமக்கு நல்ல வழிக்காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது.

மழை ஏராளமாகப் பெய்துவிட்டால் போதுமா? பாலைவனமானால் நிலம் உறிஞ்சக்கூடப் பற்றாது. மலை அல்லவா? சேதமின்றித் தழைக்கிறது; வளருகிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். தினந்தினம் அளவாகத் தந்துகொண்டே இருக்கிறது. “நீதிநெறி கடலாக செங்கோல் மன்னன் கீர்த்தியோ, அல்லது உண்மையை அறியும் அந்தணர்க்குக் கொடுத்த தானந்தானா? என்று வியக்கிறான் கவி. அப்படித் தழைக்கிறது தண்ணீர்.

மாணம் நேர்ந்து அறன் நோக்கி மனுநெறி
போன தண்குடை வேந்தன் புகழ்என,
ஞானம் உன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தானம் என்னைத் தழைத்தது நீக்கமே.

(நேர்ந்து - குறிக்கொண்டு; மனுநெறி போன - மனித தருமப்படி நடப்பதிலே பெயர்போன; தண்குடை வேந்தன் - அன்போடு காக்கும் மன்னன்; ஞானம் உன்னிய உண்மை - அறிவில் கருத்தை ஊன்றிச் செலுத்திய; நீத்தம் - பெருநீர் வெள்ளம்.)

விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல் சகல ஜீவன்களுக்கும் உதவுகிறது ஆறு. இப்படி ஓடி வருவது நமக்கெல்லாம் நதிதான். கவியின் கண்ணுக்கு அது எப்படித் தோன்றியது? அது கேவலம் நதியல்ல; அதில் வருவது வெறும் தண்ணீரும் அல்ல. அது சர்வகோடி ஜீவர்களுக்கும் தாய்ப்பால் என்கிறான், பாட்டைப் பார்ப்போம்.

இரவி தன்குலத்து எண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
பரவு நல்ஒழுக் கின்பழ பூண்டது
சரபு என்பது தாய்முலை அன்னது இவ்
உரவு நீர்நிலத்து ஓங்கும் உயிர்க்கெலாம்.

(இரவி - சூரியன்; பரவு நல் ஒழுக்கின்படி பூண்டது - எல்லோரும் புகழ்ந்து பாராட்டும் ஒழுக்கத்தைப்போலவே, தன்னால் துன்பம் நேராமல் துயரம் துடைக்கும் தன்மையை மேற்கொண்டது; உரவு நீர்நிலம் - நீர் சூழ்ந்த நிலம்.)

தண்ணீரின் இன்றியமையாத தன்மையை ஆழமாக ஊன்றி நோக்கினால் இது அப்படியே சுத்தமான உண்மை என்பது தெளிவாகப் புலப்படும்.

முதலில் கடல் என்று ஒன்றாயிருந்தது. பிறகு அது எத்தனை நாமத்தையும் ரூபத்தையும் அடைகிறது! அங்கு இங்கு என்று சொல்ல முடியாதபடி எங்கும் நீக்கமற விளங்குகிறதே! இது என்ன பெரிய மாயையாக அல்லவா இருக்கிறது. எவ்வளவோ சமயிகள் எல்லாம் என் தெய்வம், உன் இதயம் என்று சொல்லுகிறார்களே; அந்தக் கற்பனையையும் கடந்த முழு முதலான கடவுளைப் போல அல்லவா இருக்கிறது? இவ்வாறு சொல்லிக் கடவுள் தத்துவத்தின் உண்மையை நமக்குப் புலப்படுத்தி விடுகிறான். ஆம்...! மிக மிகப் பொருத்தமான உபமானம். அகண்டமாயிருக்கிற பரமான்மாவின் சிறு சிறு பொறிகள்தாம் ஜீவான்மாக்கள்.

ஜீவான்மா பரமான்மாவிலிருந்துதான் வெளிப்படுகிறது. கடலிலிருந்து ஆவி ரூபமாகக் கிளம்புவது போல, ஆனாலும் நாம் எல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்; உயிர்வர்க்கம் எல்லாம் தாயின் கருவிலிருந்து தான் உற்பத்தியாகின்றன என்று. மலையிலிருந்துதான் நீர் உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லுகிறோம் அல்லவா? அதைப்போல, எப்படி ஓடி வருகிற ஆற்றில் உள்ள எல்லா நீர்த்திவலைகளும் நேரே ஓடிக் கடலை அடையாமல், வாய்க்கால்களாய் ஓடி, குளங்கள், ஏரிகள், வயல்கள், தோட்டங்களில் சென்று பாய்ந்து மாய்ந்து விடுகின்றனவோ, அப்படியே ஜீவான்மாக்களிலும் எவ்வளவோ, தாங்கள் அடைய வேண்டிய, லட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் நெறியை விட்டு விலகிச் சென்று, வேறு இடங்களில் மீளமுடியாதபடி சிக்கிக் கொண்டுவிடுகின்றன. இந்த ஆழமான கருத்தெல்லாம் பொதிந்து விளங்கும் கவியைப் பார்ப்போம்.

கம்பன் வீழா 2006

கல்லிடைப் பிறந்து போந்து
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையில் மறைக ளாலும்
இயம்ப அரும் பொருள்ஈ தென்னத்
தொல்லையில் ஒன்றே ஆகித்
துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சி,
பல்பெரும் சமயம் சொல்லும்
பொருளும்போல் பரந்த(து) அன்றே.

(கல்லிடை - மலையிடை; நீத்தம் - வெள்ளம்; மறை - வேதம்; தொல்லையில் - பழமையில், முதல் முதலில்.)

இந்த நீர் எங்கெல்லாம் எப்படி எப்படிப் பரந்து நிற்கிறது? உயிர் எப்படி உடம்பெல்லாம் விரவி நிற்கிறதோ. அப்படி நீர் இங்கெல்லாம் பரந்து கிடக்கிறது. ஒரே ஆன்மா பல வேறு தோற்றமும், அளவும், அமைப்பும், பெயரும் கொண்ட எண்ணற்ற உடம்புகளில் எப்படி விரவி நிற்க முடியும்? இந்த அற்புதமான உண்மையை ஒரே தண்ணீர் பல்வேறு தோற்றமும் அளவும், அமைப்பும், பெயரும் கொண்ட எண்ணற்ற இடங்களில் விரவி நிற்கிற தன்மையைக் கொண்டே மிகத் தெளிவாக விளக்கி விடுகிறான். முன்னே கண்ட கவிக்கு மேலும் விளக்கம் கூறுவது போல அமைகிறது அடுத்த கவி, அதையும் பார்ப்போம்.

தாதுகு சோலை தோறும்,
சண்பகக் காடு தோறும்
போ(து) அவிற் பொய்கை தோறும்
புதுமணம் தடங்கள் தோறும்
மாதவி வேலிப் பூக
வனந்தொறும், வயல்கள் தோறும்,
ஓதிய உடம்பு தோறும்
உயிர்என் உலாய(து) அன்றே.

(தாது உகு சோலை - மகரந்தப்பொடி உதிரும் மலர் நிறைந்த மரங்கள் மண்டிய சோலை; போது அவிற் பொய்கை - இதழ் விரியும் மலர் செறிந்த பொய்கை, புது மணல்தடம் - அவ்வப்பொழுது புதிய மணல் பரப்பப்படும் குளிக்கும் குளம்; பூகவனம் - சுமுகந் தோட்டம்; உலாயது - சஞ்சரிக்கிறது.)

நீர்வளம் மிகுந்திருக்க நிலவளம் எப்படிச் செழித்துள்ளது என்பதை வந்து காணுமாறு நம்மை எல்லாம் அழைக்கிறான் கவி.

வயலே இவ்வளவு கம்பீரமாக இருந்தால் இந்நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு இறுமாப்போடு இருப்பார்கள்?

திருவிழாக் கொண்டாடத்தை அந்நாட்டினர் மிகவும் அநுபவிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வந்த கவி, "விருந்தாளிகளை எவ்வளவு ஆசையுடன் வரவேற்பாளர்களோ அவ்வளவு ஆசையோடு என்று கூறி அந்நாட்டாரின் பண்பாட்டை நமக்கு மிக நன்றாக விளக்கி விடுகிறான்.

இவ்வளவு சிறப்பான நாட்டில் ஏன் அன்னசத்திரம் போன்ற அற நிலையங்கள் காணப்படவில்லை?"

வண்மை இல்லைஓர் வறுமை இன்னையால்

"இது மட்டும்தானா இல்லை? இன்னும் எங்கள் நாட்டில் இல்லாதவற்றையும் கூறுவேன் கேளுங்கள்" என்று மேலும் பாடுகிறார்.

திண்மை இல்லைநேர் செறுநர் இன்மையால்

உண்மை இல்லைபொய் உரையீ லாமையால்.

என்று சொல்லிக்கொண்டே வரும்போது நம்மில் ஒரு கிண்டல்காரப் பேர்வழி, "அப்படியானால் உங்கள் நாட்டில் கம்பனைப் போன்ற மகாமேதைகளுக்கும் இடம் இல்லையோ?" என்று கேட்கிறார்.

"ஆம் மிகவும் கணக்காய்க் கேட்டு விட்டீர்கள்; நீங்கள் நினைப்பது முற்றும் சரி. நூற்றுக்கு நூறு உண்மை" என்று சொல்லிவிட்டுக் கடைசி அடியைப் பாடுகிறார்.

ஒண்மை இல்லைபல் கேள்வீ ஓங்கலால்.

பாட்டை முடித்துவிட்டு மேலும் பேசுகிறார்; ஓர் இடத்தில் ஒரு வள்ளல் இருக்கிறான் என்றால் அதன் அர்த்தம் என்ன? பல்லாயிரக்கணக்கான தரித்திரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான்; இல்லையா? ஒரு பெரிய பயில்வான் இருக்கிறான் என்றால் எண்ணற்ற நோஞ்சல்கள், பலவீனர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுதானே பொருள்? உண்மைக்கு ஓர் அரிச்சந்திரன் என்றால் மற்றவர்கள் எல்லாம் புரட்டர்கள்தாம் என்பது

புலப்படவில்லையா? அறிஞன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்று பெருமைப்படுவது, எத்தனையோ அறிவற்ற முண்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சிறுமைப்படுத்தவில்லையா?" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாட்டை மறுபடியும் எக்களிப்போடு பாடுகிறார்.

**வண்மை இல்லைஓர் வறுமை இன்மையால்
தண்மை இல்லைநேர் செறுநர் இன்மையால்
உண்மை இல்லைபொய் உரைஇ லாமையால்
ஓண்மை இல்லைபல் கேள்வி ஓங்கலால்.**

(வண்மை - தாராள ஈகை; தண்மை - பேராற்றல்; செறுநர் - பகைமையால் சண்டை செய்வோர்; ஓண்மை - அறிவுப் பிரகாசம்; கேள்வி - சர்ச்சை அல்லது கேட்பது.)

"இந்த மாதிரியான சிறப்புகள் எல்லாம் வஞ்சனை அறியாத மக்கள் வாழும் கிராமங்களில் மட்டும்தானா? அல்லது நகரங்களிலும் உண்டா?" என்று கேட்கிறோம் பெரியாரை. பெரியவர் சொல்லுகிறார்.....

"கிராமங்களில் மட்டுமல்ல; தம்பிகளே! மேகமும் சமுத்திரமுங்கூட வெட்கப்படும்படி அவ்வளவு பலமாயும் தொடர்ந்து ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். முரசுகளை உடைய நகரங்களில் வாழும் மக்களிடையிலும் இப்படித்தான். பெரிய நகரமாயிற்றே, அங்கெல்லாம் தெருக்காவல் உண்டா அல்லது வீட்டுக்கு வீடு தனிக் காவலாவது உண்டா? திருடன் இருந்தால் அல்லவா காவலுக்கு அவசியம்? திருடனும் இல்லை; காவலும் இல்லை. திருட்டுக்கூட ஏன் ஏற்படுகிறது? இல்லாமைதானே காரணம்? இங்கே இரப்பவர்களே இல்லையாதலால், கொடுப்பவர்களையும் காண முடியாது."

**தெள்வார் மறையும், திரைஆழியும் உட்க நாளும்
வள்ளார் முரசும் அதிர்மாநகர் வாழும் மாக்கள்
கள்வார் இலாமைப் பொருள் காவலும் இல்லை; யாதும்
கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை மாதோ!**

(தெள்வார் - தெளிவாய்ச் சரம்போலத் தொங்கும்; திரை - ஆழி - அலைகடல்; உட்க - அச்சம் அடைய; வள்ளார் முரசும் - வளவிய வாரால் கட்டப்பட்ட முரசு; அதிர் - சக்திக்கும்; மாக்கள் - மக்கள்; கள்வார் - திருடுபவர்)

"முற்றப்படித்து முடித்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் யாரும் எங்கள் நாட்டில் இல்லை; ஆனால் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் என்று யாரையும் சொல்லிவிடமுடியாது. எல்லாரும் மேலும் மேலும் படித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இது தவிர, பொருட்செல்வம், பயிர்ச் செல்வம், முதலிய பல செல்வங்களிலும் எல்லாரும் குறைவற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். கல்விச் செல்வம் மட்டுமல்ல, பொருட் செல்வங்கூட எங்கள் நாட்டிலே எல்லாருக்கும் பொது உடைமையாய் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த நாட்டிலே, உடையவர்கள் இல்லாதவர்கள், ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்" என்ற பாகுபாடெல்லாம் காண முடியாது."

**கல்லாது நிற்பவர் பிறர் இன்மையின், கர்வி முற்ற
வல்லாரும் இல்லை; அவைவல்லர்அல் லாரும் இல்லை
எல்லாரும் எல்லாப்பெரும் செல்வமும் எய்த லாலே
இல்லாரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை மாதோ**

இவ்வளவு மகோன்னதமான நாட்டை எப்படி ஐயா கம்பன் உண்டாக்கினான்?" என்று நாம் பெருமூச்சு விடுகிறோம். "எந்த நாட்டையும் இப்படிச் செய்து விடலாம்; கம்பன் அதற்கும் வழி எழுதி வைத்திருக்கிறான்." என்று பெரியவர் சொல்லுகிறார். "என்ன வழி ஐயா அது? என்று ஒரே ஆர்வத்தோடு கேட்கிறோம். பதில் சொல்லுகிறார் பெரியவர்.

"இதைப் போன்ற இன்பம் கனியும் நாட்டை, போக பூமியை உண்டாக்க வேண்டுமென்றால், தம்பிமார்களே! நீங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒரே ஒரு வேலை; அதுதான் கல்வி, ஆம்...! கல்வி! கல்வி ஒன்றுதான் அது. கல்வி என்ற ஒரே விதையை நீங்கள் விதைத்துவிட்டால், அது முளைக்கும்; வளரும்; வளர்ந்து "கேள்வி" என்ற கிளைகளை நாலு திசையிலும் பரப்பும். அந்தக் கிளைகளில் "நல்ல முயற்சி" என்னும் தளிர்கள் தளிக்கும். "அன்பு" என்னும் மொட்டுகள் அரும்பும். அன்பாய் அரும்பிய மொட்டு அறமாய் மலரும். அறமலர் "போக"க் கனியை இன்பப் பழத்தைக் கொடுக்கும். அந்த இன்பக் கனியின் மணத்தைத்தான் நீங்கள் இவ்வளவு நேரமாக அருபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் தெரிந்ததா? ஒரு நாடு செம்மையடைய, பண்பாட்டை அடைவதற்கு,

கம்பன் விழா 2006

அடிப்படை கல்விதான். நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாம் கல்வியை, உண்மையான பயனுள்ள கல்வியைப் புகட்டி விட்டால் எல்லா இன்பமும் எளிதாய்க் கிட்டிவிடும்" என்று கம்பன் சொல்கிறான்.

**ஏகம் முதற்கல்வி முளைத்(து) எழுந்து, எண்கில் கேள்வி
ஆக முதல்தின் பணைபோக்கி அருந் தவத்தின்
சாகம் தழைத்து அன்(பு)அரும்புத் தருமம் மலர்ந்து
போகம் கனி ஒன்று பழுத்தது போலும் அன்றே!**

(ஏகம் - ஒன்றுக்கொன்று; முதல் - வித்து; எண்கில் - ஏராளமான; கேள்வி - சர்ச்சை அல்லது கேட்பது; பணை - கிளை; அருந்தவம் - நல்ல முயற்சி; சாகம் - இலை; போகம் - இன்பம்; போலும் - போல இருக்கிறது.)

பாட்டை முடிக்கிறார் பெரியவர். "இது தான் காந்தியடிகள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிற சர்வவோதய நாடா?" என்று வியக்கிறோம். நன்றியறிதலுடனும் வணக்கத்துடனும் பெரியவரைப் பார்த்து "மிகவும் நமஸ்காரம்; நீங்கள் செய்த இந்தப் பேருதவியை நாங்கள் என்றும் மறக்க மாட்டோம்" என்று சொல்லிவிட்டு "இனி நாட்டிலே அடிப்படையான கல்வியைப் புகட்டுவதே நமது திருப்பணி" என்று மனப்பூர்வமாய்ப் பிரதிக்கை செய்து கொண்டு திரும்புகிறோம். நாம், நம்மை அறாயாமலே உள்ளம் "சபாஷ் கம்பன்" என்கிறது, வாயோ, "கம்பன் வாழ்க!" என்று வாழ்த்துகிறது.

முற்றும்

இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமா?

குமரன் த/ பெ ராமா, சுங்கைப்பட்டாணி, கெடா

துஷ்டர்களை அழித்து பக்தர்களைக் காக்க பகவான் ஸ்ரீமான் நாராயணன் எடுத்த பத்து அவதாரங்களில் ஒன்றுதான் ஸ்ரீராம அவதாரம். இந்த ஸ்ரீராம அவதாரத்தைப் புனித அவதாரம் என்று மகரிஷிகள் போற்றுகின்றனர். தவறே செய்யாத ஒருவன் இருக்கிறானா? என்றால்..... இருக்கிறான். அவன்தான் ஸ்ரீராமன் சூரியக் குலத்திலகம் என்றழைக்கப்படும் இராமன் சூரிய வம்சத்தை சார்ந்தவன்.

கானகம் செல்வதால் தன் தந்தை மரணம் அடைவார், மங்கலகரமாகக் காட்சியளிக்கும் தன் தாய் மங்கலத்தை இழந்து "விதவை" எனும் சொல்லுக்கு வாழும் வரை ஆளாக நேரிடும் என்று அறிந்தும் சூரிய வம்ச மன்னனான தன் தகப்பன் தசரதன் தன் மனைவி கைகேயிக்கு கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றி தன் தந்தை வாக்கு தவறியவன் எனும் அவச்சொல்லுக்கு ஆளாகமலிருக்கவே இராமன் ஆரண்யம் புறப்படுகிறான். "குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு போல" இராமனின் புகழ் உலகமெங்கும் பரவியிருந்தும், வாலி சுக்ரீவ யுத்தம் இராமபிரானுக்கு ஒரு தீராப்பழியை உருவாக்கியது. வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சியது போல இராமபிரானுக்கும் அடுக்கடுக்காய் நேரிட்ட துன்பங்கள் தான் எத்தனை? எத்தனை? முதலில் பாசமிருந்த தந்தையையும், சுகமான வாழ்க்கையையும் விட்டு விட்டு கானகம் செல்ல நேர்ந்ததும், பிறகு கானகத்தில் தன் பத்தினி தெய்வம் சிறையெடுக்கப்பட்டதும், பிறகு தர்மம் நிலைக்க வேண்டுமென்று போராடியதும், இன்னும் பல. இப்படிப்பட்ட தர்மத் தலைவன் மீதும் கூட ஒரு தீராப் பழி உருவாகியது.

அதுதான் வாலி சுக்ரீவப் போரின்போது நடந்தவையாகும். வாலி சுக்ரீவப் போரின்போது, மரத்தின் பின் மறைந்து நின்று வானர வேந்தன் வாலியை அதர்மமாகக் கொன்றான் இராமன்! என்பதே அந்தப் பெரும் பழியாகும். இராமன் இத்தீராப்பழிக்கு உள்ளாகக் காரணம் வாலிதான். வாலி கிஷ்கிந்தையின் மன்னாவான். வாரணக்குலத் தலைவனாகிய வாலி வீரதீர பராக்கிரமத்திலும், வலிமையிலும் வல்லமையிலும் பிறரைவிட பன்மடங்கு உயர்ந்தவன். வாலியின் அன்புத் தம்பிதான் சுக்ரீவன். வாலி இந்திரனிடமிருந்து ஒரு வரத்தைப் பெற்றவன். அதாவது இந்திரனிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஓர் மந்திர மாலையாகும். அம்மந்திர மாலையை அணிந்திருந்தால் வாலியுடன் யார் போரிட்டாலும் தோற்று விடுவார்கள். காரணம் வாலியுடன் சேர்க்கையாலேயே ஆகும். பலர் வாலியுடன் போரிட்டு இறுதியில் வாலியே வெற்றி பெற்றதால் வாலியுடன் யாரும் போரிட துணியமாட்டார்கள்.

ஒரு சமயம் தன் நாடான கிஷ்கிந்தையினை மாயாவி எனும் ஒரு அரக்கனிடமிருந்து காப்பாற்ற வாலி அந்த மாயாவியுடன் போரிட்டான். வாலிக்கும் அந்த மாயாவிக்கும் ஒரு குகையில்தான் போர் மூண்டது. போரின் போது வாலியின் சகோதரரான சுக்ரீவன் தன் வானர வீரர்களுடன் குகையின் வெளியே காத்திருந்தான். சுக்ரீவன் போரின்போது, குகையின் வெளியே காத்திருக்கக் காரணம் இரண்டாகும். அதாவது போரின்போது அந்த மாயாவி வென்றிருந்தால் தன் அண்ணனுடன் சேர்ந்து அவனை வீழ்த்தவும், மற்றொன்று போரின்போது மாயாவிக்குத் துணையாக யாரும் சென்று வாலியுடன் போரிடாமலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதாலேயே ஆகும். போரின் போது திடீரென்று வாலியின் கூக்குரல் சுக்ரீவனை இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு போல ஆக்கியது. வாலி குகையின் உள்ளிருந்து "சுக்ரீவ! ஆபத்து! உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்" என்று எச்சரிக்கை செய்தது. சுக்ரீவனை பலவாறு சிந்திக்க வைத்தது. அதாவது தன் அண்ணனுடன் சேர்த்து மாயாவியை வீழ்த்துவதா? அல்லது நாட்டிற்குத் திரும்புவதா? என்பதே ஆகும். இறுதியில் வாலியின் குரல் அபாயம்! அபாயம்! என்று ஒலித்ததால் சுக்ரீவன் தன் வானரப் படையின் உதவியுடன் அக்குகையை ஒரு பெரிய பாறையைக் கொண்டு முடினான். பிறகு தன் நாட்டிற்குச் சென்றான். சுக்ரீவன் அவ்வாறு செய்யக் காரணம் மறுபடியும் அந்த மாயாவி தன் நாட்டை அழித்து விடுவானோ என்றொரு அச்சத்தாலே ஆகும். ஆனால் போரின் இறுதியில் வாலியே வெற்றி பெற்று தன் வீரதீர பராக்கிரமத்தினால் குகையின் வாயிலை முடியிருந்த பாறையை அகற்றி தன் நாட்டிற்கு திரும்பினான்.

தன் நாட்டை தம் அருமைத் தம்பியே ஆட்சி செய்வதைக் கண்ட வாலி, சுக்ரீவன் தனக்கு துரோகம் செய்துவிட்டான் என்று நினைத்துக்கொண்டு சுக்ரீவனை தன் நாட்டைவிட்டு அடித்துத் துரத்தினான். அதோடு மட்டுமல்லாமல் தன் தம்பியின் மனைவியையும் வாலி அபகரித்தான். எந்தவொரு துணையுமின்றி திரிந்த சுக்ரீவனுக்கு அனுமனின் நட்பும் தொடர்ந்து ஸ்ரீராமனின் நட்பும் ஆதரவும் கிடைத்தது. தனக்கு நேர்ந்த

கம்பன் விழா 2006

துயரத்தை அனுமானித்தும், ஸ்ரீராமனிடத்தும் கூறி தனக்கு உதவ வேண்டுமென சுகர்வன் வேண்டினான். தன் மனைவியை பிற ஒருத்தன் தன்னிடமிருந்து அபகரித்தது போலவே சுகர்வனின் மனைவியை வாலி அபகரித்ததாலே ஸ்ரீராமன் சுகர்வனுக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்தான். இதன் பின் நடந்ததுதான் வாலி சுகர்வப் போர். சுகர்வன் வாலியை போருக்கு அழைத்தான். இடமும் நேரமும் முடிவெடுக்கப்பட்டு சுகர்வனும் வாலியும் போர்க்களத்தில் இறங்கினர். போரின்போது வாலி தாம் இந்திரனிடமிருந்து தவத்தால் பெற்ற மந்திர மாலையை அணிந்துகொண்டு போர்க்களத்தில் இறங்கினான்.

ஆனால் சுகர்வனோ தன் பின்னால் நிற்கும் ஸ்ரீராமனின் துணையை நம்பிக்கொண்டு போர்க்களத்தில் இறங்கினான். சகோதரர்களாகவே இருந்தாலும், போரில் இருவருமே தாம் யாருக்கும் இளைத்தவர் அல்ல என்று போரிட்டான். இருவருக்கும் போர் நடந்துகொண்டிருக்கும் போது ஸ்ரீராமப்பிரான் மரத்தின் பின் மறைந்து நின்று வாலியை தன் அம்பால் வீழ்த்தினான். வாலியும் கீழே சரிந்தான்.

இராமன் தான் தன்னை மரத்தின் பின் மறைந்து அம்பெய்து வீழ்த்தினான் என்றறிந்தவுடனே வாலி ஸ்ரீராமனை கோழை என தூற்றினான். இருவருக்கும் விவாதங்கள் மூண்டன. இவ்விவாதம் தான் இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமா? என்பதை நமக்கு விளக்குகிறது. வாலி ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து “தர்மத் தலைவன், நீதியின் மறு உருவமே என்று பல புனைப்பெயர்களைக் கொண்ட ஸ்ரீராம பிரானே “இதுதான் உன் தர்மமோ”? நான் வஞ்சிக்கப்பட்டது வேற்றோரால் அல்ல. மாறாக என் அருமைத் தம்பி இந்த சுகர்வனாலே ஆகும். நியாயத்தின் தலைவரே இதுதான் உன்னுடைய நியாயமோ? என்னை மறைந்து நின்று வீழ்த்தியது உமக்கு தர்மமோ, நியாயமோ? என்று தனது சினத்தை வெளிப்படுத்தினான் வாலி.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்னொரு கேள்வியையும் கேட்டான் வாலி. வாலி ஸ்ரீராமப்பிரானைப் பார்த்து “உன் மனைவியை நீ மீட்க விரும்பியிருந்தால், என்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால், நான் விரல் அசைத்தவுடனே இராவணன் உன் மனைவியை உன்னிடமே அனுப்பியிருப்பான். அதைவிட்டு விட்டு ஒரு துரோகிக்கு துணை நின்று என்னை அம்பால் வீற்றிருக்காயே? என்று கேட்டதற்கு ஸ்ரீராமன் இப்படி பதிலளித்தார். “வாலி நான் உன்னை என் அம்பால் வீழ்த்தியதற்கு மிக முக்கிய இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. அவைகளுள் ஒன்று இராவணன் என் மனைவியை அபகரித்தது போலவே நீயும் சுகர்வனின் மனைவியை அபகரித்ததாலும் போர்க்களத்தில் நீ தவக்கால இந்திரனிடமிருந்து பெற்ற மாலையை அணிந்ததாலே ஆகும்” என்று ஸ்ரீராமன் பதிலளித்தான். வாலி இன்னும் தெளிவாகவில்லை என்று அறிந்துகொண்ட ஸ்ரீராமன் வாலிக்கு இப்படி விளக்குகிறார். “வாலி நீயும் இராவணனும் மற்றவர்களின் உடமைகளுக்கு ஆசைப்பட்டு இறுதியில் நீ என் அம்புக்கு பலியாகாயிருக்கிறாய்... அதுமட்டுமல்லாமல் சுகர்வனின் வேதனை உன்னால் அறியமுடியாது. மாறாக அவனைப்போல் மனைவியை வேறொருவனுக்கு பறிகொடுத்த எனக்குத்தான் அதன் வலியும் வேதனையும் தெரியும் என்றான்.

வாலிக்கு தாம் செய்தது தவறு என அப்பொழுதுதான் நெஞ்சில் சுர் என்று குத்தியது. இருப்பினும் வாலி “நான் செய்தது தவறு என்று நான் வருந்துகிறேன். ஆனால், நீர் ஏன் எனக்கு நேரே நின்று என்னை வீழ்த்தாமல் எதற்கு மறைந்திருந்து என் மீது அம்பு எய்தாய்? என்று ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துக் கேட்டான். அதற்கு ஸ்ரீராமன் “நானும் சுகர்வனைப்போல் உன்னுடன் நேருக்கு நேர் நின்று போரிட்டிருந்தால் கண்டிப்பாக நானும் உன்னிடம் தோல்வியுற்றிருப்பேன், அதற்குக் காரணம் நீ அணிந்திருக்கும் மந்திர மாலையான் காரணம், அதுமட்டுமல்லாமல் நான் அம்பை எய்தது உன்னை மாய்ப்பதற்கு அல்ல. மாறாக உன் மந்திர மாலையை உன் உடம்பை விட்டு அகற்றவே ஆகும் என்று கூறியது வாலிக்கு ஸ்ரீராமன் செய்தது தவறில்லை என்பது தெரியவந்தது.

**நன்றிக்கு வித்தாதம் நல்வொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் தீயம்பை தரும். (135)**

எனும் திருக்குறளின் விளக்கம் நன்னடத்தை இன்பமான நல்வாழ்க்கைக்குக் காரணமாக இருக்கும்; தீய நடத்தை எப்பொழுதும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். நன்னடத்தை இன்பமான நல்வாழ்க்கைக்குக் காரணமாக இருக்கும் என்பதை ஸ்ரீராமனுக்கு நடந்ததை ஒப்பிட்டு, தீய நடத்தை எப்பொழுதும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் என்பது வாலிக்கு நடந்ததை ஒப்பிட்டும் நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஸ்ரீராமனுக்கும் வாலிக்கும் நடந்த விவாதங்களால் வாலிக்கு மட்டுமல்லாமல் நமக்கும் இராமன் மறைந்திருந்து வாலியை கொன்றது அறமே என்பதை நிரூபணம் செய்கிறது.

சீதையை ஏன் இராமன் அக்கினிப் பிரவேசம். செய்யச் சொன்னான்? இலட்சப்பிரபு, சுங்கைப்பட்டாணி, பெடா

“சுவாமி! சுவாமி! அதோ... அந்தப் பொன்மாணைப் பார்த்தீர்களா? அதன் வால் மாணிக்கக் கற்கள் பதிந்து எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. அந்த மான் துள்ளிக் குதித்து ஓடும்போது அதன் அழகு கண்களைப் பறிக்கிறதே? அந்த மாணை எனக்குப் பிடித்துத் தருவீர்களா?” என்று கெஞ்சினாள் சீதை.

மணமாகி வந்த பிறகு, அயோத்தியில் அரண்மனை வாசம் செய்தபோதோ, நகர் நீங்கி வெளியே வந்து ஆரண்யவாசம் செய்தபோதோ, சீதை அப்படி ஆசைப்பட்டு ஒரு பொருளைக்கூட கேட்டதே இல்லை. அதனால் அந்த வேண்டுகோள் இராமனை மனம் நெகிழச் செய்தது.

“அந்த மான்தானே வேண்டும்? எப்படியாவது பிடித்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்!” என்றார் இராமன். இலட்சுமணனுக்கு இந்த இரண்டுமே ஆச்சரியமாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பொருளுக்காக ஏங்கக் கூடியவள் அல்ல சீதை. எதையும் ஆராயாமல் உடனே அப்படி உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொல்லிவிடக் கூடியவரும் அல்ல இராமன். ஆனால் இரண்டுமே இப்படி நேருவானேன்? இலட்சுமணனின் மனம் கலங்கியது. இந்த விஷயத்தில் எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்வதே நல்லது என்று எண்ணினான்.

“அண்ணா! அவசரப்பட்டு எந்த முடிவுக்கும் வந்துவிட வேண்டாம் என்று பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். எங்கேயாவது நாம் உயிருள்ள பொன்மாணைப் பார்த்ததுண்டா? அப்படியே இருந்தாலும், அதற்கு வாலில் மாணிக்கக் கற்கள் பதிந்து மின்னுவதைக் கண்டதுண்டா? இது ஏதோ ஒரு மாயமான்! நம்மை ஏமாற்ற அரசுக்கர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சி என்றே தோன்றுகிறது. கவனமாக இருக்க வேண்டுகிறேன்!” என்று உணர்ச்சி வயப்படாமல் வெகு நிதானமாகவே எச்சரித்தான் இலட்சுமணன்.

இராமன் அதை ஏற்கவில்லை. “நாம் பார்க்கவில்லை என்பதனால் ஒரு பொருளை இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியுமா? இந்த அழகான மான் நம் கண் முன்னே துள்ளி விளையாடுவதை நீ கவனிக்கவில்லையா? நான் அதை எப்படியாவது பிடித்துக் கொண்டுவந்தே தீருவேன்!” என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொன்னார் இராமன்.

இராமமணத்தில் இஃது ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும் கட்டம். இராமமணத்தில், இராமன் அவதாரம் செய்த நோக்கம் ஈடேறும் வேளை வந்துவிட்டது. இராவண வதத்துக்குக் காரணமாக சீதாதேவியை அவள் கவர்ந்து செல்ல வேண்டிய தருணம் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. விதி அதற்குரிய சூழ்நிலையை அமைக்கிறது. அதனால்தான் இந்தத் திருப்பு முனையில் மூவருமே தமது இயல்பான சுபாவத்திலிருந்து மாறி நிற்கிறார்கள்.

ஆசைப்பட்டுக் கேட்டறியாத சீதாதேவி, பிடிவாதமாக மாயமாணைப் பிடித்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்கிறாள். எப்போதுமே நிதானமாக எதையும் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் இராமன் உணர்ச்சி வசப்பட்டு அவசரப்படுகிறார். எப்போதும் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பதற்றமாகப் பேசும் இலட்சுமணன் வெகு நிதானமாகப் பேசுகிறான். சற்று யோசித்து முடிவெடுக்கும்படி வேண்டுகிறான். ஆக, விதிதேவன் வந்து திரும்பியதும் மூவருமே நிலை திரும்பிவிட்டார்கள்.

“இலட்சுமணா...! நீ சீதாதேவிக்குக் காவலாக இங்கேயே பர்ணசாலையில் இரு. நான் போய் பொன்மாணைப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன்” என்று கிளம்பி விடுகிறார் இராமன். ஓடும் பொன்மாணைப் பிடிக்க முடியாது என்ற நிலையில் அம்பு எய்து அந்தப் பொன்மாணை வீழ்த்துகிறார். கீழே விழுந்து உயிர்விடும் வேளையில் அந்த மாயமானான மார்சன் உருவெடுத்து இராமனைப் போலவே குரலை மாற்றிக் கொண்டு, “தம்பி இலட்சுமணா...! சீதா!” என்று வாய்விட்டுக் கூவிப்பலம்பி உயிர் நீக்கிறான். இந்த மோசத்தைக் கண்டு “இலட்சுமணன் சொன்னது சரியாயிற்று!” என்று எண்ணித் துடித்துப் போனார் இராமன்.

காற்றில் மிதந்து வந்த அந்தக் குரல் ஒலியைக் கேட்டு கதிகலங்கிப் போகிறாள் சீதை. “இலட்சுமணா! அதோ உன் அண்ணன் குரல் கேட்கவில்லையா? ஓடு...! ஓடு...! என்று இலட்சுமணனைத் தூண்டுகிறான். “ஐயோ...! என்னுடைய நாதன் அபாயத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். உனக்குக் காது கேட்கவில்லையா...? இன்னும் இங்கேயே நிற்கிறாயே?”

என்று தத்தளித்துக் கதறுகிறாள்.

ஆனால், அரசுக்கர்களுடைய சூழ்ச்சியை என்றுமே நன்கு அறிந்து மதிப்பிட்டுள்ள இலட்சுமணன் அசையவில்லை. “பர்ணசாலையிலேயே காவலாக இரு...!” என்று அண்ணன் இட்ட ஆணையை எண்ணி அங்கேயே நிற்கிறான். ஜானகிக்குப் பெருங்கோபம் உண்டாயிற்று. “சுமித்திரையின் மகனே! சத்ருவாகி விட்டாயா...? இவ்வளவு நாளும் வேஷம் போட்டாயா? அண்ணன் இராமனின் மரணத்துக்காகவா இவ்வளவு

கம்பன் வீழா 2006

நாளும் காத்திருந்தாயா...? உன் அண்ணன் மாய்ந்தபின் என்னை நீ அடைந்துவிடலாம் என்றா இவ்வளவு நாளும் என்னை ஏமாற்றினாய்?" என்று கேட்கிறான்.

இலட்சுமணன் காதுகளை முடிக்க கொள்கிறான். அவனால் அந்த அபாண்டமான, மோசமான, கொடிய பழிச்சொற்களைத் தாங்க முடியவில்லை. இருப்பினும் இராமனை யாரும் கொன்றுவிடவே முடியாது என்று அவனுடைய திறமையை எடுத்துக்கூறி, அது அரக்கர் செய்யும், மாயம் என்று தெளிவாகச் சொல்லுகிறான். சீதாதேவி பெருங்கோபத்துடன் மீண்டும் தகாத வார்த்தைகளைக் கூறுகிறான். "துன்மார்க்கனே! இதற்காகவா எங்களுடன் காட்டுக்கு வந்தாய்? நீ என்னை அடைய ஆசைப்பட்டாலும் நான் உன்னைக் கண்ணெடுத்துப் பாரேன்! இராமன் இறந்தபின் நான் ஒரு நிமிடமும் உயிர் வாழமாட்டேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள். ஒரு நாளும் நீ என்னை அடைய முடியாது!" என்கிறான்.

அந்த வார்த்தைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், சீதையைப் பரணசாலையை விட்டு வெளியே வரவேண்டாம் என்று வாசலில் எல்லைக் கோட்டைக் கிழித்து எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு இராமன் போன வழியிலேயே ஓடுகிறான் இலட்சுமணன். சீதாதேவியைத் தன் தாயைப் போல எண்ணி மிகுந்த மரியாதையுடன் நடந்து வந்த இளையபெருமானின் மனம் அந்தச்சுடு சொற்களை எண்ணி நொந்தது. அக்கினியில் எடுத்துப் போட்டுத் தன்னை வாட்டியது போல தவிதவித்துப் போனான். அந்த வேதனையால் கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு ஓடிப்போய் அண்ணன் முன் நின்றான் இலட்சுமணன்.

"தம்பி இலட்சுமணா! எங்கே வந்தாய்...? சீதாதேவியைத் தனியே விட்டுவிட்டு வந்து விட்டாயே...? நீ என்ன ஆனாலும் அவளை விட்டுவிட்டு வரக்கூடாது என்று நான் எச்சரிக்கை செய்திருந்தும் வந்து விட்டாயே?" என்று சத்தமிட்டார் இராமன். இலட்சுமணன், தன்னைச் சீதாதேவி கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பி வைத்ததைச் சொன்னான். ஆனால், தகாத வார்த்தைகளைக் கூறி மனந்துடிக்கச் செய்தது வெளியே சொல்லவில்லை. அவன் சொல்லாவிடினும் நடந்ததை ஊகித்துக் கொண்டான் இராமன்.

அதன் பிறகு, இராவணனால் கைப்பற்றப்பட்ட சீதாதேவியைத் தேடிப்போவதும், சுக்ரீவன் உதவியைப் பெறுவதும், இலங்கை மீது படையெடுப்பதும், இராவணனைச் சம்ஹாரம் செய்வதுமான பல நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. ஆனால், இலட்சுமணன் தன்னை வாட்டிய அந்த சுடுசொற்களைப் பற்றி வெளியே சொல்லவில்லை. உத்தமமான அவனை மனம் நோகச் செய்த அந்தச் சொற்களை இராமனும் புரிந்து கொண்டான். ஆனால், அதைப் பற்றி இலட்சுமணனிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை.

சிறை மீட்கப்பட்ட சீதாதேவியை இராமன் கட்டளைப்படியே சகல அலங்காரங்களும் செய்துகொள்ளச் சொல்லி அழைத்து வருகிறான் விபீஷணன். எல்லோரையும் கூட இருக்கச் செய்துவிட்டு, அனைவர் முன்னிலையிலும் சீதையைப் பார்த்து "உனக்காக அல்ல இந்தக் கோர யுத்தத்தை நடத்தியது. என் கடமையைத் தீர்க்கவே செய்தேன். உன்னை அடைவது எனக்கு இப்போதும் மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. அபவாதம் என்ற புதை உன்னை முடி மறைக்கிறது!" என்று சொல்கிறார் இராமர்.

இதயத்தைப் பிளக்கும் அந்தச் சொற்களை இராமன் வாயிலிருந்து கேட்க வேண்டி இருக்கும் என்று சீதாதேவி நினைக்கவே இல்லை. சீதாதேவி அபாண்டமான அந்தப் பழிச்சொற்களைக் கேட்டுத் துடித்துப்போனான். "நாதனே...! என்னுடைய தூய்மையை நான் நிரூபிப்பேன். தங்களுடைய ஆணை எதுவானாலும் அதை ஏற்றுப் பணிவேன். உத்தரவிடுங்கள்...!" என்று கண்ணீர் விடப்படியே புலம்புகிறாள் சீதாதேவி.

உன்னைச் சிறையெடுத்த உள்நோக்கத்தை நான் நன்கு அறிவேன். அவனது அசோக வனத்தில் உனக்கு எந்தக் குறையுமின்றி ஒரு மகாராணிபோல வைத்திருந்தான். அதையும் அறிவேன். நானே உன்னை வந்து மீட்டிருப்பேன்.... ஆனால், சிறிது காலம் என் பிரிவால் நீ துயருற வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் அனுமனைத் தூதுவனாக அனுப்பினேன். நீ என் பிரிவால் பட்ட துயரங்களை இலட்சுமணன் பட்ட துன்பங்களுக்கு ஈடாகச் செய்ய நினைத்தேன். அதன் மூலம் செய்த தவற்றை உணர்த்தவும் எண்ணினேன். ஆகையால்தான் இந்த அக்னிப் பிரவேசம். நீ உத்தமி என்பது எனக்கு மட்டுமல்ல இந்த உலகுக்கே நிச்சயம் தெரியும். இந்த அக்னிப் பரிட்சை உன்னை உத்தமி என்று நிரூபிப்பதற்காக அல்ல இஃது இலட்சுமணனுக்காக நீ செய்யும் பிராயச்சித்தம். நீ மனப்பூர்வமாக ஏற்கும் தண்டனை. இதைச் செய்து முடி. உன்னை முடியிருக்கும் அபவாதம் நிச்சயம் எரிந்து சாம்பலாகும்" என்றார் இராமன்.

சீதை தன் பதியின் திருவடிகளைப் பணிந்து அக்னிக்குள் பிரவேசித்தாள். சுற்றியிருந்தோர் அனைவரும் அமுதனர்; புலம்பினர். இலட்சுமணனும் கண் கலங்கினான். இராமன் மட்டும் தான் செய்வது சரியென்று மௌனமாக நின்றான். சீதை முழுமையாக அக்னியில் இறங்கியவுடன், சீதை தன் தவற்றை உணர்ந்தாலும், பரந்தாமனின் திருவருளாலும் அகோரத் தீயானது மலர்களாக மாறியது. அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். சீதை வெளியே வந்தாள். இராமனின் தாள் பணிந்து எழுந்தாள். இலட்சுமணனையும் நோக்கி வணங்கினாள். இலட்சுமணன் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தான். அனைவரும் இராமனையும் சீதையையும் வணங்கி நின்றனர். இராமன் தன் செய்கையால் பெருமிதம் அடைந்தான்.

இலக்கியக் கம்பரும்... இதிகாச இராமாயணமும்...?

பாவலர் ஏ.ஆர். சுப்பிரமணியம், பத்து கேவ்ஸ்,

இதிகாசங்களில் பெரிதாகவும், பெருமையாகவும் சொல்லப்பட வேண்டியவை... இரண்டு... அவைகளில் ஒன்று இராமாயணம், மற்றொன்று... மகாபாரதம்...!

கம்பராமாயணம்.... அருமையென்றால்.... மகாபாரதம் பெருமை கொண்டது எனலாம். இரண்டுமே... இதிகாசங்கள்... பெருங்கதை..., நெடுங்கதை...! தர்மம் நிலைத்து... அதர்மம் அழிந்த கதை. நம்மவர்கள்... இராமனை... வடமொழியில் தெரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை... முடியவில்லை...!

இதன் காரணமாய்... கம்பர் பெருமான்... தமது வடமொழிப் புலமையாலும்... தமிழில் பெரும்புலவராக இருந்தமையாலும்... வண்டமிழைக் கொண்டு... பத்தாயிரம் பாடல்கள் கொண்ட செஞ்சொல் இலக்கியமாய்... தமிழ் மரபு மீராமல் தேன்சொட்ட படிப்பெளவியமாயும், சுவைக்கத் தமிழ்த்தேனாயும் வால்மீகி இராமாயணத்தைக் கம்ப(ர்) இராமாயணமாய் தமிழில் ஆக்கி அருளினார்.

யாரிந்தக் கம்பர்...?

அன்னார்... செந்தமிழ் நாட்டின் நஞ்சை நிறைந்த நந்நிலமான தஞ்சையில் பிறந்தவர். குறிப்பாக திருவழுந்தூரில்... ஆதித்தன் எனும் பெயர் கொண்ட தந்தையாருக்குப் பிறந்தவர் என இவர் வரலாறு கூறுகிறது.

கம்பர் பெருமான் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராகவும்... இவர் சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தார் எனவும் அறியப்படுகிறது. இவரின் தமிழ்ப் புலமையும்... செறிவும் தமிழ் ஆற்றலும் அளப்பரியதாக இருந்ததை இவரின் பத்தாயிரம் வரிகள் கொண்ட கம்ப இராமாயணமே சான்று... பகரும்.

இவரின் பெருமையை எடுத்துரைக்க "கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்", "கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்" என்றும் பேச்சு வழக்கில்.... "ஆமாம்... பெரிய கம்பச்சித்திரம்" என்று பலரும், இன்றளவும் கூறக் காணலாம். அவரது கவிப்புலமையையும்... தமிழ்ப்புலமையையும் தக்காரும் புகழ்வது... கண்கூடு. ஏகம்பன் எனும் இறைவனார் திருப்பெயரே... "கம்பன்" என மறுவித்திரிந்து... பின்னாளில் கம்பனாக ஆகியது என்பர்.

பெரும்புலவர்களில்... ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, ஓளவையார் போன்றோர் இவர் காலத்து புலவர்மாராம். கம்பர் பெருமான்... இராமாயணம் தவிர, "சடகோப அந்தாதி..., ஏரேழுபது..., சிலை எழுபது... திருக்கை விளக்கம்..., சரஸ்வதி அந்தாதி போன்ற இன்னபிற நூல்களையும் ஆக்கியருளியுள்ளார்... என இராமாயண உரைநடை ஆசிரியர் வரதமணியார் கூறுகிறார்.

இராமாயணம் தமிழுக்கு வந்த காரணம்:-

ஆதியில்... இராமாயணம் வடமொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக வால்மீகி முனிவர் தாம் எழுதிய வால்மீகி இராமாயணம் வடமொழியிலேயே இருந்தது. இதனை... தென்மக்களால் உணர்வோ... ஏற்கவோ... இயலவில்லை.

இதன் காரணமாக... வடமொழிப் புலமையும்... தமிழ்ப் புலமையும் ஒருங்கே அமைந்த செம்மாப்புலவர்... வடமொழிக் கதையாம் இராமாயணத்தை... தமிழ்மணம் மாறாது... சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்... கவியுமும், மாறா நற்சுவையில் தமிழின்பம் மேலோங்க... கற்கண்டு மென்தமிழில் நாவினிக்க..., செவியினிக்க..., மனமினிக்க தமிழ்ப்படுத்தினார்... கம்பர் பெருமான்.

ஆன்றோரும், சான்றோரும் கம்பரின் சிறப்புதனை உணர்ந்தனர்... வியந்தனர்... புகழ்ந்தனர். கம்பரின் தமிழ்ப்புலமையையும் கவிபுனையும்... மேன்மையுங் கண்டு புலமைக்கு இவர் தக்கவரே... என்று கூறி... ஒப்பி... "கவிச்சக்கரவர்த்தி" எனும் பட்டத்தையும் எடுத்து வழங்கினார்.

கம்பர் பெருமான் தாம் கண்ட இராமாயணத்தை அரச சபையில் அரங்கேற்ற எண்ணினார். ஆயினும் ஒட்டக்கூத்தர் இவருக்குத் தடையாக இருந்தமையால்... மனத்தாங்களோடு "யாம்... திருவரங்கம் சென்று...இராமாயணத்தை அரங்கேற்றுவோம்" என்று பகர்ந்து அவ்வண்ணமே இராமாயணத்தை பயப்பக்தியுடன் கையிலேந்தி... திருவரங்கம் சென்று... அரங்கன் முன்னிலையிலும் ஆன்றோர்.... முன்னவரும் கம்பர் இராமாயணத்தை உளமார் அரங்கேற்றினார் என்பது வரலாறு.

கம்பன் வீழா 2006

இராமாயணம் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்ட அவ்விடம் இன்றும் "கம்பர் இராமாயணம் அரங்குற்றிய இடம்" என்று குறிப்பு எழுதிய பலகையொன்றும்... திருவரங்கம் சென்று பார்ப்போர் கண்ணில் படும்.

கம்பரின் நல்வரவால் தமிழ் மேலோங்கியது:-

சரி, இப்போது இராம கதையில் வரும் கதை மாந்தர்களைக் காண்போம். சிலரின் பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம்...

ஜனகமகாராஜா, தசரதச் சக்கரவர்த்தி, கௌசல்யா, சுபத்திரா, கைகேயி, கூனி, இராமன், இலக்குவன், சத்துருக்கன், பரதன், சீதாபிராட்டியார், இராவணன், மண்டோதரி, கும்பகர்ணன், விபீஷணன், அனுமன், குர்ப்பநகை, குகன், வாலி, ஜாம்பவான், சம்பாதி, ஜடாயு, விசுவாமித்திரர், வஷிஷ்டர், அகலிகை, மாரீசன், லங்கினி, அஞ்சனாதேவி, அங்கதன், அரக்கி, அங்காதாரை, இந்திரஜித், விபீஷணன் மகள் திரிசடை, பெரும்வீரன் சம்புமாலி, இராவணனின் பஞ்சசேனாதிபதிகளான விருபாஷன், யூபாஷன், துரத்தான், பிரகாஸன், பாஸகரன், இராவணனின் மகன் அக்ஷகுமாரன், சுக்ரீவன், நீலன், மகரக்கண்ணன், மகோதரன் என்று பெயர்கள் நீளும்.

மாபெரும் கதையான இராமாயணம் பல காண்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை:-

1. பாலகண்டம், 2. அயோத்தியா காண்டம், 3. ஆரண்யா காண்டம், 4. கிஷ்கிந்தா காண்டம், 5. சுந்தர காண்டம், 6. யுத்த காண்டம் ஆகியனவாம்.

இவ்வாறு அமையப்பெற்ற காண்டங்கள் மேலும் பலப்பல படலங்களாக, நூற்றுக்கணக்கில் பிரிகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக... அவதாரப் படலம், மிதிலைப் படலம், ஜடாயுகாண்டப் படலம், இராவண வதைப் படலம், கிஷ்கிந்தாப் படலம், முடிசூட்டுப் படலம் என அவை பிரியும்.

மலையக மண்ணில் இராமாயணம்

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே பெரிய இராமர் கோயில்... கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகத்தில் கீழ்ப்பேரா, பாகன் டத்தோ தோட்டத்தில் தென்னகன் சூழ்ந்த நல்லிடத்தில் அமையப்பெற்று (அமரர் வீ.தி. சம்பந்தர் பெருமுயற்சியில்) இன்று பிரபலமாக விளங்கி வருகிறது.

அடுத்த பெரிய ஆலயம் சிலாங்கூர் செலாயாங் பாருவில் அமைந்துள்ள இராமர் ஆலயம் இது சமயம் அது இரண்டாவது நன்னீராட்டிற்கு தயாராகி வருகிறது.

மேலும் பல இடங்களில் இந்நாட்டில் இராமர் கோவில்கள் இருக்கவே செய்கின்றன.

பத்துமலையில் இராமாயணக் கலைக்கூடம்

தலைநகர் கோலாலம்பூரின் அருகே, பத்துமலை திருக்கோயில் வளாகத்தில் அமைந்துள்ள நான்காவது குகையே கலைவடிவிலும், சிலைவடிவிலும் இராமாயணக் காட்சிகளை பெரும்வடிவில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. நிர்வாகமும், பொதுமக்களும் வழங்கிய நன்கொடையால் மேற்படிக் குகையில் இராமாயணக் காட்சிகள் குறைவின்றி நிறைவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

பத்து மலை வளாகத்தில் பெரியதும், சிறியதுமாக பல குகைகள் இருப்பினும், வள்ளுவர் கோட்டத்தில் சுமார் எழுநூறு குறள் வெண்பாக்களை... சுவைவக்கர்களில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். குமரன் கதையைக் கூறும் கலைக்கூடம்... "குரு குரு" குகையில் அமைந்திருக்கிறது. நான்காவதாக இரயில் நிலையத்திற்கு முன்னே... இராமபக்த அனுமன்விஸ்வரூபம் எடுத்து தன் நெஞ்சினைப் பிளந்து தனது மனத்துள்ளே இராமரும், சீதையுமே உள்ளனர் என்பதைக் காட்டும் பெருஞ்சிலை அருகே வலதுபுறம் இருக்கும் இருண்ட குகையே... இராமாயண சிற்பக் கலைக்கூடம் அமைந்துள்ள இடமாம்

இங்கே,

ஒரு காலத்தில் இருண்ட குகையும், அதனுள்ளே வெளவால்களும் இருந்த இடமே. இன்றுஇராமாயணக் காட்சிகள் பிரமாதமாய் அமைந்திட்ட இடமாய் மிளர்கிறது, புகழ் பரப்புகிறது.

மேற்படி இராமா சிற்ப கலைக்கூடம் சென்ற "பவ" ஆண்டு தைத்திங்கள் முதல் நாளான ஆங்கிலம் 15-01-1995 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை ஆறு மணிக்கு சிறப்புடன் திறப்பு விழா கண்டது..

கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்டான்

குகையினுள் முதல் சிற்பக்காட்சி: தசரத சக்கரவர்த்தி புத்திர பாக்கியம் வேண்டி "காமமேஷ்டி"யாகம் செய்யுங் காட்சி கண்ணில் படுகிறது. பின்னர்... கௌசல்யா தேவிக்கு ஸ்ரீ இராமனும், சுமித்திராதேவிக்கு... இலக்குவனும்..., சத்துருக்குனனும், கைகேயிக்கு பரதனும் பிள்ளைகளாகப் பிறந்து... தொட்டிலில் கிடத்தி வைத்திருக்கும் காட்சியும்...

அடுத்து... தசரத ராஜகுமாரர்கள் வேதம் பயிலும் காட்சியும், அடுத்து மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் செய்யும் யாகத்தை நடத்தவிடாமல் செய்த அரக்கியாம் தாடகையை வதம் செய்யும் காட்சியும், பின்னர் வழி நடக்கையில்... இராமனது திருப்பாதம் பட்டு, முன்னம்... கௌதம முனிவரது சாகத்தால் கல்லாய்ச் சமைந்த அகலிகை எனும் பெண்ணாள் மீண்டும் சுயருபம் கொள்ளும் காட்சியும் தென்படுகிறது.

கண்ணோடு கண் நோக்கி...

அண்ணலும் நோக்கினான்.... அவளும் நோக்கினாள்... எனும் காட்சி இதற்கான சிற்பக்காட்சியும்... சிற்பக்கூடத்தில் சித்திரக்கவி பாடுகிறது.

“எண்ணறும் நுலத்தினள், இளையல் நின்றுழிக்
கண்ணோடு கண்ணினைக் கௌவி ஒன்றையொன்று
உண்ணவும் நிலைபெறாது, உணர்வும் ஒன்றி,
அண்ணலும் நோக்கினாள்... அவளும் நோக்கினாள்

என்று பகர்ந்து - காதல் முதல் பார்வையிலே வந்து விடுகிறது என்கிறார். ஆக கம்பனின் கவிளயத்தை எங்ஙனம் எழுதிப் போற்றினாலும் தரும்.

சூரல் தமிழ் குரல் 28-12-2005

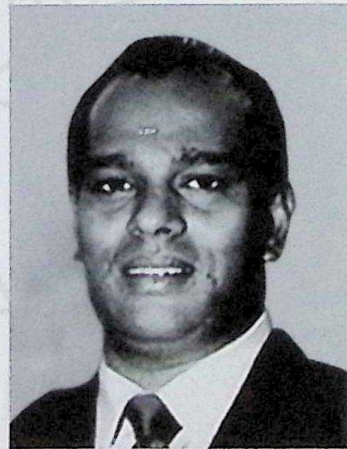
இராமாயணக் காவியத்தைப் பரப்ப கலாசார அமைச்சு ஆலோசிக்கும்

செனட்டர் சரவணன் கோரிக்கைக்கு மேலவையில் பதில்

தொன்மைமிக்க கலை கலாசாரங் களைக் கண்போல காப்பதும் பாரம் பரியங்களைப் பரவலாக பாதுகாப்ப தும் கலை, கலாசார மற்றும் பாரம் பரிய அமைச்சின் முதன்மையான பணிகளில் ஒன்று.

நேற்றைய நாடாளுமன்ற மேலவையில் இதனை வலியுறுத்திப் பேசிய கலை, கலாசார மற்றும் பாரம்பரிய துணையமைச்சர் வோங் டாம் ஊங் இதன் தொடர்பில் இராமாயணக் காவியத்தை பரப்புவது குறித்து அமைச்சு ஆலோசிக் கும் என்றார்.

தென்கிழக்காசியாவில் புகழ்பெற்று விளங்குவது இராமாயணம். மலேசிய வரலாற்றில் பரவலான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. பொம்மலாட்டம் என்று சொல்லப்படும் கலைப்படைப் பில் இக்காவியத்தின் கூறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

எனவே, கலைநயமிக்க இராமாயண காவியத்தைப் பரப்ப பாரம்பரிய அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று செனட்டர் சரவணன் எழுப்பிய கோரிக்கை யைத் தொடர்ந்து துணையமைச்சர் மேற்கண்ட அறிவிப்பினைச் செய்தார்.

கம்பன் விழா 2006

இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமா?

பாணன், பழ. அடைக்கலம். ஜோகூர்

முன்னுரை

சாமார் பன்னிரெண்டாயிரத்து நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய தமிழ் மொழி, செம்மையாக ஆக்கப்பட அதன் வளமும் தொன்மையுமாக பதினாறு காரணங்கள் ஆய்வுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டன.

காப்பியங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், இலக்கண இலக்கியங்கள் இப்படி தமிழ் மொழியின் வளம் சேர்க்கும் களஞ்சியங்கள் ஏராளம் என்பது கண்கூடு.

தமிழே கதி என்று வாழ்ந்தவர் இருவர் என்றும், கதி என்ற சொல்லில் க. கம்பரையும், தி. திருவள்ளுவரையும் குறிக்கும் என்பது அறிஞர் கருத்து.

வடமொழியில் வால்மீகி முனிவரால் எழுதப்பட்ட மூலக்கதையை அப்படியே உள்வாங்கி, தமிழ்ப்பண்பு குறையாமல் கம்பர் தமிழுலகுக்கு வழங்கினார். தமிழ் மொழியில் கம்பர் இயற்றியதாலேயே அது கம்பராமாயணம் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றது என்பது வெள்ளிடைமலை.

ஆனீசுக் கருத்துக்களை அப்படியே கூறாமல், நடந்த சம்பவங்களோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறும் போது, அது மக்கள் மனத்தில் சபலத்தில் பதியும் வண்ணம் அமைந்தது.

தசாவதாரம் என்ற பத்து அவதாரங்களில் இராமாவதாரமும் ஒன்றாகும். இராமாயணம் ஓர் இதிகாசம். அதைப் படிப்பதும், உள் வாங்கி உணர்தலும், நிச்சயம் வாழ்வில் வளமும் நலமும் பயக்கும் என்பது திண்ணம்.

“உண்மைக்கு ஒரு யுத்தஹன்
வள்ளல் தன்மைக்கு ஒரு கர்ணன்
பெண்மையின் இலக்கணத்துக்கு ஒரு சீதை
விவ்ஹாற்றாலுக்கு ஒரு விஜயன்
கண்ணிய வாழ்வியலுக்கு ஒரு வேணுகோபாலன்
இகபர தர்மத்துக்கு ஓர் இராமன்”

என்பது தமிழுலகம் கண்ட நியதி இக்கூற்று. பொய்க்க வாய்ப்பில்லை, வழியுமில்லை

சரியா? தவறா?

இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமா என்ற வினா கற்றவர் மனத்தில் எழுவது இயற்கையே. எனினும் திருவள்ளுவர் இங்கே வருகிறார்.

இதனை இதனால் இவன்முடக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல் (குறள் 517)

இந்தத் தொழிலை இக்கருவியால் இன்னவன் முடிப்பான் என்று ஆராய்ந்த பிறகு, அத்தொழிலை அவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்கிறார் அவர். வாலியை யார் நேருக்கு நேர் எதிர்த்து நின்றாலும், அஃது இராமனேயானாலும், அவனின் பலத்தில் பாதியளவு பலம் வாலிக்குப் போய் சேர்ந்து விடும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே! எனவே, வாலியை நேருக்கு நேர் நின்று இராமன் எதிர்ப்பது அறிவுடைய, ஏற்கத் தகுந்த செயலாகுமா? எக்காரியத்தை எதைக் கொண்டு எப்படிச் செய்தால் வெற்றி கிட்டுமோ, அக்காரியத்தை அப்படிச் செய்வதுதான் அறம். செயல் திறன் என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

வாலியின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இராமன் மறைத்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமாகுமா என்பதை மேலும் ஆய்வதற்கு முன், "வாலியார்?, அவன் எப்படிப்பட்டவன்?" என்பதை சற்றுச் சுருக்கமாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இங்கே அவசியமாகின்றது.

தேவலோக மண்டலாதிபதி இந்திரனின் மகன்தான் வாலி, கிஷ்கிந்தையின் மன்னனாக இருந்தான். அவன் வானவர்களின் தலைவன். வலிமையும் வல்லமையும் பெற்றவன். வாலியின் அருமைத் தம்பி சுக்ரீவன். இருவரும் இளமை முதலே சகோதரப் பாசத்துடனே வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஒருமுறை கிஷ்கிந்தையை அழிக்க வந்தான் மாயாவி என்ற அரக்கன். வாலி தன்னந்தனியாக மலை குகைக்குள் மாயாவிடின் போர் செய்ய, குகைக்கு வெளியே சுக்ரீவன் காவலிருந்தான்.

அப்போது குகையினுள்ளே இருந்து, "சுக்ரீவா அபயம்!" என்று வாலியின் மரண குரல் கேட்டது. அதைக் கேட்டு சுக்ரீவன் பதறிப் போனான்.

சற்று நேரத்திற்குப் பின், "உன்னை மாயாவிடமிருந்து காத்துக் கொள், சுக்ரீவா!" என்று மறுபடியும் வாலியின் குரல் ஒலித்தது. குகையின் உள்ளே இருந்து வாய் வழியாக செங்குருதி ஆறாக ஓட ஆரம்பித்தது.

செய்வதறியாது துடித்துப் போன சுக்ரீவன், தன் சகோதரன் வாலி, அந்த மாயாவிடால் கொல்லப் பட்டுவிட்டான். இனி அவன் வெளியே வந்தால் தன்னையும் நாட்டையும் அழித்துவிடுவான் என்று அஞ்சி, குகையின் வாயிலை ஒரு பெரிய பாறையால் மூடிவிட்டு, கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிவிட்டான். ஆனால், வாலி வெற்றி பெற்று, தனது வலிமையால் குகையின் வாயிலை மூடி இருந்த பாறையை அகற்றிவிட்டு வெளியே வந்தான். கிஷ்கிந்தையை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

சுக்ரீவன் கிஷ்கிந்தையை ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, தனக்கு தன் தம்பி துரோகம் செய்துவிட்டதாக எண்ணி, தீராத கோபமுற்றான் வாலி.

அதனால், சுக்ரீவனை அவனது ஆட்சியையும், மனைவியையும் பிடுங்கிக் கொண்டு அடித்துத் துரத்தினான். அனைத்தையும் இழந்து வாலிக்குப் பயந்து ஒளிந்து வாழ்ந்த சுக்ரீவனுக்கு, முதலில் அனுமனின் நட்பும், பின்னர் இராமனின் நட்பும் கிடைக்கப்பெற்று இருவரின் நிலையும் ஒன்றாக இருந்தது.

இருவர் நிலையும் நினைப்பும்

காலங்காலமாக சுற்றித்திரிந்தோர் சர்ச்சை செய்து வரும் இராமாயண சம்பவம் வாலியின் வதை படலமாகும். இந்தப் படலத்தின் உள்ளும் புறமும் கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

சுக்ரீவன் அநியாயமாக நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டு, எதுவும் செய்ய முடியாதவனாய் தன் அமைச்சனான அனுமனும் வேறு சில வானரரும் துணையாக, இருசியமுக மலைச்சாரலில் திரிந்து கொண்டிருந்தான்.

இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்ற பின்னர் இராமனும் இலக்குமணனும் சுக்ரீவனைக் காணவே அங்கே வந்தனர். ஆனால், அதை அறியாத சுக்ரீவன், வில் ஏந்திய கையால் இருவர் வருவதைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பயந்து ஓட முற்பட்டான்.

அனுமன் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி தான் போய் பார்த்து வருவதாகச் சொல்லி, ஓர் அந்தணர் வேடத்தில் வந்து இராம இலக்குமணர்களைச் சந்தித்துப் பேசினான்.

அவர்களது வரலாற்றையும், சுக்ரீவனை நாடியே அவர்கள் வந்திருப்பதையும் கேட்ட அனுமன், இருவரையும் சுக்ரீவன் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான். இருதிரத்தாரும் தத்தம் துயரங்களை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டனர். இருவருமே மனைவியரைப் பறி கொடுத்தவர்கள், அப்போது, முன்பு தான் எடுத்து வைத்திருந்த சீதையின் ஆபரண மூட்டையை அனுமன் காட்டினான். அவை சீதையின் அணிகலன்களே என்று அறிந்து உறுதிப்பட்டது.

மறைந்திருந்ததன் மர்மம் என்ன?

வாலி சாதாரணமானவன் அல்லன். அவன் அதிமிகப் பராக்கிரமசாலி, வரபலம் பல பெற்றிருந்தான். இந்திரன் அளித்த வரத்தால் எதிரிகள் வாலியை நேருக்கு நேர் நின்று போரிட்டால், எதிர்ப்பவரின் பலத்தில் பாதி பலம் எதிர்ப்பவரைவிட்டு வாலிக்குச் சென்றுவிடும்.

எதிரியின் பாதிச் சக்தியும் சேர்ந்துவிட, வாலியானவன் ஒன்றரை வாலியாகவும், அவனின் பகைவன் அரை பலசாலியாகவும் மாறிவிடுவான். அதனாலேயே வாலியுடன் போர் புரிந்து வென்றவர் எவருமில்ர்.

சுக்ரீவனுக்கு இராமனின் அடைக்கலம் கிடைத்ததும் நம்பிக்கை பிறந்தது. இராமன் வாலியை அழித்து சுக்ரீவனுக்கு நியாயம் வழங்குவதாக வாக்களித்தான்.

வாலியிடம் மோதுவதில் ஒரு சிரமம். யார் ஒருவர் அவனை நேருக்கு நேர் எதிர்க்க முடியாதே. இந்திரனிடமிருந்து பெற்ற வரமாயிற்றே! எனவே இராமன் மறைந்திருந்து வீழ்த்த தருணம் பார்த்திருந்தான்.

கம்பன் விழா 2006

வாலியின் வதம்?

இராமனின் ஆலோசனையின் படி வாலியை அவன் வாசலுக்குச் சென்று, வம்புக்கு இழுத்தான் சுகர்வன். வாலி சுகர்வன் யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று.

தன்னால் துரத்தப்பட்ட சுகர்வன் துணிச்சலுடன் சண்டைக்கு வருவதைக் கண்டு வியந்தான் வாலி. சுகர்வனை நையப்புடைத்து விரட்டினான். படுகாயமுற்று தட்டுத் தடுமாறி வந்த சுகர்வன் இராமனிடம், 'ஏன் சொன்னது போல அம்பெய்தி வாலியைக் கொல்லவில்லை?' என வேதனையுடன் வினவினான்.

"சுகர்வா, நீங்கள் இருவரும் ஒன்றுபோலவே இருக்கிறீர்கள்! உங்களில் யார் வாலி என்று அடையாளம் காணுவது சிரமமாக இருந்தது. அதனாலேயே அம்புவிடவில்லை. உங்களில் வேறுபாட்டை அறிய இம்முறை நீ என் மாலையை அணிந்து செல்! இதை வைத்து வாலியை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறேன்!" என்று இராமன் நம்பிக்கை அளித்து அனுப்பிவைத்தான்.

இராமனின் மாலையை அணிந்து கொண்டு தள்ளாடியபடியே சென்ற சுகர்வன், மீண்டும் வாலியைச் சண்டைக்கு அழைத்தான்.

"இஃது என்ன விபரீதம்? தோற்றவன் திரும்பி வருகிறான் என்றால், அவனுக்குப் பின்னால் யாரோ துணை இருக்கிறார்கள்! நீங்கள் போக வேண்டாம்!" என்று மனைவி தடுத்தும் வாலி கேட்காமல், "இம்முறை அவனைத் தீர்த்துக் கட்டுகிறேன்!" என்று குருரைத்தபடியே யுத்தத்திற்கு வந்தான்.

சமயம் பார்த்து மறைந்திருந்த நிலையில் இராமன் அம்பை எய்தி வாலியை வீழ்த்தினான். வாலி வீழ்ந்ததும் அவனின் அருகில் சென்ற இராமனை வாலி கண்டான்.

குற்றம் உணர்த்தவும் உணர்தலும்

தன்னை வீழ்த்தியது தவறான முறை என்று பழி சுமத்திய வாலிக்கு, அவன் தவற்றை விளக்கி விளக்கம் அளித்தான் இராமன்.

சுகர்வனிடம் இருந்து மந்திரத்தால் பெற்ற அதிக சக்தியை அழிக்கமட்டுமே தான் அம்புவிட்டதையும், அதற்கு அவனே அனுமதி அளித்ததையும், வாலியின் பலம் மட்டுமே எஞ்சி நின்ற போது, தன்னைத் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாமல், தீமைகள் காரணமாக அவன் ஏற்கனவே அழிந்திருந்ததையும் சுட்டி, இதுநாள் வரை அவன் பலம் அல்ல என்பதையும் தெள்ளத் தெளிவாக்கினான்.

இராமனின் விளக்கம் வாலிக்கு அப்போதுதான் புரிந்தது. அதர்மத்தின் பக்கம், பலமும் அறிவும் பயன்படுவதை ஒருநாளும் அனுமதிக்க முடியாது. கீர்த்தி - அபகீர்த்தி, தர்மம் பற்றி மட்டுமேதான் கவலைப்படுவதையும் இராமன் கூற வாலியின் அகக்கண்கள் திறந்தன. அறியாமை அழிந்தது.

யாரைக் குற்றவாளியாகக் கருதினானோ, அவனே தனக்கு நீதிபதியாக அமர்ந்து தீர்ப்பளிப்பதாக உணர்ந்து கொண்டான். இராமனின் விளக்கம் வாலிக்கு ஆறுதலையும் மோட்சத்தையும் அளித்தன.

சுகர்வன் முடிசூட்டப்பட்டான். வாலியின் மகனான அங்கதன் இளவரசானான்.

முடிவுரை

இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமா? தவறு அல்லவா என்று வாதிடுபவர்கள் இன்று நேற்றல்ல என்றோ புறப்பட்டுவிட்டனர். தர்மத்தைக் காக்க அந்தியை ஒழிக்க இராமன் செய்தது சரியே என்பது அதன் உட்கருத்தை உணர்ந்து கொண்ட ஆன்றோர் வாதம்.

இராமனின் எண்ணமும் செயலும் தர்மத்தை நிலை நாட்டவே அன்றி வேறொன்றுமில்லை. தர்மத்தை நிலை நாட்டுவதில் அவதாரப் புருஷனான இராமன் கிஞ்சிற்றும் பிசகவில்லை என்பதோடு, செய்த தவறுகள் தண்டிக்கப்படவும், தப்புகள் திருத்தப்படவும் வேண்டும் என்பதை நினைவிறுத்தும் தொன்மை கருத்துகள் இராமாயணத்தில் வன்மை பெறுகின்றன.

தலை சிறந்த இதிகாசத்தை வழங்கிய கம்பருடைய புகழ், என்றும் எங்கும் நின்று நிலவும் என்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க வழியில்லை.

இதிகாசத்தில் ஒரு சொல்கூட பிசகாக இருக்க இயலாது. அன்றும் இன்றும் என்றும் அஃது அறமான செயலே. காலங்கள் மாறலாம். வாழ்க்கை முறைகள் மாறலாம், நடையுடை பாவனைகள் மாறலாம். ஆனால் தர்மங்கள் என்றும் மாறியதாக சரித்திரம் இல்லை.

அறத்தைப் போதிக்கும் இராமகாவியம்! அதில் ஒரு மாசு இருக்க வழியில்லை. தெரிந்தோ தெரியாமலோ மனிதன் தவறு செய்யலாம். அஃது இயற்கை. ஆனால், இராமனாக அவதரித்த பகவான் தவறு செய்ய மார்க்கம் உண்டா? இந்த ஒரு கருத்தே இராமன் மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது அறமே என்பதை வலியுறுத்தும்!

சீதையை ஏமாற்றி அடைய ஒருமுறை இராமனின் இராமன் போல் உருமாறினான். அப்போது அவனால் தவறு செய்ய இயலவில்லை. இராமனைப் போல் உருமாறியவனே தவறு செய்ய முடியாத போது, இராமன் எப்படி தவறு செய்திருக்க முடியும்...?

The hero becomes god in Kamban's narrative: Hey, Ram!

- Selvan -

Kamban's story of Rama is neither a retelling of Valmiki's, nor is it a translation of it.

Kamban's text is dated to 11th century, nearly a millennium after Valmiki's composition. A reader may well ask why was it necessary or important to read another rendering of Rama's story. The answer is rather simple: each teller brings to it his own narrative strategy and interpretation. Kamban's Ramayana places emotions at the core of the story; his exploration of the nuances and undercurrents of the Ramayana are much more satisfying and fulfilling than Valmiki's epic formulations.

For instance, Sita's undying and unquestioning love for Rama, Laksmana's quick temper and his impulsiveness, Bharata's determined devotion to his elder brother, and Hanuman's faith and courage are explicit and developed fully in Kamban's narrative. Whereas in Valmiki's epic, Rama's character is at times ambiguous and human, Kamban's Rama straddles between epic hero and infallible deity.

Rama-as-god

In Kamban's story, Rama-as-god is not simply a declaration, it is a leitmotif that runs through the entire text. Many *raksasas* and even Vali himself, are happy to die at Rama's hands because they are assured of salvation. Kamban never allows the reader to forget the godhood of Rama. His Ravana too, though flawed, is a heroic figure. In a sense, Kamban's story fits between Valmiki's ambiguity with regard to Rama's divinity and Tulasidasa's version drenched in *bhakti*. Thanks to Kamban, Rama grows and develops as a central figure of the current Hindu pantheon and His deification is a crucial step along the way.

Even if one has no interest in that aspect of religions and their histories, Kamban's Ramayana should be read for the beauty of its poetry and lyricism. Kamban says of Rama's first glimpse of Sita in Mithilai: "his large red eyes, those of a conquering hero's, rested on the charmer's breasts" (*Kamba Ramayana, Bala Kandam, translated by P.S.Sundaram, edited by N.S.Jagannathan, Penguin*) No wonder, scholars of classical Tamil have always held Kamban's text in the highest esteem for its delineation of the delicate nuances of character, the exquisite

கம்பன் விழா 2006

Part of Indian consciousness

The story of Rama, which is part of the Indian collective consciousness, has been retold in many regional languages and though Kamban himself acknowledges his indebtedness to the Sanskrit version of Valmiki, Kamban's is an independent work, enriched by various religious, philosophical and literary influences. The tales display many of the key beliefs that have shaped Indian thought for centuries. The Ramayana is a font of creative ideas.

For those of us who get bogged down in Western approaches and answers it is an opportunity to see how other cultures has come to deal with questions that are common to all. As such it is a lesson in the ingeniousness of the human mind and the great commonalties of the human spirit. The difference in context and the epic scale can be a source of inspiration as well as outstanding entertainment.

இராமாயணத்தில் கம்பன் எழுதிய கவிதைகள்

பால காண்டம்	பாடல் 0001 1312	1312
அயோத்தியா காண்டம்	1313 2515	1203
ஆரணிய காண்டம்	2516 3707	1192
கிட்கிந்தா காண்டம்	3708 4739	1032
சுந்தர காண்டம்	4740 6058	1319
புத்த காண்டம்	6059 10,368	4310

மொத்தம் : 10,368 கவிதைகள்

கம்பன் என் நண்பன்

பொற்கிழிக் கவிஞர் சொ. சொ. மீ. சுந்தரம், மதுரை.

கலைமகளே சொல்லுளி ஏவல் கேட்கக்
காஞ்சென் பொருளாகிக் காத்தி ருக்கத்
தலைமகளாய் தமிழ்பாடும் கவிதைச் சொல்வன்
தமிழ்க்கம்பன் என்னுண்பன் ஆக்கிக் கொண்டான்
மலைமகளின் வலப்புகன் ஆரூ ரானை
வண்டமிழ்க்காய் நண்பனைக் கொண்டதைப்போல்
வினையில்லாக் கவிபொழிவும் கம்பன் எந்தன்
மெய்நிறத்தால் இராமனென நட்டிக் கொண்டான்!

உடுக்கையிழை தவன்கைபோல் உதவு கின்ற
உயிர்நண்பன் கம்பனிவன் இருக்கும் போதில்
நடுக்கங்கள் தோன்றிடுமா? பாட்டி லுள்ள
நயங்குன்றிப் போய்விடுமா? மேடு பள்ளம்
தடுக்காமல் பார்த்திடுவான் பாட்டி னுள்ளே
தளைதட்டிச் சொல்லாறிக் கவியின் பத்தைக்
கெடுக்காமல் காத்திருப்பான் கம்பன் அந்தக்
கிளையாக்கும் பெருநட்பைப் பாடு கின்றேன்!

நாட்டுபுகழ்க் காப்பியர்க்கும் பரதிக்கும்
நாடறிந்த பெரும்பாலும் கம்ப நாடன்
பாட்டாளித் திருமரபில் கண்ண தாசன்
பாவேந்தன் கம்பனுக்குப் பேரன் ஆவான்
விட்டுக்கு விளக்காகி ஆழ்வார் கண்ட
வேதமுதற் காரணனைக் காட்டும் கம்பன்
பாட்டுக்குப் பின்பாட்டாய் நட்டிக் கொண்ட
பண்புக்குக் கைகொடுத்துப் பாடு கின்றான்!

எதுகைக்கும் மோனைக்கும் பாட்டுப் பாடி
எப்படியோ சொற்சிலம்பம் நிறையக் காட்டி
எது கைக்கும்? ஏதினாக்கும்? என்ப தின்றி
என்னபொருள் தந்தாலும் சரிதான் என்றே
எது கைக்குக் கிடைத்தாலும் பயன் படுத்தி
இதற்கென்றே கைதட்டும் ஆணைச் சேர்த்துச்
சதி செய்யும் சிறுகவிஞர் கூட்ட மென்னும்
தனலுக்குள் நான்புழுவாய்த் தவிக்கும் போதில்

விருத்தமென்னும் வழிகாட்டிச் சந்தப் பாட்டில்
விளங்குகிற நடைகாட்டிச் சொல்லுக் கேற்ற
திருத்தமுறும் பொருள்காட்டி வாழ்வில் ஓங்கச்
சிலையேந்தும் சேவகனைச் சிறக்கக் காட்டி
வருத்தத்தை வளர்க்காதே கவிதை என்னும்
மணித்தவிரில் ஏறிக்கொள் என்று சொல்லிக்
கருத்தறிந்து கைகொடுத்தான் கம்பன் என்றும்
கரைகரணாய் பெருநட்பால் கவிஞன் ஆனேன்!

யானவனை நண்பனைச் சொன்ன தாலே
எத்தனைபேர் என்நண்பன் ஆகி விட்டார்!
தேனனைய தமிழ்க்கவிஞர் திருக்கூட்டத்தில்
சிறியவனைச் சேர்த்தவனே கம்பன் அன்றோ!
யானென்ன தவற்செய்தேன்? காரைக் கம்பன்
எனைத்தாக்கி நிறுத்தியதால் உலவு கின்றேன்
வானத்தில் சிறுபுழைவை வைத்ததைப்போல்
வளர்க்கம்பன் எனைத்தாக்கி உயர்த்தி வைத்தான்!

கம்பனுக்கு நான்நண்பன் ஆன தாலே
கம்பனாடிப் பொடிஎன்பால் பரிவு கொண்டார்
செம்புலமைச் சான்றோர்கள், எனையும் தங்கள்
திருக்கூட்ட வாயிலினை மிதிக்க வைத்தார்
எம்புலமைத் திறன்கண்டு பாட்ட ரங்கில்
ஏற்றமுறும் சான்றோர்கள் ஏற்றி வைத்தார்
கம்பனையும் நண்பனவன் ஆனை யிட்டான்
கலைமகளே என்விட்டில் தெய்வ மானாள்.

வாணிகத்தைக் கற்றவன்நான் தராக் தூக்கி
வந்தவரை முடிந்தமட்டும் ஏய்த்துச் சுற்றும்
நாணயத்தில் தடுமாறிக் கல்லாப் பெட்டி
நமக்காக வித்தித்தனை எண்ணி டாமல்
ஏணிபென வந்தென்னைத் தூக்கி விட்டான்
இலக்கியத்தைக் கற்றவர்பால் ஏற்றி விட்டான்
தோணிபென வந்துஅவனே காத்தி டானேல்
தூரும்பாகிக் காற்றிலன்றோ போயிருப்பேன்!

ஐந்தொகையும் வியாபாரக் கணக்கும் இங்கே
அடுக்கடுக்காய் ஏடுகளும் வங்கி, ரொக்கம்,
முந்தியநாள் போட்டமுதல் எடுப்பு வட்டி
முதலீட்டுச் செலவுகளைப் படித்த தல்லால்
செந்தமிழை முறைபாகக் கற்றி டாத
சிறியவனைக் கம்பனன்றோ தடுத்தாட் கொண்டான்
பைந்தமிழ்த்தாய் திருப்பணியில் புகுத்தி வாழ்வைப்
பசுஞ்சோலை ஆக்கியவன் நண்பன் கம்பன்!

ஆயிரம்பேர் நண்பரென வருவார் போவார்
அகப்பட்டால் கிடைத்ததனைச் சுருட்டிக் கொள்வார்
தாய்போலப் பழகிடுவார் பணமிருந்தால்;
தரங்கெட்ட நட்பென்பார் பணம்கு றைந்தால்
நாய்கூட எலும்புக்கு நன்றி காட்டும்
நுலியல்லார் நட்பெல்லாம் கூடா நட்பு
பாயிரம்போல் நட்பென்னும் இலக்கி யத்தில்
பலநாளும் நிற்பதுதான் கம்பன் நட்பு!

எத்தனையோ தமிழினார் கூட்டத் திற்குள்
யானொருவன் முலையிலே இருந்தி டாமல்
சித்தமகிழ்ந்து அரியனையில் ஏறி னாற்போல்
திகழ்கின்ற மண்டபத்தில் ஏற்றி வைத்துக்
கத்துகிற பாட்டெல்லாம் கவிதை யாக்கிக்
கைதட்ட வைத்துள்ள கம்பன் இந்தப்
பித்தனுக்குச் செய்துள்ள நன்மை எந்தன்
பேச்சுக்குள் அடங்குமெனில் பிழைய டாதோ?

மாதத்தில் முதல்தேதி முகத்தைக் காட்டி
மறுநாளே மறைந்துவிடும் சம்பளம் போல்
தீதுடையார் நட்பெல்லாம் விரைவில் தேயும்
சிலநட்பு நீடித்து நின்றால் கூட
மாதத்தின் இறுதியில் “விட்டில் கொஞ்சம்
வசதியிலை. இரண்டொன்று கடனாய்த் தந்தால்
போது”மெனச் சொன்னாலே போதும் நட்டிப்
போகின்றேன் எனக்கூடச் சொல்லா தேதும்

கம்பன் விழா 2006

இத்திரையில் கடன்கேட்டால் நட்புப் போகும்
இருப்பதனைக் கொடுத்தாலோ பணமும் போகும்
மெய்த்தவத்தால் கம்பன்என்னை நண்ப னாகக்கி
விரும்பமுடன் ஏற்றபின்னர் வறுமை உண்டா?
எத்தனைநாள் போயிருப்பேன் கம்பன் வைத்த
யாப்பினிலே கடன்கேட்டு? கேட்ட போதே
அத்தனையும் அள்ளியள்ளித் தந்தான் வட்டி
ஆயிரம்நாள் கொடுத்தாலும் நிறைந்தி டாதே!

சந்தங்களை கடன்பெற்றேன், அவன்கொடுத்த
தமிழ்ச்சொல்லால் கடனாக எடுத்துக் கொண்டேன்
சொந்தமுடன் அவன்பொருளை நான்கை யாண்டேன்
தூயகம்பன் ராமனையே எனக்குத் தந்தான்
இந்தவிதம் ஏன்செய்தாய் என்றி டாமல்
எடுத்தெடுத்துக் கொடுக்கிறான் வட்டி கூடத்
தந்ததில்லை. நட்புக்குள் பிழைபொறுத்துத்
தனிப்புகழை எனக்களித்தான் கம்ப நண்பன்!

காற்றடித்த பக்கத்தே சேர்ந்து கொண்டு
கவியென்று சொங்குட்டம் போட்டுக் காட்டும்
நேற்றைக்கு வந்துள்ள கவிஞர் “நான், முன்
நினைத்ததனை நீபாடி விட்டாய் என்று
சீற்றமுடன் நிதிமன்றம் ஏறும் போதில்
திகழ்கம்பன் தன்கருத்தை எனக்கே யாக்கி
ஆற்றொழுக்காய்ப் பாட்ச்சொல் லருளு கின்றான்
அவனிடத்தில் பட்டகடன் யார டைப்பார்?

பாட்டுக்குள் பிழையேதும் நேர்ந்து விட்டால்
பரம்பரைக்குக் களங்கமென எச்ச ரீப்பான்
ஏட்டுக்குள் ஒளிவிகம் மரபுக் குள்ளே
எப்பொழுதும் கட்டுப்பட் டிருக்க வைப்பான்
கூட்டுக்குள் அடங்காத பறவை நெஞ்சம்
குவலயத்தை ஒருநொடியில் சுற்றினாலும்
பாட்டையினை மாற்றாமல் சொல்வா ரென்று
பலகாலும் எனக்கவனே பாடம் சொல்வான்!

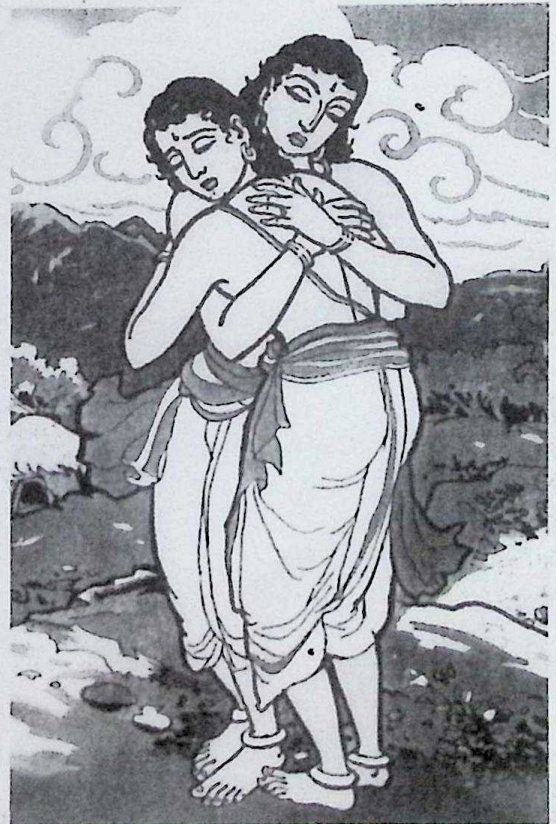
உற்றவர்கள் துயர்வந்தால் ஓடிப் போவார்
உள்ளவரும் தம்முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வார்
பெற்றவரும் மறுமை எய்தி விட்டால்
பேசாமல் மறுபக்கம் திரும்பிக் கொள்வார்
கற்றவரும் ஏழையினைப் பார்ப்ப தில்லை
கைபயந்தால் நண்பரெலாம் கழட்டிக் கொள்வார்.
அற்றகுளம் தனைவிட்டுப் பறவை போகும்
அப்பொழுதும் காப்பாற்றும் நண்பன் கம்பன்!

தன்னிரும் பஹமுடன் சேர்ந்து வைத்துத்
தழுவமுட்டி னால்தன்னீர் ஆவி யாகும்
தன்னிரும் தன்நண்பன் பிரியக் கண்டு
தவிப்போடு பால்பொங்கி எட்டிப் பார்க்கும்
தன்னிரைத் தெளித்ததுமே அடங்கிப் போகும்
தன்நண்பன் வந்தான்என் றின்ப மெய்தும்
தன்னிராய் நான் இருந்தேன் நண்பன் கம்பன்
தமிழ்ப்பாலாய் எனக்குமருள் தந்து காத்தான்!

பொன்கொழிக்கும் காவிரிக்கோ கரைகள் காவல்
போராற்றும் வீரர்க்குப் போர்வான் காவல்
மன்னவர்க்குக் கோல்கோடா மாட்சி காவல்
மக்களுக்கோ அறங்காக்கும் அரசே காவல்
என்னைப்போல் கவிஞர்க்குப் பணிவே காவல்
யாவர்க்கும் தம்நெஞ்சத் துணிவே காவல்
கன்னியெனும் பெண்மைக்கோ கற்பே காவல்
கவிதையெனும் என்மகட்கோ கம்பன் காவல்!

நாருக்கும் பூவுக்கும் முடிச்சுப் போட்டு
நட்பென்று சொல்லவைத்தான் நண்பன் பம்பன்
நீருக்கும் பாலுக்கும் உறவைப் போல
நெஞ்சுக்கும் நினைவுக்கும் இணைப்பைப் போல
ஊருக்குள் உடம்புயிரென் றிரண்டும் போல
உள்ளத்தால் இணைந்தவர்கள் நட்பைப் போலப்
பாருக்குள் என்னோடும் இணைந்தான் கம்பன்
பைந்தமிழும் அவன்நட்பைப் பாடுமோ தான்!

மழைவந்தால் என்வாழ்வில் குடையாவான் கம்பன்
வறுமையிலும் காத்திருக்கும் துணையாவான் கம்பன்
இழைபொன்றும் தன்மையின மனமொன்றும் கம்பன்
எனைபென்றும் மறவாத எந்தோழன் கம்பன்
பிழைபொன்று செய்தாலும் மன்னிப்பான் கம்பன்
பெரியோர்கள் நட்பெல்லாம் எனக்காக்கும் கம்பன்
பழியென்ன வந்தாலும் காப்பாற்றும் கம்பன்
பாட்டுக்கும் ஏட்டுக்கும் அவனேதான் நண்பன்!

கம்பர்.

கவிதைக்கோர் மன்னர் மன்னன்

வில்லேந்திய கையான்புகழ் விண்ணாளுகை புரிய
மல்லேந்திய மலைத்தோள்களும் மண்ணின்மடிபுதைய
கல்லாகியக் கற்பின்கொடி கால்பட்டுயிர் நிறைய
சொல்லோவியச் சுடராக்கியக் கம்பன்கவிச் சுடரான்!

கற்புக்கடல் அமுதம்பெறக் கவிதைக்கடல் குளித்தான்
வெற்பின்முடி விளக்கேற்றியே வெற்றிச்சுவை களித்தான்
நெற்றிப்பிறை பொட்டாய்த்தமிழ் நெஞ்சங்களில் நிலைத்தான்
வெற்றிக்கொடி கட்டிக்கவி கம்பன்புகழ் விளைத்தான்!

தமிழர்க்குறு பண்பாடதைத் தழுவிக்கவி புனைந்தான்
தமிழின்புகழ் நிலைநாட்டிடத் தமிழாழியில் நனைந்தான்
தமிழுக்கிணை தமிழேனத் தமிழ்ராமனைப் படைத்தான்
தமிழேசுவை அமுதம்எனத் தன்பாடலில் அடைத்தான்!

மனைநோக்கிய எவன்வாழ்வினும் மரணம்மிக விரையும்
கனைநோக்கிய மார்பில்துளை கணக்கற்றதாய் உறையும்
துணை நீங்கியத் துயரைஅகத் துறைஆயிரம் வரையும்
அனை ஆக்கிட அணிவந்துணை! அரக்கர்மனம்கரையும்!

வண்டார் குழல் கொண்டான்களஞ் சென்றான்மடி கின்றான்
தண்டாமரைச் செண்டானவள் தார்வேந்தனைக் கண்டான்
பண்டாயிரம் பகைவென்றவன் பல்லாங்குழி மார்பை
விண்டாளெனக் கம்பன்தரும் விளக்கம்புதுப் பார்வை!

சீதைஎனும் நினைவைஅவன் சிறைவைத்தது மெங்கே?
மாதாமனச் சிறையில்அவன் மறைத்தானது மெங்கே?
தீதைஅவன் உடல்தேடிய திருமாலவன் அம்பின்
பாதைக்கொரு பொருளசொன்னவன் பாட்டுப்புலி கம்பன்

மெய்மாளொரு பொய்மானிடம் மிகுமாசையைத் தூண்ட
மைமாதவ கைதாவென மலர்சானகி வேண்ட
செய்தாளொரு சிறைநாடகம் செம்மைத்தமிழ் ஊன்ற
கைமாறுகள் செய்வாரெவர்? கம்பன்பெருஞ் சான்றோன்!

பாத்தென்றல் முருகடியான்
சிங்கப்பூர்

கம்பன் விழா 2006

நலியுங் கலை

1- வீரமான் 1-

சிறுதிரையோ; பெருந்திரையோ பண்பாட்டுக் கூற்றை
 சிதைப்பதென முடிவெடுத்துச் செய்கின்ற கூத்தை
 விரும்புகிறார் மக்களென வேடிக்கைக் காட்டும்
 வித்தைமீலே சிறந்தவர்கள் விளம்புகிறார்! கேட்க
 ஒருநாதி இல்லைவெனும் உற்சாகம் கொள்வோர்
 உருப்படியாய்ப் பண்பாட்டுக் கருவழிக்கும் கொச்சை
 அருவருப்பை அள்ளியள்ளித் தெளிக்கின்றார்! இந்த
 அக்கிரமத்தைப் பொறுப்பவர் யார்; நாம், நாம், நாம், நாம் தான்!

ஊடகத்தின் வழியாக உப்பில்லாக் குப்பை
 உணவூட்டும் இழிதொழிலே உயர்ந்ததெனச் சொல்லும்
 நாடகத்தை நடத்துகிறார்; நாமுமதை நம்பி
 நலிகின்றோம்; மெலிகின்றோம்! ஊடகத்தார் செய்யும்
 கேடகற்ற முயன்றோமா? கீழ்மைசொல்லும் போக்கைக்
 கிளர்ந்தெழுந்து எதிர்த்தோமா? கீழ்த்தரத்தின் எல்லைக்
 கோடகற்றச் செய்தென்ன? குறிதவறிச் செல்லும்
 கோணல்மதி கொண்டவரை எப்படிநாம் வெல்வோம்?

பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பரிகாசம் செய்யும்
 பதிரெல்லாம்; நம்முச்சால் பறப்பதெந்தக் காலம்?
 என்பாட்டன், பாட்டிதந்த ஈடில்லாச் சொத்தை
 எவ்வெவரோ எள்ளுவதை எப்படிநாம் ஏற்க?
 தன்பாட்டை நிறைவுசெய்ய; தன்வயிற்றை 'ரொப்ப'
 தப்புகள் வைப்பவரைத் தடுப்பதெப்போ; எப்போ
 பண்பாட்டின் பெருளறியப் பகடைகளே இன்று
 பகட்டாக நின்றழிவை ஏற்றுகிறார் தேரில்!

கோடையிலே குளிர்வேண்டும் கலைவேண்டும் என்றால்

கொட்டுகிறார் தீயள்ளி! வேண்டாமிக் தென்றால்

வாடையிலே அம்மணமாப் வாடவிடு கின்றார்!

வாய்ப்பாகப் பாமரரின் 'ரசனை'யையே சொல்வார்!

ஆடையிலே அலங்கோலம்; அதற்கேற்ற வண்ணம்

ஆணோடு பெண்சேர்ந்து ஆடையிலே, பண்பு

பாடையிலே ஏறுவதைப் பார்க்கின்றோம்! பாடும்

பாடலிலும் இருபொருட்கள்; வக்கிரங்கள் கூடும்!

கக்கத்தைக் காட்டுவதே கலையென்பார்! தாயின்

கருப்பையில் உணவளித்த தொப்பூழை வேண்டா

வெட்கத்தை விட்டுவிட்டு வினையமுடன் காட்டி

விஞ்சுகலை இதுவென்றே விளம்பரங்கள் செய்வார்!

குக்கல்கள் துரத்தல்போய் காதலர்கள் ஓட்டம்!

குலுக்கலுடன் கொஞ்சவரும் சிற்றிடைபில் நோட்டம்!

அக்கப்போர் காட்சிகளை அரங்கேற்றிக் காட்டல்

அருங்கலைபா? நமக்கதுதான் பெருங்கலைபா? சீச்சி!

தொன்மத்தைச் சொன்னாலே துடிக்கின்றார்; ஏதோ

தூய்மைசொல வந்தவராய் நடிக்கின்றார்; தங்கள்

வன்மத்தைக் கலைவழியே வடிக்கின்றார்; கொண்ட

வக்கிரத்தை எவரெவர்க்கோ வார்க்கின்றார்; இந்த

உன்மத்தும் கொண்டவரை என்னசெய்ய? வாழும்

உலகழிக்கும் வித்தைகளை உருக்குலைப்போம்! என்றும்

நன்மைக்கே உறுதுணையாய் நாயிருப்போம்! சற்றும்

நாயில்லாக் கலைகளெல்லாம் நலிந்தழிய வைப்போம்!

கம்பன் அடிப்பொடி - வாலி

சருப்பம் - தன்
சருமத்திலிருந்து - பழஞ்
சட்டையை உரிக்கும்: புதுச்
சட்டையை தரிக்கும் !

ஆனால்-
அவன்...

ஒருமுறை
உரித்தான் சட்டை; அதன்பின்-
சட்டையை
செய்யவேயில்லை சட்டை !

ஆயினும்-
அவனை - பட்டுச்
சட்டை அணிந்தோரெலாம்
செய்தனர் சட்டை;

காரணம்-
கம்ப நாடனுக்கு - அவன்
பொழுதும் நெய்தான்
புகழ்ச் சட்டை!

சட்டையின்றி - அவன்
சட்டசபைக்கும் சென்றான்;

'ஆ! சட்டையில்லாதவன் !' என
அசட்டை செய்ய முடியாதபடி
அளப்பரும்
ஆற்றலொடு நின்றான் !

'சா.கணேசன் எனப்படும் - அச்
சான்றோன்...
வாழுநாள் மட்டும்

வாழ்ந்தான் - தன்
எளிவந்த தன்மையால்
எல்லோரையும் வென்று; அவனது
புறத் தோற்றம்
புலப்படுத்தும் ஓர்
அறத் தோற்றம்
அவன் என்று

சீரும்
சிறப்புமாய்-
செல்வச்
செழிப்போடு-

நகரத்தார் குடிப்பிறந்த
நன்மகன்...

காந்தியிட்ட
கட்டளைக் கேற்ப - போர்க்
களத்தில் இறங்கினான்;
கரும வீரனாய்ப் பிறங்கினான் !

'வெள்ளையனே !
வெளியேறு !' என
வெடித்ததே
விடுதலை கேள்வி

அற்றை நாள்
அரசின் நெஞ்சில்...
அரிச்சலுடன்
எழுந்தது
'எங்கே சா.கணேசன்?'
எனும் வேள்வி !

தலைமறைவானான் - அந்தத்
திருமகன்;
தேச பக்தியும்
தெய்வ பக்தியும்-
ஒருசேரப் பெற்ற
ஒருமகன் !

ஆங்கில அரசு
அவனது...
வீட்டுப் பொருள்களை
விட்டது ஏலம்;

கேவலத்திலும்
கேவலமாய்க்
கெட்டுக் கிடந்தது - அன்றைய
காவல் துறையின் சீலம் !

சா.கணேசனின்
சம்சாரம் அணிந்திருந்த...
பத்தாயிரம் ரூபாய்கள்
பெறுமானமுள்ள
வண்ணமிசு-
வைரத் தோடுகள் - வெறும்
பத்து ரூபாய் ஏலத்தில்
போயின;
முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட
மின் விசிறிகள்
முக்கால் ரூபாய்
மதிப்புள்ளவைகளாய் ஆயின !

ஏலம் விடுத்ததும்-
ஏலம் எடுத்ததும்-
காவல் துறை; அன்றைய
காவல் துறைக்கு அதுவொரு கறை !

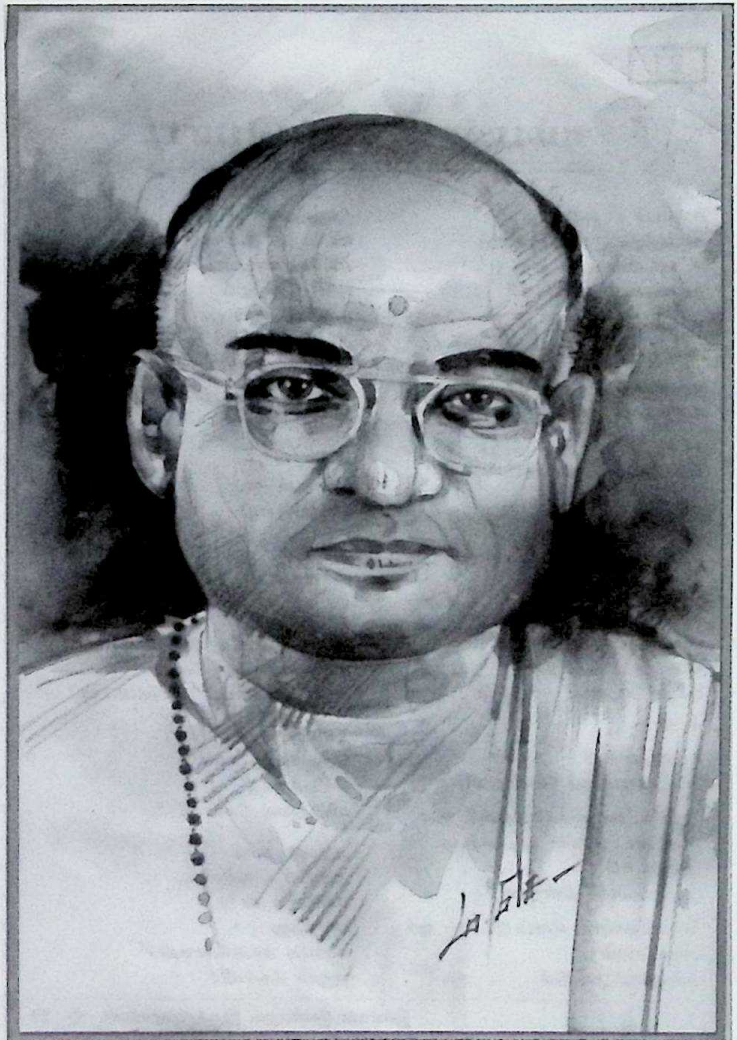
எல்லாவற்றையும் இழந்தவன் -
எஞ்சிய வாழ்நாள்களை...
கவிச்சக்கரவர்த்தி-
கம்பனுக்காகவே செலவிட்டான்;
கண்ணையும் கருத்தையும்-
கம்பன் கவிவழி செலவிட்டான் !

கம்பனையே உண்டான்;
கம்பனோடு உறங்கினான்;
கம்பனோடு உலவினான்;
கம்பனையே உடுத்தினான்;

பௌராணிகர் கைக்குள்-
பொத்திவைத்திருந்த கம்பனை...
விடுவித்து-
ஊர்ச் சொத்தாய் ஆக்கினான்;
கம்பனுக்குக்-
கழகம் கண்டு-

சகல மதத்தாரையும் - அவன்
சீர்த்தி பாட ஊக்கினான் !

நாட்டரசன் கோட்டையில் - துயிலும்
பாட்டரசன் ஆசைப்படி - ஒருநாள்
அவன்
அருகில்-
கண்ணுறங்கப் போனான்
கம்பன் அடிப்பொடி !

கவிவேந்தன் கம்பன் கவிபொழியுங் கொண்டல்
புவிவேந்தர் போற்றும் புகழான் - செவியில்
அவன்கவியைக் கேட்டார் அவலமுற மாட்டார்
நவநிதியும் அக்கவிக்கு நேர்.

நேரிழையாம் சீதை நெறிக்கற்பை நெஞ்சுருக
ஆரினி கம்பனைப்போல் ஆய்ந்துரைப்பார் ? - பாரில்
கனியோ ? கனியமுதோ ? கற்கண்டோ ? என்ன
இனியோர் கவியுலகில் ஏது ?

ஏதுதிருட் டாந்தம் எடுத்துரைக்க யார்வல்லார்?
காது படைத்தோர்கள் கம்பவேள் - ஓதுகவி
கேட்டுவப்பர் சீர நுமன் கீர்த்தி தனையுரைக்கும்
பாட்டுவகை நல்குமருட் பா.

பாவொன்று போதும் பசுந்தமிழின்பண்புக்கு
நாவொன்று போதுமோ நவில - பூவொன்றும்
நாமகளும் சிந்தை நனிமகிழ்வான் கம்பனிடம்
பூமகளும் நிற்பாள் புரந்து.

புரந்தரனும் பூசையாய்ப் போனவர லாற்றை
நிரந்தரமும் கற்பார்நேர் நிற்பார் - வரந்தருசீர்
வான்மீகி மாமுனியை வாழ்த்தியே வண்கம்பன்
தான்முகன் என்பான் தணிந்து.

தணிந்துவினை நீங்கத் தமிழ்க்கம்பன் பாதம்
பணிந்து புகழ்கின்றேன் பாம்பை - அணிந்தசிவன்
சீர்சொல்லப் "பற்றவா" என்றவொரு பாபோதும்
ஆர்சொல்ல வல்லார் அது.

அதுஇது வென்றே அயராமல் உண்மை
இதுவேயாம் என்றே இயம்பும் - மதுவனைய
கம்பன் கவிகல்லார் கல்லாவார் காவியத்தில்
செம்பொன் வரையொக்குந் தேர்.

தேர்கரிஎண் ணிக்கை செல "ஆனை யாயிரம்" என்
ஓர்கவியைக் கற்றார் உவப்புறுவர் - ஆர்கலிசூழ்
அம்புவிக்குள் கம்பன் அடிபணிந்தால் வெவ்வினையை
வெம்புவிக்கும் பாடல் விதம்.

விதந்து புகழாதார் மேதினியில் உண்டோ ?
இதந்தவமும் கம்பன் இனிய - பதந்தன்னை
அம்மா ! புலவர்க் கரசான அண்ணலைநம்
பெம்மான் எனப்பலகால் பேசு.

பேசுந் திறத்தையும் பீடுபெறா தாரையெலாம்
ஏசும் திறத்தையும் ஈந்திடுமே - வீசுந்தண்
தென்றல் எனவுக்கும் செந்தமிழ்த்தாய் யீன்றபுகழ்க்
கன்றனைய கம்பன் கவி.

கம்பன் விழா
திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

தலைச்சன் பிள்ளை

கவிஞர்
- பொன். நாவலன் -

புவிபுகழும்	கவிக்கம்ப	நாடன்	பேரால்
புறப்பட்டு	வருகின்றார்	புலவர்	கூட்டம்
செவிக்குணவு	தரவல்ல	செய்யுள்	இன்பச்
செந்தமிழை	சீர்த்தியு	செந்தேன்	பாட்டை
கவிக்கண்ண	தாசன் அறு	வாரிய	யத்தார்
காரைக்குடி	கம்பன்விழா	கொண்டாட்	டத்தால்
நவின்னுபுகழ்	எற்றுவணம்	செய்து	விட்டார்
நல்லதமிழ்	செயல்பாட்டால்	நெஞ்சைத்	தொட்டார் !

கொஞ்சதமிழ்	வினையாடும்	கோட்டை	யாகும்
கோலாகல	மாய்விளங்கும்	கோலா	லம்பூர்
நெஞ்சினிக்கும்	படிநல்ல	கவிய	ரங்கம்
நேசத்தைப்	பொழிகின்ற	இசைய	ரங்கம்
மிஞ்சிடவே	முடியாத	பட்டி	மன்றம்
மேவிநடை	போடுகின்ற	தமிழ்அ	ரங்கம்
தஞ்செமன	வீற்றிருக்கும்	தமிழே,	பெற்ற
தாய், தமிழே	தகைசான்ற	தமிழே	வாழ்க !

தமிழ்அன்னை	சுன்றெடுத்தத்	தலைச்சன்	பிள்ளை
தமிழுலகில்	அவனைவெல்ல	ஆளே	இல்லை
இமிழ்கடல் தழ்	வையமெலாம்	இராம	காதை
இயற்றியவன்	எம்பெருமான்	கம்ப	நாடன்
கமழ்துமணம்	வீசுதல்போல்	கழறு	வார்கள்
காவியமாய்	நிற்கின்றான்	இமயம்	போலே
அமிழ்தனைய	அழகுதமிழ்	விருத்தப்	பாட்டால்
ஆக்கிவைத்தான்	வருத்தமெலாம்	ஓடும்	கேட்டால் !

நன்றி !

நன்றி !

நன்றி !

**கம்பன் வீழா சிறப்பாக நடைபெற
பெருமை சேர்த்த அனைத்து
நல் உள்ளங்களுக்கும்
மனமார்ந்த நன்றி**